

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1619, 24 Απρίλη 2024 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΣΚΕΥΗ ΔΡΑΣΗΣ
Ένας χρόνος από το ναυάγιο της Πύλου

**Ήταν έγκλημα!
Ήταν δολοφονία ο πνιγμός
των 600 προσφύγων στην Πύλο!**

Τρίτη 23 Απρίλη 7μμ
Πολυχώρος ΡΟΜΑΝΤΣΟ
Ανοσιγόρα 3-5, Ομόνοια

Καλούν:
ΚΕΕΡΦΑ, Επιδιώκτες του ναυαγίου της Πύλου,
Παοισανική Κοινότητα Ελλάδος «Η ΕΝΟΤΗΤΑ»,
Άνθρωποι των Γραμμάτων και των Τεχνών

Τέμπη-Πύλος
Ίδιοι δολοφόνοι
σελ. 13

- **Ενάντια στην ΕΕ του πολέμου**
- **Ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων**

εργατική αλληλεγγυη

Ν' ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ

- την κυβέρνηση των δολοφόνων
- την ΕΕ του πολέμου και του ρατσισμού

Στηρίζουμε-Ψηφίζουμε

ΑΝΤ.ΑΡ.Σ.Ι.Α
ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ & ΑΝΑΤΡΟΠΗ
ΝΗΣΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ, ΣΤΑΝΑΤΑΤΙΚΗΣ, ΚΟΡΡΥΦΩΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΟΣΟΠΑΤΗΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
www.sekonline.gr • sek@otenet.gr • τηλ. 210 5221509

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ και με τις απεργίες

1 ΜΑΗ

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
11πμ πλ. Κλαυθμώνος

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
www.syntonismoskd.blogspot.gr • 6983 463840 • syntonismoskd@gmail.com

και με την ψήφο

Γυρίστε στις σελίδες 3, 8, 9, 10, 11

Η αντίσταση θα νικήσει

Ο βομβαρδισμός του ιρανικού προξενείου στην Δαμασκό την 1η Απρίλη ήταν μια πολεμική κλιμάκωση εκ μέρους του Ισραήλ που θα μπορούσε να εξελιχθεί σε γενίκευση του πολέμου στη Μ. Ανατολή. Στις 14/4 το Ιράν απάντησε, εκτοξεύοντας, για πρώτη φορά από το έδαφός του προς το Ισραήλ, 170 drones, 30 πυραύλους Κρουζ και 120 βαλλιστικούς πυραύλους. Λίγοι κατέληξαν στο έδαφος του Ισραήλ. Στις 19/4 το Ισραήλ επιχείρησε ένα περιορισμένο πλήγμα στο Ισφαχάν την οποία το Ιράν υποβάθμισε αποκλιμακώνοντας προς το παρόν ένα ευρύτερο πόλεμο.

Τι επεδίωκε το Ισραήλ με αυτήν την κλιμάκωση; Ο **Πωλ Πίλαρ**, υπεύθυνος στο παρελθόν των αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών στη Μ. Ανατολή, έγραψε ότι «η επίθεση ήταν μέρος μιας προσπάθειας κλιμάκωσης για να ξεφύγει το Ισραήλ» από την αποτυχία του γενοκτονικού πολέμου του στη Γάζα. «Η κλιμάκωση είχε δύο στοιχεία. Το κυριότερο ήταν να προκαλέσει το Ιράν να ανταποδώσει το χτύπημα, επιτρέποντας στο Ισραήλ να παρουσιαστεί ως αμυνόμενο αλλά και να ωθήσει τη συζήτηση μακριά από την καταστροφή που προκαλεί στη Γάζα. Το άλλο στοιχείο ήταν να αυξηθεί η πιθανότητα οι ΗΠΑ να εμπλακούν σε μια άμεση σύγκρουση με το Ιράν».

Ξεκινώντας από το τελευταίο, όπως φάνηκε από τις έντονες διπλωματικές πιέσεις των ΗΠΑ, της ΕΕ και των συμμάχων τους αραβικών χωρών (και προς το Ισραήλ και προς το Ιράν) για αποφυγή κλιμάκωσης, η γενίκευση του πολέμου δεν είναι στα σχέδια της Δύσης. Ένας πόλεμος με το Ισραήλ δεν είναι στα σχέδια ούτε του ιρανικού καθεστώτος. Πριν χτυπήσει στο Ισραήλ, η ιρανική κυβέρνηση και η ιρανική διπλωματία, έκανε τα πάντα για να καταστήσει σαφές ότι επιδιώκει μια «λελογισμένη» απάντηση και όχι να προχωρήσει σε πόλεμο, προειδοποιώντας μάλιστα και τότε θα χτυπήσει. Όπως δήλωσαν στους Financial Times ιρανικές πηγές «είχε ως στόχο να λειτουργήσει αποτρεπτικά και να δώσει σήμα στις ΗΠΑ και το Ισραήλ ότι “φτάνει πια”. Ο βομβαρδισμός ήταν ένα σόου. Σε έναν ολοκληρωτικό πόλεμο, το Ιράν θα προσπαθούσε να εξουδετερώσει τις ισραηλινές άμυνες εκτοξεύοντας πολύ περισσότερους πυραύλους» και να δημιουργήσει ακόμη μεγαλύτερο χάος στην αεράμυνα συντονίζοντας επιθέσεις από το Λίβανο, Συρία, Ιράκ και Υεμένη.

Αλλά ακόμη και σαν σόου, η επίθεση ανέδειξε προβλήματα στην «απροσέλαστη» αεράμυνα του Ισραήλ καθώς ο Σιδερένιος Θόλος χρειάστηκε τη βοήθεια των αμερικανικών και βρετανικών μαχητικών που κατέρριψαν ένα μεγάλο μέρος των ιρανικών πυραύλων, για να αναχαιτίσει την επίθεση. Όπως γράφουν οι Financial Times: «Το Ισραήλ απέκρουσε το Σάββατο την ιρανική επίθεση με έναν αξιοζήλευτο συνδυασμό της δικής του εξελιγμένης αεράμυνας έχοντας την κρίσιμη υποστήριξη των δυτικών δυνάμεων και των αραβικών εταίρων. Αλλά το Ισραήλ μπορεί να μην είναι σε θέση να επιτυγχάνει αυτή την επίδοση για πάντα. Η Τεχεράνη και οι συνεργάτες της κάθονται πάνω σε ένα απόθεμα πυραύλων και μη επανδρωμένων αεροσκαφών που εκτιμάται ότι αριθμεί δεκάδες χιλιάδες. Ο πραγματικός κίνδυνος για το Ισ-

Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη συμμετείχε μαζί με την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, το BDS Greece και άλλες οργανώσεις της Αριστεράς (ΜΕΡΑ25, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΟΡΜΑ κ.α.) σε διαμαρτυρία έξω από την γερμανική πρεσβεία στις 19/4 καταγγέλλοντας τη διάλυση του φιλοπαλαιστινιακού συνδέριου στο Βερολίνο.

ραήλ είναι να κορεστεί η αεράμυνα του κατά τη διάρκεια ενός συνεχούς πολέμου. Ακόμη και το Ισραήλ αργά ή γρήγορα θα εξαντλήσει τα αποθέματά του, αντιμετωπίζοντας τα προβλήματα που αντιμετωπίζει τώρα η Ουκρανία. Την περασμένη εβδομάδα κατάφερε να σταματήσει λιγότερο από τα δύο τρίτα των ρωσικών πυραύλων που κατέστρεψαν το μεγαλύτερο εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας του Κιέβου με τον Ζελένσκι να δηλώνει: «τα λόγια δεν σταματάνε τους πυραύλους».

Συμφέροντα

Το άρθρο καταλήγει ότι την κατάσταση περιπλέκει περισσότερο η παγκόσμια έλλειψη πυραύλων αναχαίτισης, το κόστος τους και οι δυσκολίες της Δύσης να εξυπηρετήσει δύο πολέμους. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο το πολεμικό συμβούλιο του Ισραήλ, αφού συνεδρίαζε επί πέντε μέρες, κατέληξε στο υποβαθμισμένο χτύπημα στο Ισφαχάν. Ένας ακόμη παράγοντας που πίεσε το Ισραήλ είναι, όπως αναφέρει η Ουάσιγκτον Ποστ ότι «ζυγίζει τα συμφέροντα των συμμάχων του, Σαουδικής Αραβίας, Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, Ιορδανίας (η τελευταία άνοιξε τον εναέριο της χώρο στα δυτικά μαχητικά) που όλοι παρείχαν αθόρυβα βοήθεια στην αποτροπή της ιρανικής επίθεσης».

Η επιχείρηση κλιμάκωσης όχι μόνο δεν έβγαλε το Ισραήλ από το αδιέξοδο στην Γάζα αλλά ήρθε να αναδείξει περισσότερο τις δικές του αδυναμίες. Όσον αφορά τα περί «αμυνόμενου» και «αντιστροφής της κοινής γνώμης» ούτε λόγος να γίνεται. Η αποκάλυψη των ομαδικών τάφων με εκατοντάδες νεκρούς σε ισραηλινές σκαούλες, ηλικιωμένους, γυναίκες, παιδιά, δεμένους πισθάγκωνα έξω από τα νοσοκομεία Νάσερ και Αλ Σίφα στη Γάζα «-πτώματα χωρίς κεφάλια, σώματα χωρίς δέρματα και άλλα από τα οποία είχαν κλαπεί τα όργανά τους» αποτελούν την κατεξοχήν απόδειξη εθνοκάθαρσης

και εγκλημάτων πολέμου. Η νέα διεθνής κατακραυγή αλλά και η μαζική κινητοποίηση της νεολαίας στα πανεπιστήμια των ΗΠΑ, δείχνουν ότι τα πράγματα κινούνται στην αντίθετη κατεύθυνση και σε αυτό το μέτωπο.

Αν κάτι κέρδισε το Ισραήλ, ήταν να φανεί ακόμη μια φορά ότι έχει την αμέριστη συμπαράσταση των ΗΠΑ, της Βρετανίας και της ΕΕ που έτρεξαν να σηκώσουν τα μαχητικά τους από την Κύπρο και από τα πλοία που λιμενίζονται στη Σούδα για να το βοηθήσουν ενώ σφύριζαν αδιάφορα όταν το Ισραήλ βομβάρδισε το ιρανικό προξενείο. Για να ακολουθήσει η (μοναδική) αρνητική ψήφος των ΗΠΑ στο ψήφισμα στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ για αναγνώριση ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους αποδεικνύοντας πόσο ψεύτικες είναι οι υποσχέσεις για «λύση δύο κρατών». Και η έγκριση από τη Βουλή των Αντιπροσώπων των ΗΠΑ 17 ακόμη δις δολαρίων για οπτικά συστήματα εκ των οποίων 5,2 δις. δολάρια για συστήματα αεράμυνας.

Με δεδομένη αυτή τη στήριξη, το Ισραήλ «φεύγει» από το Ιράν κι επιστρέφει σε νέα κλιμάκωση στην Παλαιστίνη. Με τον ισραηλινό στρατό να συνεχίζει τις επιχειρήσεις του στην κεντρική Γάζα και να βομβαρδίζει τη Ράφα. Και κλιμακώνοντας άγρια τις συνδυασμένες δολοφονικές επιθέσεις στρατού και εποίκων στην Δυτική Όχθη όπου από τις 7/10 έχουν δολοφονηθεί 463 Παλαιστίνιοι και συλληφθεί πάνω από 8.000 –και στην οποία την περασμένη εβδομάδα πραγματοποιήθηκε γενική απεργία.

Όσον αφορά στην ανακοινωμένη εδώ και μήνες επίθεση στη Ράφα, όπως, μεταξύ άλλων, υποστηρίζει κι ο καθηγητής στη Ντόχα Μ. Elmasry στο Al Jazeera: «Υπάρχουν αναφορές που υποδηλώνουν ότι οι ΗΠΑ μπορεί να έχουν υπογράψει την εισβολή στη Ράφα με αντάλλαγμα τη μη κλιμάκωση του Ισραήλ με το Ιράν. Το Ισραήλ θέλει να διασώσει ό,τι μπορεί στρατιωτικά από τον πόλεμό του στη Γάζα. Ίσως

αυτό να είναι η διάσωση ομήρων, ίσως η δολοφονία ηγετών της Χαμάς, ίσως παίζοντας το τελικό του χαρτί, να κάνει τη ζωή στην Γάζα αβίωτη ώστε να εφαρμόσει το σχέδιο για μεγαλύτερο Ισραήλ που σημαίνει μεταφορά του πληθυσμού εκτός της Γάζας».

Οι ΗΠΑ και η ΕΕ έχουν μεν δηλώσει την αντίθεσή τους σε μια χερσαία επίθεση στην Ράφα αλλά πρόσφατες δηλώσεις δείχνουν ότι μπορεί να ανεχτούν παραλλαγές της: Ο υπ.Εξ των ΗΠΑ **Μπλίνκεν** είπε πως «δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε μια μεγάλη κλιμακωμένη στρατιωτική επιχείρηση» υπονοώντας ότι μπορούν να υποστηρίξουν μια «περιορισμένη». Ο **Μπορέλ** ένιψε προκαταβολικά τας χείρας του δηλώνοντας ότι «μπορώ μόνο να επιμείνω – και όλα τα κράτη μέλη επιμένουν – να μην συμβεί αυτό. Αλλά δεν είμαι στη διοίκηση του ισραηλινού στρατού».

Το πάγωμα των διαπραγματεύσεων συνηγορεί επίσης σε αυτήν την κατεύθυνση. Ο ηγέτης της Χαμάς, **Χανίγια** κατήγγειλε το Ισραήλ ότι επιμένει να αρνείται την επιστροφή των κατοίκων που βρίσκονται στη Ράφα στη βόρεια Γάζα, δηλώνοντας: «Το μόνο που θέλουν είναι η επιστροφή των αιχμαλώτων για να μπορέσουν να συνεχίσουν τον πόλεμο στη Γάζα. Θέλουν η Χαμάς και η αντίσταση να συμφωνήσουν σε χάρτες που αναφέρονται στην ανάπτυξη του ισραηλινού στρατού, σαν να λένε ότι νομιμοποιούν την κατοχή της Λωριδας. Αυτό δεν μπορεί να γίνει. Πρέπει να υπάρξει πλήρης αποχώρηση από τη Λωρίδα της Γάζας».

Σχέδια

Με δεδομένο ότι η Αίγυπτος, που πρόσφατα χρηματοδοτήθηκε με πολλά δις από τη Δύση, έχει δηλώσει ότι δεν πρόκειται να ανοίξει τα σύνορά της, μένει το ερώτημα τι θα απογίνει ο κόσμος στη Ράφα. Διαρροές από τα ισραηλινά σχέδια που γνωστοποιήθηκαν στις ΗΠΑ μέσω τηλεσυσκεψής (σύμφωνα με το Ινστιτούτο για τη Μελέτη του Πολέμου (ISW) και το Critical Threats Project) δεν περιλάμβαναν σχέδια «για την πρόσβαση σε τρόφιμα, νερό και άλλες ανθρωπιστικές υπηρεσίες». Το μόνο σίγουρο είναι ότι στις 9/4 το υπουργείο Άμυνας του Ισραήλ ανακοίνωσε διαγωνισμό για την αγορά 40.000 αντισκήνων με 12 θέσεις το καθένα. Ανάμεσα στα ισραηλινά σχέδια που έχουν διαρρεύσει είναι και αυτό για τη δημιουργία μιας μεγάλης «τεντούπολης» σε μια στενή λωρίδα γης βόρεια της Ράφα και νότια της πόλης της Γάζας.

Δεν μπορούμε να περιμένουμε τίποτε από τις υποκριτικές προτάσεις της Δύσης και των αραβικών κρατών που κάνουν πλάτες στο Ισραήλ. Ούτε από το Ιράν του οποίου ο υπ. Εξωτερικών ενώ συνέβαιναν όλα αυτά βρισκόταν σε συνάντηση στη Ν. Υόρκη προκειμένου να ξαναρχίσουν οι διαπραγματεύσεις για τα πυρηνικά.

Η μόνη απάντηση είναι η κλιμάκωση του κινήματος αλληλεγγύης, στο δρόμο που δείχνουν οι φοιτητές στα πανεπιστήμια των ΗΠΑ που τραγουδάνε: «Μέχρι να ελευθερωθεί η Παλαιστίνη δεν θα μας κουνήσει κανείς». Στο πλευρό των Παλαιστίνιων της Γάζας που αντιστέκονται και κάθε μέρα δίνουν μάχη για τη ζωή τους. Σε ένα από τα αναπάντεχα του πολέμου, στη Ράφα ένα μωρό ήρθε στη ζωή με καισαρική μέσα από την κοιλιά της νεκρής του μητέρας που σκοτώθηκε μαζί με τον πατέρα του και την αδελφή του σε ισραηλινό βομβαρδισμό. Η αντίσταση θα νικήσει, η ζωή θα νικήσει.

Γιώργος Πίπτας

Στηρίζουμε-Ψηφίζουμε **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** -Ανατρεπτική Συνεργασία

Αβζάαλ Αχμέντ, εργαζόμενος σε τυπογραφείο, Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενόπτητα», Αγαπάκη Ελένη, αναπληρωματική Δημοτική Σύμβουλος Αθήνας με την Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα, Αδριανού Ιφιγένεια, θεατρολόγος Πειραιά, Αθανασίου Ιωάννα, τεχνικός θεάτρου, ακτιβίστρια φεμινιστικού κινήματος, Αλωνιάτης Αποστόλης, λογιστής-φοροτεχνικός, Αλφιέρης Αντώνης, ελεύθερος επαγγελματίας, Αμπελιώτη Μαρία, εργαζόμενη στο Δήμο Αθήνας, Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη, Αναγνώστου Μαρία, εργαζόμενη ΕΥΔΑΠ, Ανδρέου Τιάνα, συνδικαλίστρια Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, Αντωνίου Τόνια, ηλεκτρολόγος μηχανικός, ΣΜΤ Ηρακλείου, Αργύρης Χρίστος, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων ΓΝΑ Γεννηματάς, Αργυροκαστρίτης Δημήτρης, συμβασιούχος Δήμου Κερατσινίου, Ασλανίδης Μάνθος, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων Επιθεώρησης Εργασίας, Αστερίου Λίτσα, ΛΟΑΤΚΙ+ ακτιβίστρια, ομάδα «Ανοιχτές σχέσεις», Βαλαής Βασίλης, αντιπρόεδρος Σωματίου Εργαζόμενων Ομίλου ΠΕΙ.ΦΑ.ΣΥΝ, Βαλαής Γιάννης, χειρουργός οδοντίατρος, συντονιστικό ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΤΕ Ηρακλείου, Βασιλειάδης Κώστας, μέλος ΔΣ Πανελλήνια Ένωση Συντηρητών Αρχαιοτήτων (ΠΕΣΑ), Βλασόπουλος Κώστας, καθηγητής Αρχαίας Ιστορίας, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Γιακουμάκης Μανώλης, γραμματέας ΕΛΜΕ Χανίων, Γεροντίδης Μάκης, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εφοριακών Ημαθίας Πέλλας Πιερίας, Γεωργακόπουλος Σπύρος, πολιτικός μηχανικός, Περιστερί, Γεωργιάδης Γιώργος, μαθηματικός, Ανταρσία στη Κοκκινιά, Γεωργοπούλου Θάλεια, δικαστική υπάλληλος, Γιαννούλης Στέλιος, μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Βούλας Βάρκιζας Βουλιαγμένης Γλυφάδας, Γκαρρανέ Ντίνα, συνταξιούχος εκπαιδευτικός, μέλος της ΠΕΣΕΚ, Γκαργκάνας Πάνος, διευθυντής στην εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη, Γκορόγια Ελίτσα, θεατρολόγος, ΛΟΑΤΚΙ+ ακτιβίστρια, Γρίβας Τάσος, ογκολόγος, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων ΑΟΝΑ Αγ. Σάββας, Δαργάκης Νεκτάριος, δημοσιογράφος in.gr, πρώην μέλος Μικτού Συμβουλίου ΕΣΗΕΑ, Δεντάκης Παντελής, ηθοποιός - σκηνοθέτης, Δημητριάδου Τασούλα, φιλόλογος, Ανταρσία στη Κοκκινιά, Ελγαντούρ Ναΐμ, Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας, Ερωτοκρίτου Αργυρή, Γενικό Συμβούλιο ΟΕΝΓΕ, Κίνηση για την

Στις ευρωεκλογές της 9 Ιούνη να μαυρίσουμε την κυβέρνηση της ΝΔ με το ψηφοδέλτιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία! Για να δυναμώσουμε το κίνημα που έχει στριμώξει την κυβέρνηση που με την πολιτική της δολοφονεί από τα Τέμπη μέχρι την Πύλο, από τις γυναικοκτονίες έξω από τα αστυνομικά τμήματα μέχρι τη συμμετοχή στον πόλεμο στην Ουκρανία και τη στήριξη στη γενοκτονία του Ισραήλ στη Γάζα. Για να συγκρουστούμε με την ΕΕ του κεφαλαίου, του ρατσισμού και του πολέμου που αγκαλιάζει την ακροδεξιά και τους φασίστες ενώ υψώνει φράχτες και ανοίγει υγρούς τάφους για τους πρόσφυγες.

Εμείς που υπογράφουμε αυτό το κείμενο σας καλούμε να στηρίξετε την Αριστερά που είναι στην πρώτη γραμμή όλων των μαχών, την Αριστερά της ανατροπής που έχει εμπιστοσύνη στη δύναμη των αγώνων μας για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της ΝΔ και να ανοίξουμε το δρόμο για μια κοινωνία όπου οι ζωές και οι ανάγκες μας θα είναι πάνω από τα κέρδη!

Απεργιακή 8 Μάρτη, Ηλιάδου Ρούλα, ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας, Ηλιάδη Σοφία, εκπαιδευτικός, μέλος ΣΕΠΕ Αχαΐας, Θεοδωρίδης Νάσος, δικηγόρος, Θεοχάρης Γιάννης, πρώην μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων στον όμιλο Ιντρακόμ και πρώην μέλος ΔΣ της ΠΟΕΜ, Καλατζής Σπύρος, εργαζόμενος στον επισιτισμό, πρόεδρος Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων 50ου Νηπιαγωγείου Αθηνών, Καλογεράκη Χρύσα, μέλος ΔΣ Σωματίου Εργαζόμενων ΒΕΤΑ CAE SYSTEMS, Καλπίδης Μήτσος, συνδικαλιστής Δήμος Κορυδαλλού, Κανελιπούλου Κατερίνα, λογίστρια, Πρωτοβουλία Κατοίκων Εξαρχείων, Kasseem Sana, καθηγήτρια Βιολογίας, Καστελιώτη Μαρία, μέλος ΔΣ φοιτητικού συλλόγου Φιλοσοφικής Αθήνας, Καστρίσης Ραφαήλ, μέλος προσωρινής διοίκησης Σωματίου Εργαζόμενων «Τσαμούρης ΑΕ», Καταραχιάς Κώστας, μέλος ΔΣ ΕΙ-ΝΑΠ, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων Έλενα Βενιζέλου, Κατσαρός Θωμάς, μέλος ΔΣ Πανελλήνια Ένωση Συντηρητών Αρχαιοτήτων (ΠΕΣΑ), Κατσούλη Αθανασία, εκπαιδευτικός, πρώην Κοινωνική Σύμβουλος 5ης Δημοτική Κοινότητας Αθήνας, Κιούπης Χρήστος, γυμναστής Χανιά, Κοκκίνης Νίκος, ψυχολόγος ειδικής αγωγής, αναπλ. μέλος ΔΣ ΣΕΕ-ΠΕΑ Κεντρ. /Δυτ. Μακεδονίας, Κοκόλης Λεωνίδα, εκπαιδευτικός ΕΛΜΕ Ρεθύμνου, Κολότσιος Σάκης, μέλος ΔΣ ΣΜΗΒΕ, μέλος αντιπροσωπείας ΤΕΕ/Κεντρικής Μακεδονίας, Κομιανού Δήμητρα, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων ΟΣΣΘ, Κομποζήση Άννα, μέλος ΔΣ φοιτητικού συλλόγου Οικονομικού Βόλου, Κουκαλάνη Βασίλη, ηθοποιός, εκλεγμένος αντιπρόσωπος στο συνέδριο της ΠΟΘΑ, Κουινιάκη Ευγενία, μέλος ΔΣ Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας, υπεράσπιση στους 9 πρόσφυγες του ναυαγίου της Πύλου, Κούτρας Γιάννης, μέλος ΔΣ ΕΝΙΘ, Κουτσουδάκη Παρή, μέλος ΔΣ Ειδικό Τεχνικό Εργαστηριακό Προσωπικό (Ε.Τ.Ε.Π.), Κριζίνη Σεβαστή, συμβασιούχος καθαριότητας στο νοσοκομείο Κρατικό Νίκαιας, Κυριλόου Δήμητρα, μηχανικός, μέλος του Proud Seniors Greece, Λαδά Χριστίνα, πρόεδρος ΣΕΠΕ Μεσσηνίας, Λαχανιώτη Τόνια, πρώην Περιφερειακή Σύμβουλος Ιονίων νήσων, Λιβαδάρος Γιάννης, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων Δήμου Κερατσινίου Δραπετσώνας, Λιναρδάκη Δήμητρα, δικηγόρος, υπεράσπιση προσφύγων του ναυαγίου της Πύλου, Λουκάς Βασίλης, μέλος ΔΣ ΕΛΜΕ Ικαρίας, Λυμπεράτος Μιχάλης, ιστορικός-πανεπιστημιακός, Πάντειο, Μακρόγλου

Ευκλείδης, μέλος ΔΣ Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, Μαραβελάκη Αφροδίτη, καθηγήτρια Διδακτικής, Παιδαγωγικό Τμήμα Ηερπυλλης, Βέλγιο, Μαραβίας Ειρηναίος, πρώην Δημοτικός Σύμβουλος με την Ανταρσία στα Χανιά, Μαργέλη Μυρτώ, ερευνήτρια, μέλος ΣΕΡΕΤΕ και της Αντικαπιταλιστικής Κίνησης στην Έρευνα, Μαρκάκης Μύρων, ειδικευμένος οφθαλμίατρος, Βενιζέλειο νοσοκομείο Ηρακλείου, Μαρτζούκος Αλέξανδρος, μέλος ΔΣ ΕΚΑ, μέλος ΔΣ Σωματίου Ελλήνων Ηθοποιών (ΣΕΗ), Μαρτίνη Αλεξάνδρα, ηθοποιός, Μαυρομάτη Μαρία, Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη, Μαυρόπουλος Κωνσταντίνος, ηθοποιός, Μαχροβίτσκας Εύη, Πρωτοβουλία «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-Oh», Μεζόν Αντρέ, Πολίτης του Καμερούν στην Ελλάδα, Μέλιος Νικήτας, ερευνήτης, μέλος ΣΕΡΕΤΕ και της Αντικαπιταλιστικής Κίνησης στην Έρευνα, Μηλιαζήμη Τζεμαλή, δάσκαλος ΣΕΠΕ Ξάνθης, Μητρου Άννα, δημοσιογράφος Documento, Μοσχονάς Τάσος, εκλεγμένος αντιπρόσωπος στο συνέδριο της ΟΣΝΙΕ, Μοχάμεντ Ελ Μπάτα, μέλος της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας, Barhoum Bassam, συγγραφέας-δημοσιογράφος, Μπαρούτσας Γιάννης, μέλος ΔΣ φοιτητικού συλλόγου ΣΕΤ ΠΑΔΑ, Μπέη Εύα, ζωγράφος, Μπελιάς Δημήτρης, εργαζόμενος στο νοσοκομείο Ρίο, Μπισάρα Νάχεντ, κοινωνική λειτουργός, διερμηνέας-μεταφράστρια, Μπιχάκης Φώτης, πρώην γραμματέας ΕΛΜΕ Χανίων, Μπολοβίνα Μαρία, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων Δρομοκαϊτίου νοσοκομείου

Συνέχεια στη σελ. 19

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Συνεχίστηκε δυναμικά και αυτή την εβδομάδα η καμπάνια της οικονομικής ενίσχυσης, στις 17.300 ανέβηκε ο δείκτης με τις 3.800 ευρώ που συγκεντρώθηκαν.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που ανταποκρίθηκαν: Λουίζα Γ. 300 ευρώ, από 200: Θράσος Τ., Ζανέτα Α., Σάλμα Σ., Δημήτρης Σ., Στέφανος Κ. 150 ευρώ, από 100: Θανάσης Κ., Παντελής Γ., Δημήτρης Χ., Μάγδα Γ., Δημήτρης Δ., Μανώλης Φ., από 50: Μαρία Σ., Μάνος Τρ., Κατερίνα Π., Σάκης Κ., Φωτεινή Α., Άρης Ζ., Μάνος Δ., Μαρία Ντ., Τζέρι Μ., Νίκος Π., Φανή Α., Γιώργος Π., Μάρθα Θ., Γιούλη Κ., Μαρία Μ., Θεοδωρής Δ., Ελένη Α., Ηρακλής Α., Κατερίνα Ν. Από 30: Κρίστιαν Β., Λευτέρης Μπ., Λεωνίδα Μ., Λίλιαν Μπ., Γιάννης Κ., Μυρτώ Μ., Ηλίας Δ., Κώστας Κ., Λεωνίδα Κ., από 20: Εύη Ε., Μανώλης Μ., Τιάνα Α., Κατερίνα Τσ., Αλεξανδρίνα Κ. Δήμητρα Α., Χρήστος Κ., Αργυρώ Ρ., από 15: Νίκος Α., Παναγιώτης Γ. Από 10: Ιωάννα Κ., Νίνα Σ., Μαρία Μ., Ρία Φ., Αναστασία Π., Αλέξανδρος Π., Εύα Ντ., από 5 ευρώ Ιάσονας Π., Λίτσα Α.

Επίσης ευχαριστούμε τους συντρόφους που μάζεψαν και έστειλαν από τους εργατικούς χώρους, Νοσοκομείο Δαφνί 100, ΒΕΤΑ SYSTEMS 50, ΚΗΠΥΟ 30, Αγλαΐα Κυριακού 35, Ευαγγελισμός 10.

Τέλος ευχαριστούμε την Ομοσπονδία Ταχυδρομικών που ανανέωσε την συνδρομή στην εφημερίδα μας, καθώς και τους συναγωνιστές και συναγωνίστριες που γράφτηκαν συνδρομητές στην Εργατική Αλληλεγγύη και στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Βασίλης Μ., Κώστας Τ., Βασίλης Κ., Φαίδωνας Κ., Γιώργος Π., Φωτεινή Π., Αναστασία Π., Μιχάλης Α., Γιάννης Θ., Κατερίνα Π., Κώστας Κ.

Η εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη είναι από τις πιο σημαντικές εφημερίδες που εκδίδονται στην Ελλάδα, όχι γιατί έχει την υψηλότερη δημοσιότητα αλλά γιατί ενδιαφέρεται για θέματα που αφορούν τις πραγματικές ανάγκες των απλών ανθρώπων. Είναι σημαντικό να συνεχίζει γιατί είναι από τις λίγες εφημερίδες που γράφουν συνέχεια για την Παλαιστήνη, ενημερώνει για τις εξελίξεις και κυρίως τις δράσεις που οργανώνει το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό.

Οι συγγραφείς της, αλλά και όσες/οι την διακινούν, είναι ευαισθητοποιημένοι για όλα τα ζητήματα, επειδή πιστεύουν ότι «οι ζωές μας πρέπει να είναι πάνω από τα κέρδη» προβάλλουν θέματα όπως Τέμπη, Πύλος, γυναικοκτονίες. Με αναλύσεις για τον σεξισμό, το φύλλο και την τάξη, τον ρατσισμό αλλά και ιστορικά ζητήματα χρήσιμα στο σήμερα.

Είναι έγκυρη πηγή ενημέρωσης για τις απεργίες, τις συνελεύσεις, των εργατών και των φοιτητών, τους αγώνες όλων των καταπιεσμένων.

Αλλά και μια φωνή που παλεύει για μια κοινωνία με δικαιοσύνη, αλληλεγγύη και πραγματική δημοκρατία.

Αξίζει να υποστηρίξουμε μια τέτοια εφημερίδα!

Salma A. Shawa
Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας

Η Κάρολ Σανσούρ είναι Παλαιστίνια ποιήτρια και επικεφαλής του Athens Palestine Film Festival. Μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη.

Πες μας για το Athens Palestine Film Festival και τη δράση του μέχρι τώρα.

Όταν πρωτοήρθα στην Ελλάδα έψαχνα για χώρους με καλλιτεχνικό περιεχόμενο που θα μπορούσα να συνδεθώ. Ήμουν ήδη μέρος της πολιτιστικής σκηνής της Παλαιστίνης και ήμουν συνδεδεμένη με ένα δίκτυο Παλαιστίνιων κινηματογραφιστών. Έτσι πήρα το ρίσκο κι οργανώσαμε το πρώτο Athens Palestine Film Festival το 2022. Ευτυχώς βρήκαμε την υποστήριξη του κινηματογράφου Studio που μας φιλοξένησε, καθώς και των ίδιων των κινηματογραφιστών που ήθελαν να συνδεθούν και να μιλήσουν στο ελληνικό κοινό.

Τους επόμενους μήνες μέχρι τον Οκτώβριο του 2023 ασχολήθηκα περισσότερο με την ιδιότητά μου ως ποιήτρια, εκδίδοντας και περιοδεύοντας σε παρουσιάσεις διεθνώς κλπ. Τον Σεπτέμβριο του '23 ήμουν στην Παλαιστίνη. Ενώ λοιπόν είχαμε προγραμματίσει να ξεκινήσει το δεύτερο Athens Palestine Film Festival στις 12 Οκτώβρη, γίνονται τα γεγονότα της 7ης Οκτώβρη στην Παλαιστίνη. Υπήρξαν πολλές πιέσεις να το αναβάλουμε αλλά είπαμε όχι. Η Παλαιστίνη είναι υπό κατοχή για 75 χρόνια, ειδικά τώρα είναι ακόμα πιο επιτακτικό να πραγματοποιηθούμε το φεστιβάλ. Ήταν μια μεγάλη πρόκληση. Η Αθήνα τότε δεν ήταν όπως τώρα. Υπήρχε ψάξιμο στον κόσμο και μπερδέματα παρότι στη συνέχεια είδαμε μεγάλη αλλαγή στο πλευρό της Παλαιστίνης.

Από τότε έχουμε οργανώσει πάνω από 50 προβολές σε όλη τη χώρα. Από τη Σύρο μέχρι την Κοζάνη. Παντού υπήρχε πολύ καλή ανταπόκριση κι άνοιγε πολύ καλή συζήτηση μετά την ταινία. Έχουμε μπροστά μας το σχεδιασμό για το τρίτο φεστιβάλ, με την προσπάθεια να φέρουμε κάποιους παλαιστίνιους κινηματογραφιστές στην Ελλάδα.

Πες μας για την αλληλεγγυή που έγινε υπέρ της Παλαιστίνης.

Το Ισραηλινό κεφάλαιο έχει εισβάλει οικονομικά στην Ελλάδα. Κι όταν αρχίζεις και κάνεις μπίζνες σε οικονομικό επίπεδο κάνεις και σε πολιτικό. Αυτό χτίστηκε και μεγάλωσε όλη την τελευταία δεκαετία και πλέον έχει γίνει και πολύ κραυγαλέο. Έχει γίνει επίσημο κρατικό αφήγημα η υποστήριξη του Ισραήλ. Η παράδοση που υπήρχε στην Ελλάδα υπέρ της Παλαιστίνης άρχισε να περιθωριοποιείται. Δεν έχασε τη δύναμή της ή την απήχησή της. Σίγουρα όμως έχασε την πολιτική της εκπροσώπηση τουλάχιστον σε κοινοβουλευτικό επίπεδο.

Από την άλλη μεριά υπάρχει μεγάλο χάσμα με το τι υποστηρίζει ο κόσμος. Ο μέσος άνθρωπος στο δρόμο καταλαβαίνει τι συμβαίνει και με ποια μεριά είναι το δίκιο. Με ενδιαφέρει η αντιπαράθεση με το επίσημο αφήγημα και η παροχή ενός χώρου σε κόσμο που είναι διστακτικός στο ζήτημα της Παλαιστίνης όπου θα μπορεί βλέποντας καλές ταινίες να γκρεμίζει τα στερεότυπά του. Έτσι από 300 θεατές το 2022 πήγαμε στα 1.000 άτομα συμμετοχή το 2023. Πολύς κόσμος ήρθε για να δηλώσει με αυτό τον τρόπο την υποστήριξή του στην Παλαιστίνη. Πιστεύω στον πολιτισμό και στην επίδραση που μπορεί να έχει.

ΛΕΥΤΕΡΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

“Να έχουμε ένα όραμα για τι παλεύουμε”

Μου έρχεται στο μυαλό μια ταινία που είχαμε προβάλει πέρυσι για την παράδοση του “να διαβάζεις τον καφέ” στην Παλαιστίνη. Είναι μια παράδοση που υπήρχε κι εδώ. Σε πολύ κόσμο του θύμισε τη γιαγιά του, τον παππού του, το χωριό του. Του θύμισε ότι είμαστε ίδιοι. Κι έφυγε από την προβολή ξέροντας ότι σε βάρος αυτού του κόσμου διαπράττεται γενοκτονία αυτή τη στιγμή. Ο καπιταλιστικός κόσμος προσπαθεί συστηματικά να μας κάνει μηχανές, να μας αποξενώσει, να μας διαχωρίσει. Χρειάζεται

Η Κάρολ Σανσούρ σε διαδήλωση για την Παλαιστίνη τον Γενάρη. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

το ίδιο συστηματικά κι εμείς να θυμίζουμε στους ανθρώπους ότι είμαστε ίδιοι. Μπορεί να είμαι ρομαντική αλλά νομίζω ότι αξίζει τον κόπο. Αν φεύγεις από μια ταινία και θέλεις να δράσεις, εμένα αυτό μου λέει ότι υπάρχει δύναμη στον κινηματογράφο.

Στην ομιλία σου στην πρόσφατη συναντήσι «from the river to the sea», αναφέρθηκες στην επικοινωνία που έχεις με έναν φίλο σου καλλιτέχνη που πλέον ζει σε μια τέντα στη Ράφα. Ποιες είναι οι εικόνες που έρχονται από εκεί;

Η κατάσταση είναι τραγική. Οι τελευταίοι 6 μήνες είναι ένας εφιάλτης. Πολλοί δικοί μου άνθρωποι σκοτώθηκαν –δολοφονήθηκαν για την ακρίβεια. Όταν όμως μιλάω με τον Μπάρσιλ, τον φίλο μου στον οποίο αναφέρεσαι με σοκάρε το πόσο δυνατή αποδεικνύεται η ζωή. Πραγματικά είναι εντυπωσιακό ότι βρίσκουν ακόμα δύναμη και σηκώνονται το πρωί ξανά και ξανά. Όταν προσπαθεί να σε αφανίσει με κάθε τρόπο ένας από τους πιο ισχυρούς στρατούς του πλανήτη, αυτό από μόνο του είναι αντίσταση για τον κόσμο εκεί. Έζησα την πρώτη και τη δεύτερη Ιντιφάντα. Είχαμε τη λέξη Σομούντ. Σημαίνει να υπάρχουν, να αντέχεις, να είσαι ανθεκτικός, να επιμένεις κι αυτό είναι αντίσταση. Ωστόσο δεν μ' αρέσει να ηρωοποιώ τον κόσμο που ζει τη γενοκτονία. Δεν θέλουμε ήρωες. Να ζήσουμε θέλουμε.

Στην Ευρώπη και την Αμερική το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη δέχεται μια τεράστια επίθεση.

Νομίζω αυτό το κυνήγι μαγισσών θα συνεχιστεί. Το θλιβερό γεγονός είναι ότι πρόκειται

για κρατικά κινούμενες επιθέσεις κι όχι από κάποιες ακραίες οργανώσεις ή άτομα. Είναι διαφορετικό και χρειάζεται να το φωνάζουμε. Δεν έχει σημασία ποιος είναι ο στόχος της επίθεσης σε κάθε συγκεκριμένη στιγμή – πχ ακόμα κι αν στην περίπτωση του Συνεδρίου στο Βερολίνο στοχοποιήθηκε ο Βαρουφάκης, ο επόμενος είσαι εσύ. Χρειάζεται να αντιδράσουμε από κοινού σε αυτό ακόμα κι αν δεν συμφωνούμε στα πάντα. Να φωνάζουμε, να καταγγέλλουμε, να επικοινωνούμε μεταξύ μας και να αντιστεκόμαστε στην κρατική τρομοκρατία. Ο κόσμος έχει τη δύναμη.

Πράγματι σε έχουμε δει να παίρνεις μέρος στις διαδηλώσεις. Πιστεύεις ότι η αντίσταση στο δρόμο έχει αποτέλεσμα;

Έζησα μια πολύ πολιτικοποιημένη ζωή στην Παλαιστίνη, όπου ήμασταν πολύ ενθουσιασμένοι και σίγουροι ότι θα καταφέραμε να αλλάξουμε τα πράγματα. Βγαίναμε στους δρόμους και ήμασταν πολύ ενεργοί στο κίνημα. Αυτό που συμβαίνει στη Γάζα με έβγαλε ξανά στις διαδηλώσεις. Είναι σημαντικό να έχεις κίνημα στο δρόμο όπως είναι επίσης σημαντικό να έχεις ουσιαστικές δράσεις. Καταρχάς χρειάζεται να έχουμε ενωτική δράση. Ξέρουμε τις διαφορές μας και που συμφωνούμε ή διαφωνούμε. Αλλά όσον αφορά την Παλαιστίνη, χρειάζεται να απαντάμε όλοι μαζί. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Οι από πάνω συνεχίζουν τη δουλειά τους. Για παράδειγμα πριν λίγες μέρες ο υπουργός Υγείας υποδέχτηκε τον ισραηλινό ομόλογό του. Κρατώντας τη συνεχή μαζική παρουσία στο δρόμο, χρειάζεται να μιλάμε, να κάνουμε εκδηλώσεις, να ανοίγουμε τη συζήτηση στις γειτονιές μας, στην κοινότητα. Επίσης είναι ση-

μαντική η καμπάνια για το μποϋκοτάζ του Ισραήλ και την αποεπένδυση. Δεν γίνεται στην έκταση που θα έπρεπε, σίγουρα το κάνουν λιγότεροι απ' όσους κατεβαίνουν στις διαδηλώσεις. Χρειάζεται να αντλήσουμε παραδείγματα από την αντίσταση που σταμάτησε το apartheid στη Νότια Αφρική.

Είπες ότι έζησες τις δύο Ιντιφάντα...

Στα τέλη της δεκαετίας του '80 στην πρώτη Ιντιφάντα ήμουν μαθήτρια γυμνασίου. Τα σχολεία ήταν σημαντικό μέρος της εξέγερσης. Πραγματικά πιστεύαμε ότι η απελευθέρωση ήταν πολύ κοντά. Ότι θα τα καταφέραμε. Είχαμε την αίσθηση ότι κάναμε κάτι πολύ μεγάλο. Ήταν από τα κάτω και ήταν προοδευτικό. Μετά από λίγο όμως ήρθαμε αντιμέτωποι με τις συμφωνίες του Όσλο. Για κάποια που έζησε την πρώτη Ιντιφάντα ήταν μια μεγάλη απογοήτευση. Ήρθαμε αντιμέτωποι με μια νέα πραγματικότητα. Οι κοινότητές μας δεν ήταν αυτές για τις οποίες είχαμε παλέψει. Φτιάχτηκαν δομές από τις οποίες αποξενωθήκαμε. Πολλά από αυτά που κάναμε στην εξέγερση είχαν σοσιαλιστικά στοιχεία. Είχαμε χτίσει underground σχολεία και πανεπιστήμια, φοβερό πολιτιστικό κεφάλαιο επίσης. Αλλά οι συμφωνίες του Όσλο έφεραν τις τράπεζες, την αστυνομία, τη γραφειοκρατία, τη διαφθορά. Η δεύτερη Ιντιφάντα ήταν διαφορετική. Υπήρχαν πολλές διαφορετικές οργανώσεις που είχαν τα ένοπλα κομμάτια αλλά η πλειοψηφία του κόσμου δεν ήταν οπλισμένη. Ήταν λιγότερο από τα κάτω και δεν υπήρχε το ίδιο όραμα. Κι αυτό μας στοίχισε. Πιστεύω ότι οι ηγεσίες μας απέτυχαν να κεφαλαιοποιήσουν τον ξεσηκωμό του κόσμου στην προοπτική της απελευθέρωσης της Παλαιστίνης. Έπρεπε να παραμείνουν κριτικοί απέναντι στις συμφωνίες του Όσλο. Δεν υποτιμώ φυσικά τον ρόλο του Ισραήλ σε όλο αυτό. Αλλά νομίζω ότι αυτό που ζούμε σήμερα είναι κατά έναν τρόπο αποτέλεσμα των συμφωνιών του Όσλο. Χρειαζόμαστε ηγεσίες που θα εκλέγονται και θα εκφράζουν την αντίσταση και τις ανάγκες του κόσμου.

Πώς πιστεύεις ότι μπορεί να νικήσει ο κόσμος που παλεύει για μια ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο;

Όσο δύσκολη κι αν είναι αυτή η ερώτηση χρειάζεται να την απαντήσουμε. Γιατί χρειάζεται να μπορούμε να ονειρευόμαστε τι Παλαιστίνη θέλουμε. Να έχουμε ένα όραμα για τι παλεύουμε. Είναι καθήκον μας να φανταστούμε ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας. Κι εμείς που έχουμε το προνόμιο να μη τρώμε βόμβες καθημερινά, έχουμε παραπάνω αυτό το καθήκον. Και δεν νομίζω ότι είναι ακραίο ή τραβηγμένο να παλεύουμε για μια Παλαιστίνη ελεύθερη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο, που θα περιλαμβάνει και τους δύο λαούς κι ο κάθε ένας θα έχει μία ψήφο. Που είναι το στραβό σε αυτό; Δεν χρειάζεται να ξεριζωθεί κανείς. Όποιος θέλει να φύγει, ελεύθερα. Αλλά όποιος θέλει να μείνει, ας μείνει να τη χτίσουμε μαζί ανεξαρτήτως θρησκείας ή καταγωγής. Θέλω να μπορούν να γυρίσουν πίσω οι ξεριζωμένοι από το '48 μέχρι σήμερα. Να μην υπάρχει apartheid. Το ένα ενιαίο ελεύθερο κράτος από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα που θα τερματίσει το apartheid πρέπει να είναι παγκόσμια διεκδίκηση κι όχι μόνο των Παλαιστίνιων.

• Διαβάστε ολόκληρη τη συνέντευξη στο ergatikki.gr

Οι φοιτητές στις ΗΠΑ δείχνουν τον δρόμο

Η καταστολή της αστυνομίας δεν μπορεί να σταματήσει το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που παίρνει τη μορφή χιονοστιβάδας στα πανεπιστήμια των ΗΠΑ με καταλήψεις, διαδηλώσεις, κατασκηνώσεις, απεργίες πείνας. Οι φοιτητές/ριες απαιτούν σταμάτημα της γενοκτονίας, κατάπαυση του πυρός, να σταματήσει η υποστήριξη των ΗΠΑ στο Ισραήλ, ζητάνε από τα ιδρύματά τους να αποεπενδύσουν από επιχειρήσεις που υποστηρίζουν ή δραστηριοποιούνται στο Ισραήλ, και να διακόψουν ακαδημαϊκά προγράμματα με ισραηλινά ιδρύματα.

Την περασμένη Πέμπτη 18/4, η αστυνομία, μετά από πρόσκληση της πρυτανείας, εισέβαλλε σε μια από αυτές στο πανεπιστήμιο Κολούμπια και Μπάρναντ στη Νέα Υόρκη συλλαμβάνοντας περισσότερα από 100 άτομα που αρνήθηκαν να εγκαταλείψουν τον καταυλισμό διαμαρτυρίας υπέρ των Παλαιστινίων, ανάμεσά τους και η Isra Hirs, κόρη της βουλευτίνας Ilhan Omar. Κάτι ανάλογο είχε να συμβεί στο Κολούμπια από τις διαδηλώσεις του 1968 κατά του πολέμου του Βιετνάμ. Οι συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι από την αστυνομία με το πανεπιστήμιο να τους τιμωρεί αναστέλλοντας την φοιτητική τους ιδιότητα.

Η κατασκήνωση είχε ξεκινήσει την προηγούμενη μέρα -οργανώθηκε από το Columbia University Apartheid Divest (CUAD), φοιτητικό συνασπισμό στον οποίο συμμετέχουν πάνω από 120 ομάδες, τους Φοιτητές για τη Δικαιοσύνη στην Παλαιστίνη (SJP) και την Εβραϊκή Φωνή για την Ειρήνη (JVP)- με 70 φοιτητές να στήνουν σκηνές, να υψώνουν την παλαιστινιακή σημαία και να αναρτούν πανό που έγραφαν «Κατασκήνωση Αλληλεγγύης στη Γάζα» και «Απελευθερωμένη Ζώνη». Ήταν η τελευταία από μια σειρά κινητοποιήσεων στο Κολούμπια τους τελευταίους μήνες, ανάμεσα σε αυτές και μια παρέμβαση σε εκδήλωση με ομιλήτρια την Χίλαρι Κλίντον.

Η καταστολή της αντί να τη διαλύσει, μαζικοποίησε την κινητοποίηση με εκατοντάδες διαδηλωτές να παραμένουν κατασκηνωμένοι στο κέντρο της πανεπιστημιούπολης συνεχίζοντας για έκτη μέρα. Ακόμη περισσότερο οδήγησε σε ένα νέο κύμα συμπαραστάσης σε όλες τις ΗΠΑ. Το SJP κάλεσε τους φοιτητές του σε όλες τις σχολές να ακολουθήσουν το παράδειγμα του Κολούμπια. Συγκεντρώσεις, καταλήψεις, αποχές οργανώθηκαν στην Β. Καρολίνα, τη Βοστώνη, το Οχάιο, στο Χάρβαρντ, συνολικά σε 12 πανεπιστήμια.

18/4, Πανεπιστήμιο Κολούμπια, Συγκέντρωση για την Παλαιστίνη. Φωτό: Grace Li

Σε κοινή δήλωση «σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τους συντρόφους μας στο Πανεπιστήμιο Columbia» προχώρησαν ακτιβιστές φοιτητές σε πανεπιστήμια εκτός των ΗΠΑ ανάμεσά τους και από την Ανατολική Ιερουσαλήμ: «Υπό το πρίσμα της συνεχιζόμενης καταστολής του φιλοπαλαιστινιακού ακτιβισμού στις ΗΠΑ στεκόμαστε στο πλευρό των συμμάχων μας οι οποίοι υπομένουν μια τριάδα επιθέσεων: από τους σιωνιστές στην πανεπιστημιούπολη, από τη διοίκηση του πανεπιστημίου και από την αστυνομία της Νέας Υόρκης».

Προπαγάνδα

Το αυξανόμενο κύμα των κινητοποιήσεων οδήγησε σε παρέμβαση κατευθείαν από τον Λευκό Οίκο μέσω του αναπληρωτή εκπρόσωπου Τύπου Ά. Μπέιτς, που δήλωσε: «Οι προτροπές για βία και το μίσος εναντίον Εβραίων φοιτητών στα κολέγια είναι έκφραση αντισημιτισμού και απαράδεκτες». Αλλά η κυβερνητική προπαγάνδα που προσπαθεί να παρουσιάσει το κίνημα αλληλεγγύης ως «αντισημιτικό» δεν περνάει.

Ανάμεσα στους φοιτητές που πρωτοστατούν είναι Εβραίοι αντισιωνιστές. «Η Παλαιστίνη ήταν πάντα το θέμα που θα διέλυε αυτό το πανεπιστήμιο» δήλωσε στην Ουάσιγκτον Ποστ, ο Ry Spada, 24 ετών, ειδικευόμενος στην ιστορία, ο οποίος είναι Εβραίος και συμμετείχε στη διαμαρτυρία υπέρ των Παλαιστινίων το βράδυ της Πέμπτης, προσδιορίζοντας τον εαυτό του ως μη σιωνιστή. «Αυτή τη χρονιά και με αυτό το θέμα».

Στην πραγματικότητα είναι οι σιωνιστές που προκαλούν έχοντας τις πλάτες της αστυνομίας και της αμερικανικής κυβέρνησης. Τον Ιανουάριο του 2024, φοιτητές που

συμμετείχαν σε φιλοπαλαιστινιακή διαδήλωση στο Κολούμπια δέχθηκαν επίθεση με αποτέλεσμα τραυματισμούς που περιλάμβανε και επίθεση με σπρίντ που χρησιμοποιείται για τον έλεγχο του πλήθους από τον ισραηλινό στρατό. Οι οργανώσεις SJP και JVP δημοσίευσαν μια έκθεση στην οποία κατήγγειλαν ότι οι δράστες ήταν πρώην στρατιώτες των IDF και νυν φοιτητές του Κολούμπια. Μεγάλη μερίδα των καθηγητών θεωρεί την επέμβαση της αστυνομίας ανοιχτή επίθεση στην ελευθερία του λόγου. «Είναι το πιο φρικτό πράγμα που έχω δει ποτέ» δήλωσε η Nadia Abu El-Haj, καθηγήτρια ανθρωπολογίας που βρισκόταν στο γρασίδι της σχολής όταν εισήλθε η αστυνομία. «Οι φοιτητές ήταν εξαιρετικοί. Φώναζαν. Έκλαιγαν. Ένωσα ότι παραβιάζεται πλήρως ό,τι υποτίθεται ότι είναι ένα ακαδημαϊκό ίδρυμα».

Την ίδια εβδομάδα, το Πανεπιστήμιο της Νότιας Καλιφόρνιας ακύρωσε την ομιλία ενός φιλοπαλαιστίνιου αποφοίτου ενώ στο Κολέγιο Πομόνα η αστυνομία συνέλαβε 19 άτομα που είχαν καταλάβει το γραφείο του προέδρου της σχολής με τη μεγάλη πλειοψηφία του διδακτικού προσωπικού να απαιτεί να αποσυρθούν οι κατηγορίες. Οι φοιτητές του Γέιλ ξεκίνησαν απεργία πείνας ζητώντας από το πανεπιστήμιο να αποεπενδύσει από εταιρείες κατασκευής όπλων που εμπλέκονται στον πόλεμο Ισραήλ-Γάζας.

Όπως αναφέρει η Ουάσιγκτον Ποστ: «Οι ταραχές στο Κολούμπια είναι ενδεικτικές των αυξανόμενων εντάσεων σε εθνικό επίπεδο, καθώς χιλιάδες φοιτητές σε κολέγια -δημόσια και ιδιωτικά, μεγάλα και μικρά- διαμαρτύρονται για τον πόλεμο Ισραήλ-Γάζας».

G.P.

Όπως Βιετνάμ;

«Για περισσότερους από πέντε μήνες τώρα, φοιτητές σε όλες τις ΗΠΑ διαδηλώνουν για να υποστηρίξουν τους Παλαιστίνιους που αντιμετωπίζουν γενοκτονία από τον ισραηλινό στρατό. Η κινητοποίηση δεν είναι εύκολη υπόθεση - φοιτητές που υποστηρίζουν την απελευθέρωση της Παλαιστίνης έχουν μαχαιρωθεί, πυροβοληθεί, πατηθεί και ψεκάσει με χημικά που χρησιμοποιούν οι ισραηλινές δυνάμεις κατοχής. Έχουν τεθεί σε διαθεσιμότητα, έχουν συλληφθεί και έχουν τιμωρηθεί πειθαρχικά» γράφει ο David Palumbo-Liu καθηγητής στο Stanford University στο Αλ Τζαζίρα.

«Στο Πανεπιστήμιο όπου διδάσκω, οι φοιτητές κατάφεραν να διατηρήσουν μια νυχθημερόν καθιστική διαμαρτυρία για 120 ημέρες, απαιτώντας από το πανεπιστήμιο να καταγγείλει το ισραηλινό apartheid και τη γενοκτονία. Όταν το πανεπιστήμιο απαίτησε απότομα να διαλυθεί η καθιστική διαμαρτυρία, περισσότεροι από 500 φοιτητές συγκεντρώθηκαν για να την υπερασπιστούν, ενώ πολλοί από αυτούς έμειναν όλη τη νύχτα, προκαλώντας το πανεπιστήμιο να τους συλλάβει».

Στους μήνες που μεσολάβησαν από την 7η Οκτωβρίου, ολόκληρο το πανεπιστημιακό τοπίο των ΗΠΑ άλλαξε σε σχέση με την Παλαιστίνη. Ορισμένοι έχουν αρχίσει να κάνουν παραλληλισμούς με το αντιπολεμικό φοιτητικό κίνημα κατά την εποχή του πολέμου του Βιετνάμ. Ένα ρεπορτάζ μιας φοιτητικής εφημερίδας του UC San Diego σχολιάζοντας μια συγκέντρωση υπέρ της Παλαιστίνης, στην οποία εμφανίστηκαν περισσότεροι από 2.000 φοιτητές ανέφερε: «Μια προσέλευση αυτού του βαθμού είναι πρωτοφανής, ακόμη και για τις φοιτητικές διαδηλώσεις κατά του πολέμου του Βιετνάμ στις δεκαετίες του 1960 και του '70».

Απελευθέρωση

Ως κάποιος που ήταν φοιτητής στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας στο Μπέρκλεϊ κατά τη διάρκεια του πολέμου του Βιετνάμ και συμμετείχε σε εκείνες τις διαδηλώσεις καθώς και στις σημερινές για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης, μου κάνουν εντύπωση κάποιες σαφείς ομοιότητες.

Πρώτον, και στις δύο περιπτώσεις, οι φοιτητικές διαμαρτυρίες αμφισβητούν την απεικόνιση των πολέμων από τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης και τις επίσημες θέσεις των πανεπιστημιακών διοικήσεων. Δεύτερον, οι διαδηλώσεις για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης συμβαδίζουν με εκείνες για την απελευθέρωση του Βιετνάμ στο εξής: Και στις δύο περιπτώσεις μιλάμε για τοπικούς και διεθνείς αγώνες που στηρίζονται σε ευρείες πολυφυλετικές και πολυεθνικές συμμαχίες που συνδέουν το τοπικό, το εθνικό και το διεθνές. Ακόμη και όσοι κινητοποιούνται σε γεωγραφικά απομονωμένα ή μικρότερα ιδρύματα δεν αισθάνονταν μόνοι αλλά μέρος κάτι πολύ μεγαλύτερου.

Ταυτόχρονα, μου κάνει εντύπωση μια σημαντική και εντυπωσιακή διαφορά. Οι Αμερικανοί φοιτητές έβλεπαν την προσωπική τους ζωή ως άρρηκτα συνδεδεμένη με τον πόλεμο του Βιετνάμ. Πολλοί από εμάς έχασαν φίλους στο Βιετνάμ, κάποιοι από εμάς έκρυβαν ανθρώπους που απέφευγαν τη στράτευση ή την ομοσπονδιακή έρευνα για τη δράση τους στο κίνημα. Αλλά δεν είδα ποτέ δεκάδες βιετναμέζικες σημαίες να κυματίζουν στην πανεπιστημιούπολη ή άλλα εθνικά σύμβολα να προβάλλονται από φοιτητές όπως βλέπουμε σήμερα.

Οι Αμερικανοί φοιτητές εκφράζουν μια ιστορικά πρωτοφανή αλληλεγγύη για τον λαό της Παλαιστίνης και οργή για το γεγονός ότι οι ΗΠΑ διευκολύνουν την ιστορική εθνοκάθαρση των Παλαιστινίων από το Ισραήλ. Δεν υπάρχει επιστροφή όσον αφορά τη συζήτηση στην πανεπιστημιούπολη για την Παλαιστίνη. Καμία επίθεση της δεξιάς και καμία φίμωση των επικριτών του Ισραήλ με την κατηγορία του "αντισημιτισμού" δεν πρόκειται να κρατήσει».

Μαζικά συλλαλητήρια έγιναν το περασμένο Σάββατο σε αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωσαν στην Κοπεγχάγη, την Γενεύη, το Μιλάνο, το Λονδίνο, το Μάντσεστερ, το Γκέτεμποργκ, το Μάλμε, την Ουψάλα, το Δουβλίνο, το Παρίσι, το Βερολίνο και άλλες πόλεις της Ευρώπης.

Στο Παρίσι, Την Κυριακή, διαδηλωτές πραγματοποίησαν πορεία ενάντια στο ρατσισμό και την ισλαμοφοβία, από την Barbes προς την Place de la République, διαμαρτυρόμενοι για τις δολοφονικές επιθέσεις της αστυνομίας εναντίον μεταναστών και κρατώντας παλαιστινιακές σημαίες και πανό με το σύνθημα «ζήτω η αντίσταση του παλαιστινιακού λαού».

Στο Βερολίνο, χιλιάδες άτομα διαδήλωσαν προς το κοινοβούλιο

Σε όλο τον κόσμο

με συνθήματα «Η Γερμανία χρηματοδοτεί, το Ισραήλ σκοτώνει», με εβραίους αντισιωνιστές διαδηλωτές να κρατάνε πλακάτ «Ως Εβραίοι, καλούμε να μπει τέλος στην υποστήριξη της γενοκτονίας». Σε μια άλλη κινητοποίηση αλληλεγγύης που οργανώσαν Ιρλανδοί που μένουν στο Βερολίνο κοντά στο Ράιχσταγκ, η αστυνομία διέλυσε τη συγκέντρωσή τους (είχε προηγηθεί η διάλυση του φιλοπαλαιστινιακού συνεδρίου την περασμένη εβδομάδα) με την αιτιολογία ότι δεν επιτρέπεται να μιλούν ή να τραγουδούν στα ιρλανδικά... Και ότι απαγορεύεται η χρήση άλλων γλωσσών εκτός από τα αγγλικά και τα γερμανικά στις διαδηλώσεις χωρίς την παρουσία ενός καθορισμένου μεταφραστή που θα διερμηνεύει για την αστυνομία!

Κλιμακώνουν τις απεργιακές κινητοποιήσεις τους οι δικαστικοί υπάλληλοι με 24ωρη απεργία στις 24 Απρίλη και με πανελλαδική κινητοποίηση στην Αθήνα. Καλούν προσυγκέντρωση στις 11πμ στην Παλιά Βουλή (Σταδίου, Άγαλμα Κολοκοτρώνη) και με πορεία θα καταλήξουν σε συγκέντρωση στο Σύνταγμα. Την απεργία στηρίζει και η ΑΔΕΔΥ. Οι δικαστικοί υπάλληλοι απαιτούν την απόσυρση του νέου νομοσχεδίου για τον δικαστικό χάρτη που ετοιμάζεται να φέρει η κυβέρνηση στη Βουλή λίγες μέρες πριν το Πάσχα. Το νομοσχέδιο ανάμεσα στα άλλα προβλέπει την κατάργηση-συγχώνευση 113 δικαστικών υπηρεσιών πανελλαδικά, το οποίο θα επιφέρει τρομερές δυσκολίες στους δικαστικούς υπαλλήλους, όπως και στην πρόσβαση των πολιτών στη δικαιοσύνη.

«Θέλουμε άμεσα μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και όχι κατάργηση υπηρεσιών για περικοπές του κόστους», δηλώνει στην ΕΑ η **Θάλεια Γεωργοπούλου**, δικαστική υπάλληλος στην Ευελπίδων. «Χρειάζεται να καλυφθούν οι κενές οργανικές θέσεις που μόνο στο Πρωτοδικείο της Αθήνας είναι 321. Αυ-

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Απεργία και πανελλαδική συγκέντρωση

τό σημαίνει απίστευτη εντατικοποίηση της δουλειάς. Με το νέο νομοσχέδιο θα πράγματα θα γίνουν ακόμα χειρότερα. Όλες οι οργανικές θέσεις των καταργούμενων υπηρεσιών στην Αττική θα μεταφερθούν στο Πρωτοδικείο Αθήνας ή Πειραιά. Που σημαίνει ότι με "εντέλεσθε" καλούμαστε να εργαστούμε ανά πάσα στιγμή σε οποιοδήποτε μέρος, από την Ευελπίδων μέχρι το Μαρούσι ή το Κορωπί.

Ταυτόχρονα παλεύουμε για αύξηση των αποδοχών μας, να επαναθεσμοθετηθεί το επίδομα ειδικών συνθηκών που δικαιούμαστε και να αμειβεται η υπερωριακή εργασία. Όπου τους συμφέρει είμαστε δημόσιοι υπάλληλοι και όχι δικαστικοί, και αντίστροφα, αρκεί να μην βάλουν το χέρι στην τσέπη. Την ίδια ώρα

υπάρχει ταλαιπωρία με τις απίστευτες καθυστερήσεις του υπουργείου στη μονιμοποίηση, την αναγνώριση πτυχίων και προϋπηρεσίας και τη χορήγηση βαθμού. Μεταθέτουν αυτά τα ζητήματα από συμβούλιο σε συμβούλιο στο υπουργείο και οι συνάδελφοι περιμένουν πάρα πολύ καιρό για να αναβαθμιστούν μισθολογικά. Έχουν πει ότι θα "ξεπαγώσουν" τις τριετίες, άρα αυτό πρέπει να εφαρμοστεί και σε εμάς.

Θέλουμε οι συναδελφοί μας στην καθαριότητα, στις τεχνικές υπηρεσίες και παντού να μην είναι εργολαβικοί στην ομηρεία του κάθε ιδιώτη που κερδοσκοπεί εις βάρος της δουλειάς τους, αλλά να προσληφθούν στο δημόσιο με μόνιμη και σταθερή δουλειά. Επίσης,

είναι σημαντικό να φτιαχτούν οι υλικοτεχνικές υποδομές και τα κτίρια. Να δουλεύουμε σε σύγχρονες και ασφαλείς συνθήκες με όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας και την πρόσληψη μόνιμου ιατρικού προσωπικού. Η περίπτωση του συναδέλφου που πριν λίγο καιρό τραυματίστηκε σοβαρά επειδή καταπλακώθηκε από το ντέξιον δεν είναι μεμονωμένη.

Θα κατέβουν στην Αθήνα για την απεργιακή κινητοποίηση από όλη την Ελλάδα. Όλο το προηγούμενο διάστημα οργανώσαμε πολλές κινητοποιήσεις, ενώ τουλάχιστον δύο φορές κλείσαμε τις πύλες των δικαστηρίων πανελλαδικά. Το μόνο κριτήριο για την κυβέρνηση είναι το κέρδος, όχι όμως για τον λαό, αλλά για να τα μοιράσουν πάλι στους πλούσιους. Προχωράνε παντού σε περικοπές, γιατί κυνηγάνε να πιάσουν τους στόχους του "Σχεδίου Ανάκαμψης" για να εξασφαλίσουν λεφτά από την ΕΕ, αλλά και αυτό εις βάρος μας. Γι' αυτό θέλουμε να συνεχίσουμε πανεργατικά στην Πρωτομαγιά. Για μας δεν είναι μεταφερόμενη αργία, αλλά απεργία. Έτσι, αποφασίσαμε ως Σύλλογος Δικαστικών Υπαλλήλων Αθήνας ότι απεργούμε ξανά στην 1η Μάη».

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΣ

Στάση εργασίας ενάντια στη "μετακόμιση"

Οι εργαζόμενοι του Δήμου Αθήνας που δουλεύουμε στο κτίριο της Λιοσίων 22 έχουμε ξεκινήσει αγώνα ενάντια στη μετακίνηση των υπηρεσιών σε άλλο κτίριο στην Κυψέλη. Την Πέμπτη 18 Απρίλη πραγματοποιήσαμε με μεγάλη επιτυχία 3ωρη στάση εργασίας και συγκέντρωση που κάλεσε το Σωματείο Εργαζομένων Δήμου Αθήνας. Η συμμετοχή ήταν καθολική και με περιφρούρηση στις πόρτες για να μην έχει πρόσβαση το κοινό, ενώ στη συγκέντρωση είχαμε

καταλάβει το πεζοδρόμιο και τον μισό δρόμο μπροστά.

Επί δημοτικής αρχής Μπακογιάννη έγινε η συμφωνία για το κτίριο στην Κυψέλη, Πατησίων και Αγαθουπόλεως, όπου παλιά ήταν το Hondos Center, ώστε να στεγαστούν υπηρεσίες του δήμου από κτίρια που είναι υπό έξωση (Αγ. Κωνσταντίνου, πλ. Κοτζιά, Σωκράτους), καθώς οι ιδιοκτήτες τους ήθελαν να τα αξιοποιήσουν αλλιώς. Ο δήμος το παρέλαβε τον Δεκέμβριο του 2023, αφού το ανακαίνισε ο ιδιοκτήτης και οι μηχανικοί έδωσαν άδεια στατικότητας και επιβεβαίωσαν ότι είναι κατάλληλο. Αλλά κανείς δεν δέχεται να πάει. Και από τότε πληρώνουμε 120.000 ευρώ τον μήνα χωρίς να λειτουργεί. Ταυτόχρονα εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ πληρώνουμε για τα υπόλοιπα κτίρια στα οποία παραμένουν οι υπό έξωση υπηρεσίες.

Έτσι αποφάσισαν να μετακινήσουν τις υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας του Δήμου Αθηναίων που στεγάζονται στη Λιοσίω. Εκεί είναι και η ταμειακή υπηρεσία που εξυπηρετούνται οι πολίτες, συνήθως ηλικιωμένοι. Είναι βολικό το σημείο και γι' αυτούς και για τους εργαζόμενους, γιατί είναι μέσα στο κέντρο και έχει πολλές συγκοινωνίες, σε αντίθεση με το παλιό Hondos στην Κυψέλη.

Το δεύτερο και πιο σημαντικό πρόβλημα με το κτίριο στην Κυψέλη είναι ότι δεν είναι φτιαγμένο για γραφεία, καθώς δεν αερίζεται γιατί δεν έχει παράθυρα, μόνο λίγα τζάμια και αυτά μόνο στο μισό κτίριο. Το άλλο μισό είναι βυθισμένο στο σκοτάδι, δηλαδή θα είμαστε όλη μέρα με τεχνητό φωτισμό. Οι ίδιοι οι μηχανικοί που έδωσαν την άδεια, μετά την απέσυραν. Επίσης, είναι μικρότερος ο χώρος και εσωτερικά και του πάρκινγκ. Τα γραφεία θα είναι σαν κλουβιά με τεχνητά χωρίσματα, στοιβαγμένα το ένα πάνω στο άλλο για να χωρέσουν οι 750 εργαζόμενοι που είμαστε στη Λιοσίω. Και το πρόβλημα της μετακίνησης γίνεται ακόμα πιο έντονο, καθώς στο πάρκινγκ θα είναι 40 με 70 λιγότερες θέσεις.

Ταυτόχρονα διεκδικούμε να βελτιωθούν οι συνθήκες και το κτίριο της Λιοσίων -που είναι από το 1982. Έχει πάρα πολλά προβλήματα, είναι σπασμένα τα παράθυρα, τα αλουμίνια έχουν χαλάσει, οι τουαλέτες είναι παλιές και σπασμένες και άλλα. Έχουν εγκριθεί ήδη 15 εκατομμύρια ευρώ για την αναβάθμισή του.

Μαρία Αμπελιώτη, εργαζόμενη στο Δήμο Αθήνας

ΨΝΑ ΔΑΦΝΙ

Ο Ενιαίος Σύλλογος Εργαζομένων ΨΝΑ Δαφνί καλεί την Πέμπτη 25/4 στις 2.30μμ στην Αίθουσα Πολλαπλών του νοσοκομείου σε σύσκεψη τις Ομοσπονδίες στον χώρο της Υγείας, όλα τα σωματεία και τους φορείς στην Ψυχική Υγεία και την Απεξάρτηση, τα σωματεία εργαζομένων των νοσοκομείων με ψυχιατρικές κλινικές ενόψει του επικείμενου αντιδραστικού νομοσχεδίου για την Ψυχική Υγεία και την Απεξάρτηση. «Για να οργανώσουμε την αντίθεσή μας στα σχέδια της κυβέρνησης που διαλύει και κλείνει τις δημόσιες υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας και Απεξάρτησης».

ΠΕΙΦΑΣΥΝ

Νέα νίκη για το Σωματείο Εργαζομένων στον Πειραικό Φαρμακευτικό Συνεταιρισμό (ΠΕΙΦΑΣΥΝ). Η απόφαση του Εφετείου Πειραιά, όπως και η πρωτόδικη απόφαση, έκρινε παράνομη την απόλυση του προέδρου του σωματείου Μάνου Γρίμμα. Η συνδικαλιστική δώξη της εργοδοσίας έπεσε στο κενό.

Παρά την τελεσίδικη πλέον απόφαση, η επιχείρηση παρανόμως αρνήθηκε για άλλη μια φορά να τον επαναπροσλάβει με το σωματείο. Η διαμάχη της εργοδοσίας με τον πρόεδρο του σωματείου δεν είναι προσωπική, αλλά έχει να κάνει με τη διαπραγμάτευση για Επιχειρησιακή Σύμβαση Εργασίας. Η επιχείρηση προσπαθεί να την αποφύγει μέσα από την απομάκρυνση του προέδρου του σωματείου από τον εργασιακό χώρο και ταυτόχρονα να στηθεί άλλο σωματείο που θα είναι του "χειριού" της.

ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ
οι συνδικαλιστικές - πολιτικές διώξεις

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ
από τα σωματεία, τους αγώνες, την απεργία

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΠΕΜΠΤΗ 25 ΑΠΡΙΛΗ, 6 μ.μ.
ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΕΚΠΑ

Σύντομες εισηγήσεις

Ενότητα Αντίστασης Ανατροπής (ΕΑΜΕ ΠΕΙΡΑΙΑ)

Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού ΕΚΠΑ

Επιχειρησιακό Σωματείο Εργαζομένων Ομίλου ΠΕΙΦΑΣΥΝ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ & ΚΙΝΗΣΕΙΣ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ - ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΥΙΤΟΝΙΑΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΤΡΙΤΗ 23/4 19:00 ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΝ:

*ΑΛΚΜΑΝ

*Βελεσιώτου Φωτεινή

*Η γιορτή για τον Παύλο Σιδηρόπουλο

*Δάικος Αλέξανδρος

*Δριβας Κυριάκος

*Εφεντάκης Νίκος

*Λαγγορέτος Γιώργος

*Παποδημητρίου Δημήτρης

*Σπυρόπουλος Βασίλης

*Frank Panx

*Κτιστάκης Αλέξανδρος

*Κωτσάνη Νάντια (encardia)

*Μητσουτάκης Δημήτρης

*Παπαγεωργίου Βαγγέλης (encardia)

*Πατραγιάννης Σωτήρης και μέλη Κομπανίας

*Πετρόπουλος Κωνσταντίνος

*ρεβάνς

*Χολκιοδάκης Γιάννης

*Υπεραστικοί

*COYOTES ARROW

*Magic De Spell

*Panx Romana

Παλεύουμε:

✓ Ενάντια στην αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση σχολείων!

✓ Για δημόσια, δωρεάν παιδεία για όλους!

✓ Για να υπερασπιστούμε το δικαίωμα στην απεργία!

Σύλλογοι Εκπαιδευτικών Π.Ε - ΕΛΜΕ

Συναυλία αλληλεγγύης στον αγώνα των εκπαιδευτικών για δημόσια δωρεάν παιδεία για όλους, ενάντια στην αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση-εμπορευματοποίηση της Παιδείας, στον αυταρχισμό και το κτύπημα του δικαιώματος στην απεργία διοργανώσαν οι Σύλλογοι Εκπαιδευτικών ΠΕ και ΕΛΜΕ Αττικής την Τρίτη 23 Απρίλη στις 7μμ στα Προπύλαια.

ΝΟΣ. ΠΑΙΔΩΝ
ΑΓΛ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Δύναμη για το σωματείο

Σε αυτή την κρίσιμη περίοδο για το ΕΣΥ, είναι πολύ σημαντικό που καταφέραμε ως Αριστερή Ενωτική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή (ΑΕΠΑ) να βγούμε πάλι πρώτη δύναμη στο σωματείο και να έχουμε την πλειοψηφία του ΔΣ.

Η παρουσία μας την προηγούμενη διετία σηματοδότησε την επανένταξη των κινητοποιήσεων στο νοσοκομείο υπέρ της δημόσιας Υγείας ενάντια στις πολιτικές της διοίκησης και της κυβέρνησης. Υπήρξε σαφώς αυξημένη συμμετοχή σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές, που δείχνει ότι υπήρξε κινητοποίηση των εργαζομένων. Στόχος μας είναι να κινητοποιήσουμε ακόμα περισσότερους συναδέλφους ώστε να εγγραφούν στο σωματείο και να συμμετέχουν στις συνελεύσεις.

Οι προκλήσεις είναι μεγάλες καθώς ο νέος υπουργός Υγείας ανοίγει συνεχώς επιθέσεις. Προσπαθούν να καταργήσουν τον δημόσιο χαρακτήρα του ΕΣΥ με τα απογευματινά χειρουργεία και κυρίως με τη δυνατότητα των νοσοκομειακών γιατρών να ιδιωτεύουν και των ιδιωτών να εισέλθουν στα νοσοκομεία. Η πιο μεγάλη πρόκληση στον δικό μας χώρο είναι η ιδιωτικοποίηση του παιδοογκολογικού τμήματος, στην οποία αντιστεκόμαστε σθεναρά. Επειδή οι εργαζόμενοι αρνούνται να υπογράψουν τη συμμετοχή τους, η διαδικασία μετατροπής του σε ΝΠΙΔ παίρνει συνεχώς παρατάσεις από πέρσι. Σε αυτή τη θητεία μας είναι μείζον στόχος να μην περάσει αυτή η ιδιωτικοποίηση.

Ταυτόχρονα η δράση μας ενεργοποίησε και δυνάμεις που είναι στην αντίθετη κατεύθυνση. Η παράταξη Νέα Πνοή εμφανίστηκε από το πουθενά τις τελευταίες μέρες πριν τις εκλογές, στην οποία ανάμεσα σε άλλους συμμετέχουν γνωστά στελέχη της ΔΑΚΕ. Δεν πήρε θέση για τίποτα, ούτε για τα απογευματινά χειρουργεία παρότι τους προκαλέσαμε να τοποθετηθούν.

Γιώργος Σέρβος,
επιμελητής Α' καρδιολόγος,
επανεκλεγείς με την ΑΕΠΑ, Αντιπρόεδρος
του απερχόμενου ΔΣ του σωματείου
εργαζομένων

Αποτελέσματα εκλογών για το νέο ΔΣ του σωματείου εργαζομένων του νοσοκομείου Παίδων Αγλαΐα Κυριακού
Ψήφισαν 316
Άκυρα-Λευκά 11

Αριστερή Ενωτική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή 158 ψήφοι 5 έδρες
Νέα Πνοή 127 ψήφοι 4 έδρες
Αγωνιστική Συσπείρωση 20 ψήφοι 0 έδρες

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΣΕΗ

“Κάτω από το Θέατρο υπάρχει Τρικυμία”

Εκλογές στο Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών 26-29 Απρίλη
Στηρίζουμε Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών

Με απεργιακή κλιμάκωση να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και την πολιτική της!

Πλούσια ήταν η συζήτηση στην ανοιχτή συνέλευση που πραγματοποιήσε η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών τη Δευτέρα 22/4 ενόψει των εκλογών του ΣΕΗ. Ο Κωνσταντίνος Μαυρόπουλος, υποψήφιος με την Ανατρεπτική Συσπείρωση, άνοιξε τη συζήτηση περιγράφοντας το πλούσιο χρονικό των μεγάλων αγώνων της χρονιάς που πέρασε και τονίζοντας τα πολιτικά συμπεράσματα που έχει χρήσιμα για τη συνέχεια. Ανάμεσα σε άλλα ανέφερε:

«Η προηγούμενη χρονιά σηματοδεύτηκε από τη μάχη ενάντια στο Προεδρικό Διάταγμα 85, μια πολυμέτωπη επίθεση ενάντια στην Παιδεία και την ισχύ των πτυχίων μας. Ένας καλλιτέχνης για να σπουδάσει θέλει πολύ χρόνο και πολλά χρήματα. Φτάσαμε στο σημείο αυτές οι σπουδές μας να καταλήξουν στην κατώτατη βαθμίδα του ανειδίκευτου εργάτη, του απόφοιτου Λυκείου. Από την πρώτη μέρα ξεσηκώθηκαν οι καλλιτέχνες, σπουδαστές και εργαζόμενοι, με διαδηλώσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Πάτρα. Μετά από λίγο ξεκίνησαν οι καταλήψεις στη Δραματική Σχολή της Αθήνας και στο ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας. Ύστερα απλώθηκαν από το ΚΘΒΕ μέχρι το Τσίλερ, ενώ όλες οι σχολές ήταν σε αποχή μέχρι τον Απρίλη. Πιο παλιά δεν θα μπορούσαμε καν να φανταστούμε ότι οι σπουδαστικοί σύλλογοι θα προχωρούσαν σε κατάληψη. Αλλά μετά το τρομερό κίνημα των καλλιτεχνών στην πανδημία, τα πράγματα έγιναν πολύ πιο προχωρημένα.

Στις πρωτοφανείς σε μαζικότητα συνελεύσεις του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών διεκδικήσαμε ως Ανατρεπτική Συσπείρωση μαζί με τα πρωτοπόρα κομμάτια σπουδαστών και εργαζομένων ότι η μάχη θα πρέπει να κλιμακωθεί με απεργίες διαρκείας. Η ηγεσία του σωματείου στήριζε τον αγώνα, δεν μπορούσε να κάνει κι αλλιώς, αλλά έβαζε φρένο στη μαζική διάθεση του κόσμου να το πάει μέχρι τέρμα. ΑΕΝΑΗ, ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ και ΔΕΗ κόντραραν μαζί αυτή την προοπτική και έτσι από την 48ωρη και τις 24ωρες απεργίες, που είχαν τρομερή επιτυχία, φτάσαμε στις συμβολικές διαμαρτυρίες στο Υπουργείο Πολιτισμού.

Αυτό που σημάδεψε στη συνέχεια το κίνημα των καλλιτεχνών, αλλά και όλων των κλάδων, ήταν η μάχη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις μετά το τραγικό έγκλημα της κυβέρνησης της ΝΔ στα Τέμπη. Οι αγώνες που δίνουμε δεν είναι συντεχνιακοί αλλά άρρηκτα δεμένοι με το σύνολο της κοινωνίας. Σήμερα επανέρχεται ο αγώνας για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Από το 2011 με τις μνημονιακές πολιτικές έχει επικρατήσει ένα καθεστώς μέγιστης εργασιακής επισφάλειας. Τη ΣΣΕ δεν θα την κερδίσου-

με σε κλειστά γραφεία με τους παραγωγούς, όπως το έκανε η διοίκηση του σωματείου. Κάποιες Ενώσεις Παραγωγών δεν δέχονται ούτε αυτά τα ελάχιστα που δίνει η ΣΣΕ που υπογράφηκε πρόσφατα με την Πανελλήνια Ένωση Θεάτρου, η οποία έφτασε να καταγγέλει τη διοίκηση του ΣΕΗ ότι δεν υπογράφηκε ποτέ αυτά που ανακοίνωσε. Αυτό που ξέρουμε εμείς είναι ότι χωρίς τον κλάδο στον δρόμο με απεργίες δεν μπορούμε να βάλουμε πίεση στους παραγωγούς να δεχτούν τα αιτήματά μας».

Κλιμάκωση των αγώνων

«Η κυβέρνηση συνεχίζει λυσσαλέα τις επιθέσεις, αλλά δεν υπάρχει κανένα κομμάτι της κοινωνίας που να μην παλεύει και να είναι με το μέρος της», τόνισε η **Αλεξάνδρα Μαρτίνη**, ηθοποιός, μέλος της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης. «Μέσα σε αυτές τις συνθήκες είναι καθοριστικός ο ρόλος της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που πιέζει και οργανώνει για την κλιμάκωση των αγώνων και όχι για την “προεκλογική ομαλότητα”. Έχουμε τη δυνατότητα στις εκλογές του ΣΕΗ να εκφραστεί αυτό το ρεύμα που είδαμε πέρσι στις συνελεύσεις να δίνει τη μάχη για απεργιακή κλιμάκωση και να δυναμώσει κι άλλο το σωματείο μέσα από τη μαζική συμμετοχή, αλλά και πολιτικά με την ενίσχυση της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης».

«Σήμερα περισσότερο από ποτέ άλλοτε βλέπω ότι στα μικρά θέατρα, στις μικρές ομάδες, γίνεται πολύ καλή δουλειά, παράγεται τέχνη πολύ υψηλού επιπέδου και ανοίγονται νέες δυνατότητες», υπογράμμισε ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος**, μέλος ΔΣ ΣΕΗ, υποψήφιος με την Ανατρεπτική Συσπείρωση. «Δεν είναι τυχαίο. Η νέα γενιά έχει πολύ ριζοσπαστική σκέψη, φάνηκε και από το κίνημα των σπουδαστών που κάτι τέτοιο δεν το είχαμε ξαναζήσει. Χρειάζονται

στήριξη οι μικρές ομάδες από το κράτος με γενναία χρηματοδότηση για να μπορούν οι ηθοποιοί να δουλεύουν με αξιοπρεπείς όρους, με τους όρους της Συλλογικής Σύμβασης για την οποία παλεύουμε. Αυτή τη στιγμή δίνουν ψίχουλα και διεκδικούμε πολλαπλάσια χρήματα. Να κόψουν από τους πολεμικούς εξοπλισμούς και να δώσουν στον Πολιτισμό».

«Δώσαμε ξανά και ξανά τη μάχη να βγαίνουν γενικές συνελεύσεις απέναντι σε μια ηγεσία του ΣΕΗ που υποτιμούσε αυτή τη διαδικασία. Δεν αλλάζουν τα πράγματα αν δεν συζητούνται στη βάση του κλάδου, να βγουν να μιλήσουν οι συνάδελφοι/ισσες, να γίνει τριβή. Σε ΔΣ ποτέ δεν τέθηκε το θέμα για τις ΑΜΚΕ, για τα μικρά θέατρα που θέλουν στήριξη», πρόσθεσε η **Δήμητρα Σκλάβου**, υποψήφια με την Ανατρεπτική Συσπείρωση.

«Το πολιτικό αποτύπωμα του ξεσηκωμού των καλλιτεχνών την περίοδο της πανδημίας και ενάντια στο ΠΔ85 αφήνει μια παρακαταθήκη στην οποία χρειάζεται να επενδύσουμε σήμερα», επισήμανε ο **Βασίλης Κουκαλάκι**, υποψήφιος με την Ανατρεπτική Συσπείρωση. «Η “γραμμή” μας ότι η κλιμάκωση των απεργιών είναι αναγκαία και εφικτή επαληθεύτηκε εξωφθαλμα στις τρεις μεγάλες συνελεύσεις

που έγιναν τον καιρό των καταλήψεων, όπου ο κλάδος έπρεπε να αποφασίσει πώς θα σταθεί απέναντι στην επίθεση και δίπλα στους σπουδαστές. Η πρόταση για πολυήμερη απεργία που κατέβηκε από δύο παρατάξεις που είχαμε μόλις δύο έδρες από τις δεκαεφτά στο ΔΣ κέρδισε κοντά στο 50% του κόσμου. Που σημαίνει ότι κόσμος που ψήφισε στις προηγούμενες εκλογές ΑΕΝΑΗ, ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ και ΔΕΗ, θέλει να δώσει μαζί μας τη μάχη. Χρειάζεται να εκφραστεί αυτό και στις εκλογές του σωματείου για να μπορέσουμε να οργανώσουμε νικηφόρους αγώνες».

Ψηφοδέλτιο Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών

Για Διοικητικό Συμβούλιο ΣΕΗ, ΠΟΘΑ, ΕΚΑ και Διοικητικό Συμβούλιο ΟΕΘ

ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
ΑΥΧΙΑΝΕΣ ΝΕΣΤΟΡΑΣ
ΒΟΜΒΟΛΟΥ - ΑΡΣΕΝΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΕΛΕΝΗ (ΜΑΡΙΛΟΥ)
ΔΕΝΤΑΚΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
ΚΑΤΣΑΝΟΥΛΗ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ (ΠΕΡΣΑ)
ΚΟΥΚΑΛΑΝΙ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΛΑΜΝΗ ΙΩΑΝΝΑ
ΜΑΡΤΖΟΥΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
ΜΠΑΛΑΤΣΟΥΡΑ ΧΡΥΣΟΥΛΑ
ΜΠΡΑΪΛΑ ΜΑΡΙΑ
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ - ΜΠΟΥΖΕΪΤΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΠΙΤΤΑ ΑΝΝΑ (ΤΑΤΙΑΝΑ)
ΣΚΛΑΒΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΣΟΦΙΑ
ΤΑΧΤΣΟΓΛΟΥ ΣΩΤΗΡΗΣ
ΧΑΡΙΤΙΔΟΥ ΑΣΤΕΡΟΠΗ

Αγγελόπουλος Ιωάννης
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Πάτρα
Αναστασιάδης Αναστάσιος (Τάσος)
Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης
Ασλανίδη Παρθένα (Θένια)
γιατρός στο Αττικό νοσοκομείο,
Συντονιστικό Νοσοκομείων
Βαφειάδου Ελένη
δημοτική σύμβουλος Περιστερίου,
μέλος Δ.Σ. αρχιτεκτόνων Ν. Αττικής και
αντιπροσωπείας ΤΕΕ, στέλεχος ΕΚΚΕ
Βουρεκάς Κωνσταντίνος
αρχιτέκτονας, πρόεδρος τμήματος
Αττικής Συλλόγου Αρχιτεκτόνων
(ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ)
Γκίκα Λουίζα
νοσοκομειακή γιατρός, Γιάννενα, μέλος
Δ.Σ. Ε.Ι.Ν.Η.

Διαβολάκης Αθανάσιος
μέλος ΔΣ ΟΙΕΛΕ, πρώην δημοτικός
σύμβουλος Πειραιά, Κ.Σ.Ε. ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Δραγανίος Αντώνιος
ηλεκτρολόγος μηχανικός, μέλος της
Π.Ε. ΝΑΡ για την Κομμουνιστική
Απελευθέρωση και της Κ.Σ.Ε.
ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Δώδου Λήδα Μαρία
ιστορικός, Θεσσαλονίκη
Ζουρμπάκη Ανδρομάχη (Μάχη)
γιατρός, μέλος Αριστερής Κίνησης
Περιστερίου

Γιάννης Αγγελόπουλος

Τάσος Αναστασιάδης

Θένια Ασλανίδη

Λουίζα Γκίκα

Το ψηφοδέλτιο

Ζώτος Δημήτριος
δικηγόρος, Πολιτική Αγωγή του
αντιφασιστικού κινήματος σε δίκες της
Χρυσής Αυγής, Π.Σ.Ο. ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Θεοχαροπούλου Κωνσταντίνα
φιλόλογος, αντιπρόεδρος ΣΕΦΚ-
Κληδικό Σωματείο Εργαζομένων στην
Ιδ. Εκπαίδευση
Θωίδου Αικατερίνη
δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη
Ιωακείμογλου Ηλίας
οικονομικός αναλυτής
Κάτσαρης Παναγιώτης
πρόεδρος του πανελληνίου Συλλόγου
εργαζομένων ΕΛΓΟ- ΔΗΜΗΤΡΑ,
Πελοπόννησος
Κίχη Σοφία
ιδιωτική υπάλληλος, Κύπρος
Κοιλάκου Σταυρούλα (Σύλβια)
πολιτικός μηχανικός, πρώην μέλος ΔΣ
του ΕΚΑ, μέλος Π.Ε. ΝΑΡ για την
Κομμουνιστική Απελευθέρωση και της
Κ.Σ.Ε. ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Κοσίνας Χρήστος
πρόεδρος σωματείου εργαζομένων
στην Έρευνα και την Τριτοβάθμια
Εκπαίδευση (ΣΕΡΕΤΕ) Αχαΐας,
βιολόγος-υποψήφιος διδάκτωρ του
Πανεπιστημίου Πατρών
Κούρλα Μιχαέλα
βιολόγος, υποψήφια διδακτορίσα του
ΕΚΠΑ, μέλος πανελλαδικού σωματείου
εργαζομένων στην Έρευνα και την
Τριτοβάθμια Εκπαίδευση (ΣΕΡΕΤΕ),
μέλος Κ.Σ. της νεολαϊκής Κομμουνιστική
Απελευθέρωση
Κωνσταντίνου Πέτρος
Κίνηση Ενάντια στο Ρατσισμό και τη
Φασιστική Απειλή (ΚΕΕΡΦΑ), πρώην
δημοτικός σύμβουλος Αθήνας

Αθανάσιος Διαβολάκης

Λαθήρας Ιωάννης
δημοτικός σύμβουλος Συκεών-
Νεάπολης, μέλος Δ.Σ. Ένωσης
Συνταξιούχων Εκπαιδευτικών
Θεσσαλονίκης
Λιαμπότης Σωτήριος
οικοδόμος, μέλος της επιτροπής ενάντια
στις εξορύξεις την Ήπειρο
Λιόντου Αγάπη Κωνσταντίνα
μεταπτυχιακή φοιτήτρια Πάτρα,
ηλεκτρολόγος μηχανικός, μέλος
Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών Πάτρας
Λοΐζος Ηλίας
πρώην πρόεδρος του Συλλόγου
Εργαζομένων δήμου Ηρακλείου
Αττικής, πρώην μέλος Γενικού
Συμβουλίου ΠΟΕ-ΟΤΑ, πρώην
περιφερειακός σύμβουλος Αττικής
Λυσικάτου Ζαννέτα
γιατρός στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός,
πρώην μέλος Γενικού Συμβουλίου
ΠΟΕΔΗΝ
Μαματσή Άννα
ιδιωτική υπάλληλος Χανιά
Μανίκας Σταύρος
εργαζόμενος στις συγκοινωνίες, μέλος
Δ.Σ. Συνδικάτου ΟΑΣΑ
Μαυρουδέας Σταύρος
καθηγητής Πολιτικής Οικονομίας στο
Πάντειο Πανεπιστήμιο
Μεγαλοοικονόμου Θεόδωρος
ψυχίατρος, μέλος της Πρωτοβουλίας για
ένα πολύμορφο κίνημα στην Ψυχική
Υγεία, Κοινωνικό Ιατρείο Ιλίου
Μονάκη Ροδούλα (Ρόζυ)
ηθοποιός, αγωνίστρια στον χώρο των
καλλιτεχνών, μέλος του ΣΕΗ
Μπικάκη Μαρία
συνταξ. τραπεζοϋπάλληλος, εκλεγμένη
σύνεδρος ΟΣΤΟΕ, μέλος συντονιστικού
ΚΕΔΔΑ, Αριστερής Παρέμβασης
Βύρωνα, συλλογικοτήτων για
δικαιώματα χώρου, περιβάλλοντος

Δημήτριος Ζώτος

Μπουρίτη Γαρυφαλλιά (Λίλιαν)
ψυχολόγος, Κίνηση Απεργιακή 8 Μάρτη
Πάλλιου Χριστίνα
αρχιτέκτων μηχανικός, μέλος Δ.Σ.
Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών
Σάουα Σάχη
εκπρόσωπος Παλαιστινιακής Παροικίας
Ελλάδας
Σκούφογλου Νικόλαος
γιατρός, ΟΚΔΕ-Σπάρτακος
Στεφανάκης Δημήτριος
αρχιτέκτονας, Πρωτοβουλία Ενάντια
στην Περιβαλλοντική Καταστροφή και
την Κλιματική Αλλαγή Βόλου
Ταλαχούπης Νικόλαος
οικοδόμος, μέλος του Δ.Σ. Συνδικάτου
Οικοδόμων Λάρισας
Τζιάρας Θρασύβουλος
χημικός, εργαζόμενος σε
φαρμακοβιομηχανία, Κομοτηνή
Τορπουζίδης Κωνσταντίνος
μέλος Εναλλακτικής Πρωτοβουλίας
Δικηγόρων Θεσ/κης, συγγραφέας του
βιβλίου «Ομοφυλοφιλία,
σεξουαλικότητα και η πάλη για την
απελευθέρωση»
Τριχιός Κωνσταντίνος
πολιτικός μηχανικός, μέλος Σωματείου
Μισθωτών Τεχνικών, μέλος της
γραμματείας της Πρωτοβουλίας
Διαλόγου για σύγχρονο κομμουνιστικό
πρόγραμμα και κόμμα
Τσιλιμπάρη Όλγα Αικατερίνη
συνταξιούχος εκπαιδευτικός, Κέρκυρα
Χάγιος Άγγελος
χημικός μηχανικός, μέλος Π.Ε. του ΝΑΡ
για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Κατερίνα Θωίδου

Πέτρος Κωνσταντίνου

Ζαννέτα Λυσικάτου

Άννα Μαματσή

Λίλιαν Μπουρίτη

Σάχη Σάουα

Δημήτριος Στεφανάκης

Θράσος Τζιάρας

Κώστας Τορπουζίδης

Με την παρουσία αγωνιστών/στριών του εργατικού κινήματος και της μαχόμενης αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, καθώς και υποψηφίων στις ευρωεκλογές πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση του ψηφοδέλιου της ANΤΑΡΣΥΑ – Ανατρεπτική Συνεργασία το μεσημέρι της Δευτέρας στην αίθουσα εκδηλώσεων του ΤΕΕ.

«Δίνουμε την μάχη για να ρίξουμε μαύρο στην κυβέρνηση και την ΕΕ, τη συναινετική αντιπολίτευση, για να τσακίσουμε τους φασίστες και να δώσουμε κόκκινη ψήφο ελπίδας και προοπτικής στην ANΤΑΡΣΥΑ – Ανατρεπτική Συνεργασία», είπε εισαγωγικά η **Ελένη Βαφειάδου**, υποψήφια με την ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία και δημοτική σύμβουλος Περιστερίου, παρουσιάζοντας το ψηφοδέλτιο, το οποίο αποτελείται από 42 υποψηφίους, εκ των οποίων το 46% είναι γυναίκες. Ειδική αναφορά έγινε στην τιμητική συμμετοχή στο ψηφοδέλτιο της ANΤΑΡΣΥΑ – Ανατρεπτική Συνεργασία της Σάλμα Σάουα, εκπροσώπου της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας.

Η **Μαρία Μπικάκη**, υποψήφια με την ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία, συνταξιούχος τραπεζοϋπάλληλος και μέλος του Συντονιστικού της ΚΕΔΔΑ, σημείωσε πως η συμμετοχή της ANΤΑΡΣΥΑ στις ευρωεκλογές έχει χαρακτήρα αγωνιστικό. «Αποφασίσαμε να δηλώσουμε παρουσία και να συμβάλλουμε να εκφραστεί πιο δυνατά και πιο καθαρά: Πρώτο, το μήνυμα της καταδίκης αυτής της βάρβαρης πολιτικής που καταστρέφει τις ζωές μας. Δεύτερο, η θέληση της απειθαρχίας, ρήξης και της αποδέσμευσης από την ΕΕ από εργατικές, ταξικές διεθνιστικές θέσεις, σε αντιπαράθεση με τον ακροδεξιό εθνικισμό και την εγκληματική φασιστική μισαλλόδοξη δημαγωγία», είπε χαρακτηριστικά. «Δηλώνουμε τη συμμετοχή μας για να εκφράσουμε το ρεύμα που αντιτίθεται στην πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ και της καταδίκης των νοσταλγών του ναζισμού. Αλλά και της αντίθεσης στη συναίνεση επί της ουσίας σε αυτή την πολιτική από όλα τα κόμματα του κατεστημένου, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, Νέα Αριστερά, Ελληνική Λύση, που εξαντλούν τη διαμάχη τους για τις μεταγραφές μεταξύ τους και για το αν έχουν πιο κοστολογημένα προγράμματα, πιο συμβατά με τις μνημονιακές δεσμεύσεις και πιο φιλική σχέση με την ΕΕ και το ΝΑΤΟ».

Ο **Γιάννης Σηφακάκης**, συντονιστής της Συμμαχίας στον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και μέλος της ΚΣΕ της ANΤΑΡΣΥΑ, τόνισε πως η ANΤΑΡΣΥΑ θέτει τρεις στόχους: Να μαυρίσουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων και να ανοίξουμε τον δρόμο για την ανατροπή της, να τσακίσουμε την ΕΕ του πολέμου,

22/4, Παρουσίαση του ψηφοδέλιου ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία. Φωτό: Λεάνδρος Μπόλαρης

Μπαίνουμε στη μάχη των Ευρωεκλογών με δυνατό ψηφοδέλτιο

της φτώχειας και του ρατσισμού και να βγάλουμε ενισχυμένη την αντικαπιταλιστική Αριστερά. Η κυβέρνηση είναι στριμωγμένη από τη μαζική οργή του κόσμου όπως φάνηκε και στη γενική απεργία της 17 Απρίλη. Κλιμακώνουμε και δεν αναστέλλουμε τις κινητοποιήσεις μας προεκλογικά. Έτσι αλλάζουν τα πράγματα, έτσι αλλάζουν πάντα οι συσχετισμοί».

Ο Γ. Σηφακάκης κατήγγειλε την κυβέρνηση που στηρίζει τη γενοκτονία του Ισραήλ κατά των Παλαιστινίων κι έθεσε τους στόχους να κλείσουν οι βάσεις, να σπάσει ο άξονας με το Ισραήλ, να φύγει η Ελλάδα από το ΝΑΤΟ. «Ο Δένδιας λέει ότι η Ελλάδα πρέπει να ενισχύσει την αποστολή της στην Ερυθρά Θάλασσα (έχει αναλάβει το αρχηγείο αυτής της επιχείρησης της Ε.Ε). Η αποστολή κάθε φρεγάτας κοστίζει μισό εκατομμύριο, και μετά δεν έχουν λεφτά για Υγεία και Παιδεία», είπε. Γι' αυτό χρειάζεται μια ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά, τόνισε, που δεν λέει «Ιερή συμμαχία» το ΝΑΤΟ, ούτε στρογγυλεύει τους αναγκαίους στόχους.

«Δολοφονούν στα Τέμπη, δολοφονούν με τις ιδιωτικοποιήσεις. Και όσο και να προσπαθούν να μπαζώσουν αυτά τα εγκλήματα ο κόσμος είναι εδώ και παλεύει» συνέχισε. «Το βλέπουμε στις εκδηλώσεις των συγγενών των θυμάτων. Το είδαμε με τις απεργίες της 28 Φλεβάρη στο ένα χρόνο από το έγκλημα και στις 8

Μάρτη. Η ANΤΑΡΣΥΑ λέει κρατικοποιείστε τις συγκοινωνίες για να μην έχουμε άλλα εγκλήματα όπως τα Τέμπη αλλά και την Υγεία, την Ενέργεια, τις τράπεζες με εργατικό έλεγχο, για να περάσει ο πλούτος πραγματικά στα χέρια αυτών που τον παράγουν.

Πύλος

Δολοφονούν με τον ρατσισμό. Το μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα στην Πύλο, όπου 600 πρόσφυγες δολοφονήθηκαν από την ΕΕ το Λιμενικό και την κυβέρνηση. Ένας χρόνος συμπληρώνεται τον Ιούνιο από αυτό το έγκλημα. Το βάρος πέφτει στις δικές μας πλάτες για να πούμε να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Πύλου, παλεύουμε για να πέσει ο φράχτης στον Έβρο, να ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες, να έχουν χαρτιά όλοι οι μετανάστες.

Αυτό το μέτωπο είναι δεμένο με τη μάχη ενάντια στην ακροδεξιά. Αν θέλουμε να φράξουμε το δρόμο στην ακροδεξιά πρέπει να δώσουμε τη μάχη ενάντια στην Ευρωπαϊκή Φρούριο και τον ρατσισμό, τις πολιτικές της ΕΕ και των κυβερνήσεων. Σήμερα η ΝΔ φέρνει τους Βορίδηδες «πρώτο τραπέζι πίστα» για να μπορεί να ανοιχτεί στην ακροδεξιά. Κι από δίπλα ο Μπελέρης που θέλουν να τον βγάλουν ευρωβουλευτή».

Η Σάλμα Σάουα τόνισε πως όταν γίνονται όλες αυτές οι σφαγές στην Παλαιστίνη δεν μπορούσε να μην

αποδεχθεί την πρόταση της ANΤΑΡΣΥΑ για συμμετοχή στο ψηφοδέλτιο, καθώς με τους αγωνιστές της ANΤΑΡΣΥΑ οι Παλαιστίνιοι έχουν δώσει πολλούς κοινούς αγώνες. «Δεν μπορούμε να καθόμαστε και να βλέπουμε το Ισραήλ και τους συμμάχους του να προχωράνε σε αυτές τις τρομερές πράξεις», τόνισε. «Ο αγώνας της Παλαιστίνης είναι αγώνας όλων των ανθρώπων που παλεύουν για τα δικαιώματα και την ελευθερία. Ιδιαίτερα για τη νεολαία που είδαμε να αγωνίζεται τόσο πολύ και συνεχίζει να αγωνίζεται».

Ο **Μάνος Σκούφογλου**, από την ΟΚΔΕ-Σπάρτακος και μέλος της ΚΣΕ της ANΤΑΡΣΥΑ, είπε πως η παρουσία της ANΤΑΡΣΥΑ εκφράζει την ανεξάρτητη αντικαπιταλιστική Αριστερά, δηλαδή την Αριστερά που δεν έχει δεσμεύσεις απέναντι στο σύστημα και μπορεί να λέει τα πράγματα με το όνομά τους. «Η ΕΕ είναι το καρτέλ του κεφαλαίου στην Ευρώπη», τόνισε, «με αυτή την ιμπεριαλιστική μηχανή δεν θέλουμε να έχουμε καμία σχέση».

Στην παρέμβασή του ο ψυχίατρος **Θοδωρής Μεγαλοικονόμου**, υποψήφιος με την ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία και μέλος της Πρωτοβουλίας για ένα πολύμορφο κίνημα στην Ψυχική Υγεία, είπε πως η Ευρωπαϊκή Ένωση από γεννησιμού της είχε αντεργατικά και αντιδραστικά χαρακτηριστικά και θύμιζε την Πράσινη και την Λευκή Βίβλο, που

πολλά χρόνια πριν προωθούσαν την ελαστική εργασία, την δια βίου κατάρτιση κλπ.

Ο **Δημήτρης Ζώτος**, υποψήφιος με την ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία και Πολιτική Αγωγή του αντιφασιστικού κινήματος σε δίκες της Χρυσής Αυγής, τόνισε πως όλη η ΕΕ με το Σύμφωνο για τη Μετανάστευση και το Άσυλο γίνεται μια ένωση του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας, που οδηγεί σε εγκλήματα όπως στην Πύλο. «Στις 21 Μάη ξεκινάει η δίκη των 9 της Πύλου, των προσφύγων που έχουν βαφτίσει διακινητές, ενώ ξέρουμε καλά ότι οι διακινητές δεν είναι αυτοί που διακινούν τη ζωή τους οδηγώντας μια βάρκα στη φουρτουνιασμένη θάλασσα. Αυτή τη στιγμή η μεγαλύτερη πληθυσμιακή ομάδα αναλογικά στις ελληνικές φυλακές είναι οι 2 χιλιάδες πρόσφυγες που κρατούνται με την κατηγορία του διακινητή. 57 επιζώντες του ναυαγίου έχουν καταθέσει μηνύσεις που ζητούν δικαιοσύνη. Γι' αυτό στις 20 Μάη να οργανώσουμε μια μεγάλη αντιρατσιστική κινητοποίηση και να κλιμακώσουμε στις 14 Ιούνιο στον ένα χρόνο από το έγκλημα της Πύλου».

Ο **Μιχάλης Ρίζος**, μέλος του ΔΣ των Σωματείου Εργαζομένων στο νοσοκομείο «Αττικόν», τόνισε πως η ANΤΑΡΣΥΑ – Ανατρεπτική Συνεργασία είναι το μοναδικό ψηφοδέλτιο που λέει καθαρά «έξω από την ΕΕ», από τη σκοπιά των εργατικών συμφερόντων, διαλύοντας οποιαδήποτε αυταπάτη για βελτιώσεις εντός της ΕΕ. Θύμιζε ότι πριν λίγες ο Μητσοτάκης θέλησε να επισκεφθεί παρέα με την φον ντερ Λάιεν το Αττικό, αλλά η κινητοποίηση του σωματείου τους έκανε «ν' αλλάξουν γνώμη».

Τέλος, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, υποψήφιος με την ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία και συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, τόνισε πως το ψηφοδέλτιο της ANΤΑΡΣΥΑ είναι για μάχη και συγκρούσεις στο εργατικό και φοιτητικό κίνημα και δεν περιέχει τηλεαστέρες και υποψηφίους κατάλληλους για προσέλκυση ψήφων. Επειδή πολλοί μιλούν για αντιμετώπιση της ακροδεξιάς, ας μην ξεχνάμε ποιοι και πως τσάκισαν τη Χρυσή Αυγή, ούτε ότι ο Μητσοτάκης και η ΕΕ είναι οι καλύτεροι χορηγοί της ακροδεξιάς, τόνισε. «Στις προηγούμενες εκλογές έκαναν ολόκληρη εκστρατεία ενάντια στο λαϊκισμό και με τη λέξη λαϊκισμός εννοούσαν να μην μιλάει κανείς για το έγκλημα των ιδιωτικοποιήσεων στα Τέμπη για το ρατσιστικό έγκλημα της Πύλου. Τώρα λένε ότι θα απελάσουν τον Αλβανό πατέρα στην Κίμωλο. Ε, εμείς λέμε απελάστε τον Μητσοτάκη, σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά. Έτσι τσακίζουμε την ακροδεξιά και τους φασίστες».

Λεάνδρος Μπόλαρης

Δύναμη για το απεργιακό κίνημα

17/4, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Επόμενος σταθμός 1η Μάη

Η φετινή 1η Μάη δεν είναι αργία, είναι απεργία... κυριολεκτικά. Και μάλιστα μια μεγάλη πανεργατική απεργία. Καλούν ήδη ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ και Εργατικά Κέντρα, ομοσπονδίες και πρωτοβάθμια σωματεία. Στην Αθήνα η συγκέντρωση καλείται στις 11πμ στην πλατεία Κλαυθμώνος.

Η κυβέρνηση μετέθεσε την υποχρεωτική αργία της Πρωτομαγιάς την Τρίτη 7 Μαΐου. Ο λόγος είναι να μην διαταραχτεί η οικονομική δραστηριότητα τις μέρες των γιορτών που ο κόσμος ψωνίζει, πηγαίνει διακοπές και τα λοιπά. Εκτός των άλλων, θα απεργήσουν και οι ναυτεργάτες της ΠΕΝΕΝ, εμποδίζοντας ουσιαστικά για εκείνη τη μέρα τη μετακίνηση σε νησιά. Κι αυτός είναι ο δεύτερος λόγος που κάνει την απεργία μεγάλη και σημαντική: οι εργαζόμενοι δεν θα μοιραστούν και δεν έχουν κανένα όφελος από τα κέρδη "της αγοράς".

Και δεν είναι η "οικονομική δραστηριότητα" ο μόνος λόγος που μετέθεσε την αργία η κυβέρνηση, αλλά και η υποβάθμιση της

απεργιακής κινητοποίησης της Πρωτομαγιάς, πόσο μάλλον ενόψει ευρωεκλογών. Από την αρχή της χρονιάς οι κινητοποιήσεις καταγράφουν ρεκόρ. Ο Γενάρης και ο Φεβράριος σημαδεύτηκαν από τις φοιτητικές καταλήψεις, τα αγροτικά μπλόκα, τις απεργίες και τα συλλαλητήρια για την Παλαιστίνη. Στις πανεργατικές απεργίες 28/2 και 8/3 πλημμύρισαν οι δρόμοι από απεργούς πανελλαδικά και ξανά στην πανεργατική απεργία στις 17 Απριίλη. Η νέα πανεργατική απεργία την 1η Μάη, δεκατέσσερις μόλις μέρες μετά, επιβεβαιώνει ότι η οργή και η διάθεση για σύγκρουση του κόσμου βάζει τη σφραγίδα της στην προεκλογική περίοδο, γκρεμίζοντας τα ψέματα της κυβέρνησης για τις "επιτυχίες" της στην οικονομία και παντού. Αυτή η πίεση από τα κάτω αναγκάζει και τη ΓΣΕΕ και κάθε συνδικαλιστική γραφειοκρατία να μην υπακούσει στη μεταφορά της Πρωτομαγιάς. Και δεν σταματάει εδώ. Ήδη η ΠΟΕΔΗΗ καλεί σε πανευρωπαϊκή απεργία στις 14 Μάη και η ΑΔΕΔΥ σε πανδημοσιοϋπαλληλική απεργία στις 21 Μάη.

Μυριάνθη Μουστά, Χρήστος Νικομάνης,
επιτυχημένοι ΑΣΕΠ

Η απεργία στα ΜΜΕ

Απεργιακή συγκέντρωση στο Υπουργείο Εργασίας και πορεία στη Βουλή πραγματοποιήσαν δεκάδες δημοσιογράφοι και εργαζόμενοι/ες στα ΜΜΕ την Τρίτη 16 Απριίλη, ημέρα 24ωρης απεργίας στον κλάδο. Η κινητοποίηση οργανώθηκε από τα κάτω, ύστερα από κάλεσμα της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή στα ΜΜΕ και του ΠΑΜΕ Τύπου, απουσία συγκέντρωσης από τις ηγεσίες των Ενώσεων.

«Εκδότες-καναλάρχες ακούστε το καλά, τη Σύμβαση θα πάρουμε απεργιακά» και «Συλλογικές Συμβάσεις, αυξήσεις στους μισθούς, όχι δαπάνες για τους εξοπλισμούς» ήταν κάποια από τα συνθήματα που ακούστηκαν, αναδεικνύοντας τόσο τα αιτήματα του κλάδου ενάντια στους μιντιάρχες και την κυβέρνηση που τους στηρίζει όσο και τον τρόπο με τον οποίο θα κερδηθούν.

Αλλά ακόμα κι έτσι η απεργία είχε επιτυχία, οι εφημερίδες δεν βγήκαν, ούτε δελτία ειδή-

σεων ούτε λειτουργήσαν τα site. Δεν μπόρεσαν να στήσουν απεργοσπαστικό μηχανισμό οι εργοδότες. Έγινε συγκέντρωση και πορεία προκειμένου να δείξουμε ότι οι δημοσιογράφοι δεν απεργούσαν στα σιωπηλά, αλλά βγαίνομε στον δρόμο. Αυτό δείχνει ότι υπάρχει η δυναμική να βγουν περισσότερες κινητοποιήσεις για να διεκδικήσουμε στα σοβαρά τα αιτήματά μας».

Το 2022 έγινε ο πρώτος πανελλήνιος γραπτός διαγωνισμός ΑΣΕΠ με δέσμευση της κυβέρνησης για διορισμό 12.000 εργαζομένων για τις ανάγκες όλου του δημοσίου σε Αθήνα και περιφέρεια, αλλά έχουν διοριστεί μόλις 50 από τους 14.000 που είμαστε οι επιτυχημένοι. 77.000 άτομα δώσαμε εξετάσεις, αφιερώσαμε χρόνο και χρήμα για να προετοιμαστούμε και τα στερηθήκαμε και τα δύο από τις οικογένειές μας.

Τα φροντιστήρια έβγαλαν εκατομμύρια ευρώ από αυτή την ιστορία. Και τώρα ετοιμάζεται εναντίον του δεύτερου πανελλήνιος γραπτός διαγωνισμός που καταργεί τους δικούς μας πίνακες. Δηλαδή πάει χαμένη όλη αυτή η προσπάθεια. Και στο δημόσιο κοστίζει η διαδικασία της οργάνωσης του διαγωνισμού: περίπου 4,8 εκατομμύρια ευρώ και εργατοώρες υπαλλήλων που τις στερήσε από σημαντικές άλλες εργασίες. Και επίσης χρειάζονται προσλήψεις. Μιλάμε για φυσικές καταστροφές, αλλά τα προβλήματα δεν λύνονται μόνο τους, ούτε πυροσβεστικά. Χρειάζεται επισημιακό προσωπικό και σχεδιασμός. Ζητάμε να βγουν άμεσα οι προκηρύξεις που μας έχουν υποσχεθεί για το 2024 και να απορροφηθούν οι επιτυχημένοι, γι αυτό κατεβήκαμε σήμερα με το πανό μας και ετοιμάζουμε τη σύσταση συλλόγου.

Μυριάνθη Μουστά, Χρήστος Νικομάνης,
επιτυχημένοι ΑΣΕΠ

Έχει πάρα πολύ μεγάλη συμμετοχή η απεργία στο κατάστημα ΙΚΕΑ του Κηφισού. Έχουν μείνει μόνο τα στελέχη να δουλεύουν.

Ο κόσμος έχει φτάσει στο χτένι σε σχέση με τους χαμηλούς μισθούς και το ελάχιστο προσωπικό. Επίσης, πολλοί εργαζόμενοι δουλεύουν 4ωρο εδώ και 20 χρόνια και είναι εξαγριωμένοι. Την ίδια ώρα ο όγκος εργασίας έχει αυξηθεί. Τα λεφτά δεν φτάνουν ούτε για το δεκαπενθήμερο, σε αντίθεση με τα πολλά κέρδη που βγάζει η επιχείρηση. Τις προηγούμενες ημέρες έγινε περιοδεία από το σωματείο για να ενημερώσει για την απεργία και έτσι οργανωθήκαμε.

Λ. Γ., Σωματείο Εργαζομένων Housemarket (IKEA)

Είμαστε από την Ομοσπονδία εργαζομένων στο φάρμακο, από τα φαρμακεία και τις φαρμακαποθήκες μέχρι τη βιομηχανία και τα εργαστήρια παραγωγής φαρμακευτικών προϊόντων.

Εδώ και 11 χρόνια έχουν απορρυθμιστεί οι εργασιακές σχέσεις, οι μισθοί μένουν καθηλωμένοι, Συλλογικές Συμβάσεις δεν υπάρχουν. Ψηφίστηκε νόμος που άρει την υποχρεωτικότητα της ασφάλισης και είμαστε αντίθετοι σε αυτό. Παλεύουμε για δωρεάν Υγεία και Παιδεία, ισότιμη πρόσβαση όλων στο φάρμακο και στις φαρμακοθεραπείες. Για ένα σύγχρονο κράτος Πρόνοιας και κοινωνικής πολιτικής που δεν αρκείται σε επιδόματα φτώχειας, αλλά πραγματικές αυξήσεις. Στη λογική κόστους-οφέλους χάσαμε πάνω από 57 ανθρώπους στα Τέμπη και δεν βέλουμε να θρηνώμε κι άλλους από την κερδοσκοπία. Οι ασθενείς πρέπει να έχουν ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης και να είναι πάνω από το κέρδος.

Αθανασία Λαμπρινέα,
γραμματέας οργανωτικού της ΠΟΣΙΦ-ΣΦΕ

16/4, Αθήνα, Απεργία ΜΜΕ. Φωτό: Λένα Βερέδ

Χιλιάδες απεργοί διαδήλωσαν στην πανεργατική απεργία στις 17/4 στην Αθήνα και σε όλες τις πόλεις ενάντια στην κυβέρνηση της ακρίβειας, της φτώχειας και του πολέμου. Η απεργία σταμάτησε τα καράβια, τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς νέκρωσαν, χώροι δουλειάς έβγαλαν απεργιακό λουκέτο. Δίπλα στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, βρέθηκαν υγειονομικοί, εκπαιδευτικοί και άλλοι εργαζόμενοι του Δημόσιου με αποφάσεις των πρωτοβάθμιων σωματείων τους αιφνιψώντας την απόφαση της ΑΔΕΔΥ να μην συμμετέχει στην απεργία. Στον δρόμο κατέβηκαν και οι φοιτητικοί σύλλογοι.

Ήταν μια μεγάλη απεργία που η συνέχειά της είναι σε κάθε εργατικό χώρο με νέα πανεργατική κλιμάκωση την Πρωτομαγιά. Η μαζική συμμετοχή ήταν η απάντηση των εργαζομένων στην κυβέρνηση της ΝΔ και τις ανακοινώσεις της για «αύξηση» του κατωτάτου μισθού. Ήταν η έκφραση της οργής για τη συγκάλυψη των εγκλημάτων στα Τέμπη και στην Πύλο και των γυναικοκτονιών. Της οργής για τη συγκάλυψη που επιχειρεί η ΝΔ, για τις ιδιωτικοποιήσεις που θυσιάζουν τις αν-

θρώπινες ζωές στον βωμό του κέρδους. Ο αγώνας για την ανατροπή της κυβέρνησης βρέθηκε στο κέντρο χιλιάδων αγωνιστών και αγωνιστριών του εργατικού κινήματος και εκφράστηκε με τα συνθήματα που κυριάρχησαν στην απεργιακή συγκέντρωση.

Η έναρξη της προεκλογικής περιόδου για τις ευρωεκλογές του Ιούνη γίνεται με τους εργαζόμενους στους δρόμους που δηλώνουν με τον πιο καθαρό τρόπο, ότι οι αγώνες δεν αναστέλλονται αλλά αντίθετα χρειάζεται να κλιμακωθούν για να ανατρέψουμε αυτήν την κυβέρνηση της φτώχειας, των ιδιωτικοποιήσεων, του σεξισμού και του πολέμου. Πηγαίνουμε προς τις ευρωεκλογές κλιμακώνοντας τους αγώνες και στηρίζοντας το ψηφοδέλτιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία.

Μπροστά μας έχουμε την απεργία της Πρωτομαγιάς την Μεγάλη Τετάρτη σαν επόμενο σταθμό ενάντια στην ΕΕ του πολέμου και του ρατσισμού, συνεχίζοντας την αλληλεγγυή στην Παλαιστίνη και οργανώνοντας το απεργιακό κίνημα μέχρι την ανατροπή.

Αθήνα και Πειραιάς

Στην Αθήνα όλοι οι δρόμοι του κέντρου πλημμύρισαν από απεργούς, από την πλατεία Κλαυθμώνος και τα Προπύλαια μέχρι το Σύνταγμα. Πλήθος ήταν τα πανό των εργατικών σωματείων, από μεγαλύτερους και μικρότερους χώρους εργασίας: λιμενεργάτες, καλλιτέχνες, τραπεζοϋπάλληλοι, οικοδόμοι, εργαζόμενοι σε επισιτισμό-τουρισμό, σε φαρμακευτικές υπηρεσίες, στις τηλεπικοινωνίες, στο ΙΚΕΑ, ταξί και άλλα.

Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Κλαυθμώνος και βάδισαν στο κεφάλι της πορείας μαζί με δεκάδες σωματεία και εργατικές συλλογικότητες. Εκεί διαδήλωσαν με τα πανό τους τα σωματεία εργαζομένων των νοσοκομείων Άγιος Σάββας, Έλενα Βενιζέλου, οι καθαριότητες σχολείων δήμου Αθήνας, το Σωματείο Εργαζομένων στην e-traveli, η επιτροπή φοιτητών/τριών ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ, εργαζόμενοι/ες του νοσοκομείου Αττικών, ΓΝΑ Γεννηματάς, του Βυζαντινού Μουσείου και της Τσαμούρης ΑΕ, η Αντικαπιταλιστική Κίνηση στην Έρευνα, η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών, η ΑΣΚΥ (εργαζόμενοι στην

Ιδ. Υγεία), το δίκτυο εκπαιδευτικών "η Τάξη μας" και η κίνηση στον επισιτισμό-τουρισμό "Καμαριέρα", το ΣΕΚ. Σημαντική ήταν η παρουσία της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας με το πανό της και παλαιστινιακές σημαίες που έκανε τη σύνδεση με τον αγώνα για ελεύθερη Παλαιστίνη.

Με την πορεία, από την πλατεία Κλαυθμώνος, ενώθηκε η προσυγκέντρωση από τα Προπύλαια και για πρώτη φορά εδώ και χρόνια, δώσαμε μαζί τον τόνο στην πανεργατική διαδήλωση. Βαδίσσαμε μαζί στο Σύνταγμα, όπου πριν από λίγο είχε ολοκληρωθεί η απεργιακή συγκέντρωση που καλούσαν μια σειρά από συνδικάτα γύρω από το ΠΑΜΕ.

Μεγάλη ήταν και η απεργιακή κινητοποίηση στον Πειραιά στο Δημοτικό Θέατρο. Πολλά σωματεία συμμετείχαν στην συγκέντρωση του Εργατικού Κέντρου Πειραιά με εκατοντάδες εργαζομένους/ες από πολλούς εργατικούς χώρους από τον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Εργαζόμενοι στο λιμάνι, στη ζώνη του Περάματος, καθαριστριές αλλά και εργαζόμενοι από δήμους και νοσοκομεία. Δυναμική ήταν η παρουσία που είχε το μπλοκ του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης Πειραιά με τη δημοτική κίνηση «Ανταρεία στο Λιμάνι» και το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα.

Άλλες πόλεις

Αντίστοιχες κινητοποιήσεις έγιναν σε όλες τις πόλεις, από την Αλεξανδρούπολη και την Θεσσαλονίκη, μέχρι τα Γιάννενα, τον Βόλο, την Πάτρα και την Κρήτη.

Στη Θεσσαλονίκη με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκαν οι απεργιακές κινητοποιήσεις με συμμετοχή εργαζομένων από πολλούς κλάδους, ιδιωτικού και δημόσιου τομέα. Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης συγκεντρώθηκε στο Εργατικό Κέντρο δίπλα σε πολλά εργατικά σωματεία. Όπως του ΟΑΣΘ, που προσπάθησαν να βγάλουν παράνομη και καταχρηστική την απεργία τους, της ΣΙΔΕΝΟΡ, του φοιτητικού συλλόγου του Μουσικού και άλλα. Η πορεία κατέληξε στο Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης.

Με μαζικότητα πραγματοποιήθηκε η απεργιακή κινητοποίηση και στα Χανιά. Η πορεία ξεκίνησε

από την πλατεία Αγοράς και βάδισε μέσα από το ενετικό λιμάνι των Χανίων και την πλατεία της Σπλάντζιας για να επιστρέψει στην αφετηρία. Συμμετείχαν πολλά σωματεία, όπως του επισιτισμού και του τουρισμού, καλλιτέχνες, οικοδόμοι, καθώς και αγρότες, φοιτητικοί σύλλογοι και συνταξιούχοι. Το ΣΕΚ Χανίων συμμετείχε με το δικό του μπλοκ μετά από μια σειρά παρεμβάσεων για την οργάνωση της απεργίας σε καταστήματα της πόλης, σε τράπεζες, στο Δημαρχείο Χανίων, στη ΔΕΥΑΧ και στη λαϊκή αγορά της οδού Μίνως.

Μαζική η απεργιακή διαδήλωση και στην Πάτρα με εκατοντάδες εργαζόμενους και πολλά σωματεία του ιδιωτικού τομέα να συμμετέχουν στην πορεία του Εργατικού Κέντρου. Μαζί τους, με τους συλλόγους τους οι δάσκαλοι, οι νηπιαγωγοί, οι νοσοκομειακοί γιατροί (ΕΙΝΑ), οι εργαζόμενοι στο νοσοκομείο «Αγ. Ανδρέας», οι εργαζόμενοι του Δήμου Πάτρας, αλλά και πολλοί φοιτητές, το ΣΕΚ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και άλλες οργανώσεις της Αριστεράς.

Δεχόμαστε μία επίθεση στο δημόσιο χαρακτήρα του σχολείου, όπως γίνεται και σε όλους τους αντίστοιχους τομείς με τα κοινωνικά αγαθά. Εργαλείο είναι οι αξιολογήσεις.

Ταξινομούν τα σχολεία, τα κατηγοριοποιούν και μετά αναλόγως θα τα χρηματοδοτούν ή θα τα κλείνουν, βάζοντας τα ιδιωτικά συμφέροντα μέσα στα σχολεία. Ο αγώνας των εκπαιδευτικών έχει πρωτίστως αυτό το διακύβευμα. Δίπλα σε αυτό είναι το χτύπημα των συνδικαλιστικών ελευθεριών και η προσπάθεια της κυβέρνησης να μην μπορούμε να εκφραστούμε ως εργαζόμενοι με απεργίες -όλες βγαίνομε παράνομες. Με εγκυκλίους απειλούν διευθυντές εφόσον δεν συμμετέχουν σε αξιολογήσεις ή συμμετέχουν στην απεργία-αποχή. Ένα παράλογο και παράνομο πρόγραμμα δράσης από το κράτος που πρέπει να απαντηθεί άμεσα. Τέλος, είναι η σχεδιαζόμενη επίθεση στους μαθητές. Πρόκειται να γίνει πιο αυστηρό το σύστημα με τις απουσίες, να ποινικοποιεί η δράση τους, να στοχοποιηθούν για βία. Και φυσικά συμμετέχουμε στην πανεργατική, συναντιώμαστε με τον υπόλοιπο κόσμο της εργασίας για αυξήσεις στους χαμηλούς μας μισθούς.

Κωνσταντίνα Κακούρου,
Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας

Παρόλο που στα ΜΜΕ η απεργία έγινε στις 16/4, κάποιου εργαζόμενου στην ΕΡΤ αποφασίσαμε να κατέβουμε σήμερα στην πανεργατική κινητοποίηση καθώς μας καλύπτει η ΓΣΕΕ.

Πατι θεωρούμε ότι οι Συλλογικές Συμβάσεις, οι αυξήσεις στους μισθούς, αλλά και το να μην εμπλακόμε στους πολέμους, είναι μεγάλης σημασίας μάχες που χρειάζεται να δώσουμε πανεργατικά και όχι κλαδικά. Δεν είναι σωστό τα ΜΜΕ να απεργούν διαφορετικά μέρα από τους υπόλοιπους εργαζόμενους. Ως εργαζόμενοι στην ΕΡΤ έχουμε ταυτόχρονα τα ζητήματα και των ιδιωτικών και των δημοσίων υπαλλήλων. Γι' αυτό διεκδικούμε ΣΣΕ, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε χωρίς αυτό. Κι αυτό γίνεται με αγώνες και απεργίες και όχι με διαπραγματεύσεις σε κλειστά γραφεία. Νομίζουν ότι θα μας εξαγοράσουν με τροφεία για να μην δώσουν πραγματικές αυξήσεις.

Άνω Τσιάνικα,
εργαζόμενη ΕΡΤ

Με ενοχλεί πολύ που βλέπω τα μικρά παιδιά στα χαλάσματα στην Παλαιστίνη να κλαίνε και να ψάχνουν τη μαμά τους και την ίδια ώρα στα ελληνικά κανάλια μας ζαλίζουν για ασήμαντα θέματα.

Εκεί σκοτώνονται αθώοι άνθρωποι, μητέρες και παιδιά. Χρειάζεται να συνεχίσουμε να είμαστε στον δρόμο. Είναι πολύ αισιόδοξο να βλέπουμε πόσους κόσμος έχει ευαισθητοποιηθεί, κατεβαίνει για την αλληλεγγυή στην Παλαιστίνη, όπως και οι αναφορές που γίνονται σε κάθε κινητοποίηση και απεργία όπως η σημερινή.

Ελένη, μέλος της Παλαιστινιακής Παροικίας

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ-ΣΕΠΟΛΙΑ

Μια αντιρατσιστική νίκη

«**Ν**ικήσαμε. Το αίτημα εκδίωξης των μεταναστών και φτωχών αποσύρθηκε πριν καν αρχίσει η συνεδρίαση. Η Ανατρεπτική Συμμαχία ήταν εκεί, με δεκάδες μέλη. Και άλλες δυνάμεις της αριστεράς. Η ρατσιστική ρητορική δεν έλαβε θέση στο Δήμο Αθήνας. Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όσους και όσες ανταποκρίθηκαν και ένωσαν τη φωνή τους μαζί μας. Συνεχίζουμε!», έγραψε ο Κώστας Παπαδάκης, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας μετά την αντιρατσιστική συγκέντρωση έξω από τη συνεδρίαση του 4ου κοινοτικού συμβουλίου την Δευτέρα 22 Απρίλη. Την ίδια μέρα είχε ενταχθεί στην ημερήσια διάταξη για συζήτηση αίτημα συμβούλου του Μπακογιάννη για πογκρόμ σε βάρος μεταναστών και φτωχών.

«Σε φιάσκο εξελίχθηκε η προσπάθεια του Α. Μοναστηριώτη, συμβούλου του Μπακογιάννη, να προκαλέσει απόφαση ρατσιστικής εκστρατείας με συγκρότηση TASK FORCE (!) ΕΛΑΣ-Δημοτικής Αστυνομίας-Εισαγγελέα στη γειτονιά του Κολωνού για την εκδίωξη μεταναστών αλλά και των φτωχών που βρίσκουν καταφύγιο σε ακατάλληλα κτίρια. Στο απαράδεκτο κείμενό του, προχωρούσε στη διάκριση “παράνομοι μετανάστες” και άνθρωποι(!)», αναφέρει με τη σει-

ρά της η ΚΚΕΡΦΑ.

«Η πρόεδρος του κοινοτικού συμβουλίου ανακοίνωσε στην αρχή της συνεδρίασης την απόσυρση του θέματος, δηλώνοντας ότι ετέθη εκ παραδρομής... Ήταν μια πρωτοβουλία που άνοιγε το δρόμο της αναβίωσης των πρακτικών των ναζί της Χρυσής Αυγής, με τις οποίες το αντιφασιστικό κίνημα στις γειτονιές έδωσε μάχες ενάντια τις δολοφονικές επιθέσεις των ταγμάτων εφόδου... Δεν πρόκειται για μεμονωμένη ατομική πρωτοβουλία ενός τυχαίου συμβούλου. Η ίδια η κυβέρνηση, που επιχειρεί λυσσαλέα να καλύπτει τις δολοφονίες από τα Τέμπη μέχρι την Πύλο, τροφοδοτεί τέτοιες παρεμβάσεις συμβούλων σαν κι αυτή.

Η ΚΚΕΡΦΑ χαιρετίζει την πρωτοβουλία της Ανατρεπτικής Συμμαχίας

για την Αθήνα και του δημοτικού συμβούλου της Κώστα Παπαδάκη να θέσει το ζήτημα επιτακτικά, εξηγώντας ότι δεν μπορεί να υπάρχει καμία ανοχή στο ρατσιστικό λόγο στα κοινοτικά συμβούλια. Η γειτονιά και οι συλλογικότητες της έδωσαν το παρών στην κινητοποίηση με εκπροσώπους της τοπικής ΚΚΕΡΦΑ, της Λαϊκής Συνέλευσης Κολωνού-Ακαδημίας Πλάτωνος-Σεπολίων, μέλη του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Αριστοτέλης και της καμπάνιας Γειτονιές για το Δικαίωμα στη Στέγη».

• Ανοιχτή Εκδήλωση-Συζήτηση οργανώνει την Πέμπτη 25/4, Τριπόλεως 61, 7μμ, το ΣΕΚ Κολωνού-Κεραμεικού-Σεπολίων με θέμα «Μετά την απόσυρση του ρατσιστικού αιτήματος του συμβούλου του Μπακογιάννη για έξωση προσφύγων και μεταναστών από το 4ο Διαμέρισμα συνεχίζουμε την μάχη ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες!» με ομιλητή τον Πέτρο Κωνσταντίνου, συντονιστή ΚΚΕΡΦΑ, πρώην Δημ.Σύμβουλο Αθήνας.

22/4, Κοιλωνός

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ PHILOS

Όχι στο σχέδιο ιδιωτικοποίησης

Στον αέρα βρίσκονται οι εργαζόμενοι του προγράμματος PHILOS (πρόγραμμα υγειονομικής περίθαλψης σε προσφυγικές δομές και παρακείμενα νοσοκομεία) του ΕΟΔΥ, η σύμβαση των οποίων λήγει στα τέλη Απρίλη. Οι κυβερνητικές δεσμεύσεις για ολιγόμηνη ανανέωση παραμένουν προφορικές, ενώ κι αυτή η παράταση, αν δοθεί, θα δοθεί μόνο μέχρι να ολοκληρωθούν τα σχέδια για παράδοση της υγειονομικής κάλυψης των προσφύγων στον ιδιωτικό τομέα.

«Σε συνάντηση που είχαμε την περασμένη βδομάδα με το υπουργείο Υγείας, ο Γεωργιάδης μας είπε προφορικά ότι θα υπάρξει παράταση μέχρι 31 Ιουλίου με προοπτική άλλους τρεις μήνες. Δεν είδαμε βέβαια κάτι γραπτό. Και από εκεί πέρα μας είπε ότι το θέμα μας δεν είναι του Υπουργείου Υγείας αλλά του Μετανάστευσης. Τι να πούμε γι' αυτό; Αν το υπουργείο Υγείας δεν έχει σχέση με την παροχή φροντίδας υγείας σε μια ευάλωτη ομάδα, έχουμε χάσει τα σάνταρ μας», μας είπε η Ελένη Μπέλα, γιατρός πεδίου.

«Το υπουργείο Μετανάστευσης τώρα, δεχόμενο την άρνηση του ΕΟΔΥ να αναλάβει ξανά πρόγραμμα παροχής φροντίδας στον προσφυγικό πληθυσμό, έχει αναθέσει στον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης να το οργανώσει. Ο ΔΟΜ στο ιατρικονοσηλευτικό πεδίο όμως δεν εί-

χε ποτέ κάποια εμπειρία -είχε άλλα προγράμματα, στεγαστικό, ανήλικα κλπ. Τι κάνει λοιπόν τώρα ο ΔΟΜ; Προκηρύσσει να το αναλάβουν εξωτερικοί δικαιοϋχοι, δηλαδή ΜΚΟ σε συνεργασία με ιδιωτικούς ιατρικούς ομίλους. Φεύγει έτσι από τον δημόσιο τομέα η παροχή φροντίδας υγείας στο προσφυγικό πληθυσμό και ανατίθεται ξανά σε ΜΚΟ και πια και σε ιδιωτικούς ιατρικούς ομίλους που μέχρι τώρα δεν είχαν μπει σε αυτό το κομμάτι της υγείας.

Να πούμε εδώ ότι το PHILOS ήταν ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα που σχεδιάστηκε το 2017-18 μετά την έντονη φάση του προσφυγικού και προσπάθησε να καλύψει τις υγειονομικές ανάγκες αυτού του πληθυσμού και κάποια κενά στα νοσοκομεία. Η πραγματικότητα είναι ότι οι συνθήκες εργασίας και κάποιες αποφάσεις, όπως για παράδειγμα ότι για τους γιατρούς στο πεδίο κόπηκε ο μισθός, δημιούργησαν μεγάλη διαρροή προσωπικού. Το αποτέλεσμα είναι ότι από τα 1600 περίπου άτομα που προέβλεπε το πρόγραμμα, αυτή τη στιγμή είμαστε μόλις 360-370 και οι υπόλοιπες θέσεις έχουν μείνει κενές. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν δομές χωρίς καν γιατρό και όσοι έχουμε μείνει παίρνουμε εντολές κίνησης από το ένα μέρος στο άλλο, για μία ή δύο μέρες, χωρίς κανένα σχεδιασμό.

Αυτή τη στιγμή οι συνάδελφοι που είναι στα νοσοκομεία, 165-170 εργαζόμενοι περίπου, είναι τελείως στον αέρα καθώς η προκήρυξη του ΔΟΜ δεν περιλαμβάνει προσωπικό στα νοσοκομεία παρά μόνο εργαζόμενους στο πεδίο. Ενώ για όλους μας είναι άγνωστο τι ακριβώς θα συμβεί. Τα αιτήματά μας είναι να γίνει επανασχεδιασμός του προγράμματος υπό δημόσιο έλεγχο, να παραμείνουν οι εργαζόμενοι του προγράμματος στα νοσοκομεία, να γίνουν προσλήψεις και μονιμοποιήσεις καθώς καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες στο πιο ευάλωτο κομμάτι του πληθυσμού».

ΔΙΚΗ Χ.Α.

Η συνέχεια μετά τις 15 Μάη

Στις 15 Μάη, μετά τις διακοπές του Πάσχα, θα συνεχιστεί η δευτεροβάθμια δίκη της Χρυσής Αυγής. Οι τελευταίες δικάσιμες του Απρίλη (22, 24 και 26/4) αναβλήθηκαν λόγω ασθένειας μέλους της σύνθεσης της έδρας.

Στη συνεδρίαση της Τρίτης 16 Απρίλη (85η δικάσιμος) κατέθεσαν δύο μάρτυρες κατηγορίας. Ο πρώτος ήταν ο **Ευάγγελος Ανδριανάκος**, πρώην δήμαρχος Νεμέας. Μίλησε για τη δράση της ναζιστικής συμμορίας στην περιοχή, όντας θύμα και ο ίδιος της προσπάθειάς της να επιβληθεί διά της βίας και τρομοκρατίας στην Κορινθία όπου «κουμάντο» έκανε ο τότε βουλευτής της Στάθης Μπούκουρας.

Ο δεύτερος που κατέθεσε ήταν ο **Γιώργος Τσιμπουκάκης**, εργαζόμενος στην εστίαση, μέλος του ΚΚΕ και πρώην δημοτικός σύμβουλος Αγίας Παρασκευής. Ο μάρτυρας είχε δεχτεί επίθεση στις 12/6/12 πριν το δεύτερο γύρο των βουλευτικών εκλογών έξω από το προεκλογικό περίπτερο του κόμματός του στην κεντρική πλατεία του δήμου -την ίδια μέρα είχε γίνει και η παρολίγον δολοφονική επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες στο Πέραμα.

Ο δράστης ήταν ο Βαγγέλης Στεφανάκης που, εκτός από την καταδίκη του σε 37 μήνες για αυτή την επίθεση, έχει καταδικαστεί ισόβια για τη γυναικοκτονία της Φαίης Μπλάχα, την οποία ξυλοκόπησε μέχρι θανάτου ένα χρόνο αργότερα. Όπως είπε επιπλέον ο μάρτυρας, «Ο πατέρας του Βαγγέλη Στεφανάκη αναφέρει [σ.σ. σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «Δημοκρατία»] ότι ο γιος του φόραγε τα μπλουζάκια της ΧΑ για επίδειξη και ο μικρότερος αδελφός του πήγαινε στις Θερμοπύλες και στα συσίτια».

Οι πληροφορίες για αυτή τη δικάσιμο προέρχονται από το Golden Dawn Watch λόγω της 24ωρης απεργίας των δημοσιογράφων την ίδια μέρα.

Επόμενες δικάσιμοι

Μάης: 15, 17, 22, 24, 29, 31/5

ΔΙΚΗ ΖΑΚ **Να είμαστε εκεί**

Την Τετάρτη 24 Απρίλη, συνεχίζεται στο Εφετείο η δίκη σε β' βαθμό των δολοφόνων του Ζακ Κωστόπουλου. Έχουμε μπει ήδη στην τελική ευθεία, καθώς στη συγκεκριμένη δικάσιμο αναμένεται να ξεκινήσουν οι απολογίες των καταδικασμένων στην πρώτη δίκη, Δημόπουλου (κοσμηματοπώλης) και Χορταριά (μεσίτης). Θα ακολουθήσουν οι αγορεύσεις των δικηγόρων, η πρόταση της εισαγγελίας και η απόφαση.

Καλούμε όλο τον κόσμο του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος και των οργανώσεών του, τους φοιτητές και τις φοιτήτριες των καταλήψεων, τις αντιρατσιστικές οργανώσεις να συμμετέχουν στη διαδικασία μέσα στο δικαστήριο, η οποία είναι ανοιχτή για όλους/ες/α. Η υπεράσπιση των δολοφόνων εμφάνισε την τελευταία στιγμή και ενώ δεν υπήρξε στη δίκη σε α' βαθμό, έναν κατάλογο «μαρτύρων ήθους», για να καταθέσουν. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για 25 φίλους και συγγενείς των δραστών που επιχειρηματολογούν για το πόσο καλοί άνθρωποι είναι ο κοσμηματοπώλης και ο μεσίτης που λιντσάρισαν μέχρι θανάτου τον Ζακ. Η έδρα αποδέχτηκε τους 10 από αυτούς και οι καταθέσεις τους ξεκίνησαν στην προηγούμενη δικάσιμο.

Στις 15 Ιούνη γίνεται φέτος το Athens Pride, στην πλατεία Συντάγματος. Στις 29 Ιούνη γίνεται το πανευρωπαϊκό Pride στη Θεσσαλονίκη. Μπαίνουμε μπροστά να οργανώσουμε αυτές τις διαδηλώσεις με κέντρο τα εργατικά σωματεία, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις οργανωμένες δυνάμεις της τάξης και της νεολαίας για να αναδείξουμε τα κοινά αιτήματα, να διεκδικήσουμε τα αιτήματα της ΛΟΑΤΚΙ+ ταυτότητας για στέγαση, υγεία και εργασία για όλα χωρίς αποκλεισμούς. Να αναδείξουμε την προοπτική ότι συλλογικά μπορούμε να παλέψουμε και να χτίσουμε μια άλλη κοινωνία χωρίς διακρίσεις με βάση το φύλο, τη σεξουαλικότητα, την εθνικότητα, τη θρησκεία. Μια κοινωνία που οι ζωές μας θα είναι πάνω από τα κέρδη τους.

Καλούμε στις 24 Απρίλη στα δικαστήρια, είσοδος από Λουκάρεως.

Καλούμε την Τρίτη 23 Απρίλη στην ανοιχτή σύσκεψη της ΚΚΕΡΦΑ στο Ρομάντσο (Ομόνοια) στις 7μμ για την καμπάνια δράσης για την Πύλο.

Πρωτοβουλία “Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-Oh”

ΤΕΜΠΗ-ΠΥΛΟΣ ΙΔΙΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

Να τιμωρηθούν οι ένοχοι

Καμία συγκάλυψη του εγκλήματος της Πύλου. Δικαιοσύνη για τα θύματα του ναυαγίου. Να αθωωθούν οι εννιά επιζώντες που δικάζονται με στημένες κατηγορίες για πρόκληση ναυαγίου, διακίνηση μεταναστών και εγκληματική οργάνωση. Να τιμωρηθούν οι πραγματικοί δολοφόνοι από την κυβέρνηση, το Λιμενικό, την FRONTEX. Ανοιχτά σύνορα για την προσφυγιά, άσυλο και χαρτιά σε μετανάστες και πρόσφυγες.

Αυτές είναι κάποιες από τις βασικές αιχμές της μεγάλης καμπάνιας που ξεκινά η ΚΕΕΡΦΑ μαζί με επιζώντες του ναυαγίου της Πύλου, την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα», ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών, ενόψει της συμπλήρωσης ενός χρόνου από το έγκλημα. Μια καμπάνια που στόχο έχει να ξεσηκώσει συνδικάτα, φοιτητικούς συλλόγους, φορείς και συλλογικότητες. Οι κεντρικοί της σταθμοί, που συζητήθηκαν σε ανοιχτή σύσκεψη το απόγευμα της Τρίτης 23 Φλεβάρη στο Ρομάντζο, είναι:

- Εκδήλωση-συναυλία αλληλεγγύης την Κυριακή 12 Μάη, 7μμ, στα γήπεδα μπάσκετ του Ρουφ για την στήριξη της καμπάνιας για δικαιοσύνη στα θύματα της Πύλου.

- Κινητοποίηση αλληλεγγύης στους 9 διωκόμενους επιζώντες της Πύλου στις 20 Μάη στο Σύνταγμα και συγκέντρωση στις 21 Μάη στην Καλαμάτα, ημέρα έναρξης της δίκης τους.

- Μεγάλο συλλαλητήριο στην Αθήνα

στις 14 Ιούνη, στον ένα χρόνο από το έγκλημα. Συλλαλητήρια την ίδια μέρα σε όλες τις πόλεις και δράσεις έξω από τις ελληνικές πρεσβείες παντού.

«Παλεύουμε για να αποδοθεί δικαιοσύνη στους ανθρώπους που χάθηκαν και τις οικογένειές τους, ενάντια στην κυβέρνηση που τους δολοφόνησε», μας είπε ο **Διονύσης Πατσόπουλος**, εργαζόμενος στην ΕΥ-ΔΑΠ και μέλος του Δικτύου Αλληλέγγυων Σχολείων. «Τους δολοφόνησε εφαρμόζοντας μια ρατσιστική ευρωπαϊκή πολιτική με φράχτες και επαναπροωθήσεις, μια πολιτική που υιοθετεί την ατζέντα της ακροδεξιάς και της ανοίγει το δρόμο.

Η υπεράσπιση των ανθρώπων που από θύματα βρέθηκαν κατηγορούμενοι είναι καθήκον μας. Για να μην επιτρέψουμε να συγκλυθούν οι κυβερνητικές ευθύνες και να γλυτώσουν αυτοί που πραγματικά προκάλεσαν το ναυάγιο -όπως ακριβώς το παλεύουμε με τα Τέμπη, τις γυναικοκτονίες και όλα τα εγκλήματα που η κυβέρνηση προσπαθεί να κουκουλώσει. Και για να μην επιτρέψουμε ξανά ανθρώπους που ξεκινάνε από μια σειρά χώρες λόγω πολέμων, ακραίας φτώχειας, κλιματικής καταστροφής κλπ για να βρουν μια καλύτερη ζωή, να πνίγονται στη Μεσόγειο.

Είναι μια μεγάλη καμπάνια που χρειάζεται να κινητοποιήσει όλο το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα, τα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις δομές αλληλεγγύης και να οργανωθεί ανοιχτά και πλατιά με εκδηλώσεις, δράσεις, διαμαρτυρίες, διάφορες μορφές ενημέρωσης του κόσμου. Χρειάζεται να βγουν στην επιφάνεια τόσο οι πραγματικές συνθήκες του εγκλήματος όσο και οι ακροδεξιές πολιτικές που οδήγησαν σε αυτό. Και να γίνει η σύνδεση με όλα όσα κάνει αυτή η κυβέρνηση, γιατί με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες στο ίδιο καζάνι ζούμε.

Αυτή η κυβέρνηση πρέπει να φύγει. Διαλύει τα πάντα, Υγεία, Παιδεία, εργασία. Δολοφονεί στα σύνορα και παντού. Μοιάζει πια με την Μελόνη, τη Λεπέν».

Α.Β.

ΒΟΛΟΣ

20/4, Εκδήλωση για τα Τέμπη στον Βόλο. Φωτό: ΣΕΚ Βόλου

Τεράστια συμμετοχή είχε η εκδήλωση που διοργάνωσαν το Σάββατο 20/4 οι φορείς του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας για το έγκλημα στα Τέμπη.

Ο πρώτος ομιλητής ήταν ο γραμματέας της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Σιδηροδρόμων που ανέδειξε το χρονικό της διάλυσης των σιδηροδρόμων και του ξεπουλήματος σε ό,τι απέμεινε από αυτούς. Ολόκληρες περιοχές πλέον δεν διαθέτουν σιδηρόδρομο, το προσωπικό είναι ελάχιστο και όπως είπε «οι σιδηρόδρομοι είναι στην χειρότερη κατάσταση από ποτέ». Αυτή είναι η υποκρισία μιας κυβέρνησης που μας παραμυθιάζει για την πράσινη ανάπτυξη και διέλυσε το πιο οικολογικό μέσο μεταφοράς.

Στη συνέχεια από το σύλλογο θυμάτων η **Ελένη Βασάρα** ανέδειξε το χρονικό της συγκάλυψης. Τα μπαζώματα, τις εξεταστικές επιτροπές που ήταν για τα μάτια του κόσμου, τις μονταζιέρες.

Συγκινητική ήταν η ομιλία της **Μαρίας Καρυστιανού** που μίλησε για "ένα πολιτικό σύστημα που νοιάζεται μόνο για το χρήμα". Μίλησε για όλη τη διαφθορά που διαπερνάει το σύστημα και πως πρέπει να παλέψουμε για όλα αυτά που μας ανήκουν και πρέπει να διεκδικήσουμε. Τοποθετήσεις έκαναν και εκπρόσωποι των φοιτητικών συλλογών.

Ο **Γιώργος Ζιάκος** εκ μέρους του Φ.Σ. Χωροταξίας μίλησε για τη δύναμη του κινήματος που μπορεί και πρέπει να επιβάλει την κρατικοποίηση των τρένων με εργατικό έλεγχο. Τέλος, συνέδεσε τη μάχη αυτή με τη μάχη για δικαιοσύνη στο άλλο μεγάλο έγκλημα της κυβέρνησης, τους νεκρούς της Πύλου και την πάλη ενάντια στον πόλεμο.

«Σταματήστε να μας στέλνετε πίσω στον κίνδυνο»

Μαζική και δυναμική ήταν η κινητοποίηση μεταναστών και προσφύγων, κυρίως από αφρικανικές χώρες, που οργανώθηκε στη Λευκωσία, το Σάββατο 20 Απριλίου ενάντια στις απελάσεις και τις επαναπροωθήσεις. Εκατοντάδες άτομα, (600-700) κυρίως μετανάστες και πρόσφυγες πορεύτηκαν στους κεντρικούς δρόμους της Λευκωσίας μαζί με ελληνόκυπριους αντιρατσιστές.

Αφορμή για την κινητοποίηση ήταν ο θάνατος του μετανάστη από το Μπαγκλαντές **Ανισούρ Ραχμάν** που έπεσε από μπαλκόνι του τρίτου ορόφου κατά την διάρκεια εφόδου της αστυνομίας που μπήκε με τη βία στο διαμέρισμα του χωρίς ένταλμα έρευνας για να εντοπίσει μετανάστες και πρόσφυγες. Μια πολιτική που φαίνεται είναι μέσα στα νέα μέτρα που εξάγγειλε ο Χριστοδουλίδης, για αντιμετώπιση του «μεταναστευτικού», δηλώνοντας μάλιστα ότι «ίσως κάποιους να δυσσαρεστήσουν». Τα νέα μέτρα δεν είναι μόνο δυσάρεσκα που προκαλούν αλλά όπως φάνηκε και θάνατο.

Γι αυτό και η κινητοποίηση είχε έντονο αντιρατσιστικό χαρακτήρα, αλλά ταυτόχρονα είχε και μια έντονη συναισθηματική φόρτιση που αποτυπώνονταν και στα πλακάτ και τα συνθήματα της εκδήλωσης.

«Σταματήστε τις απελάσεις»

ΚΥΠΡΟΣ

20/4, Λευκωσία. Φωτό: Πρωτοβουλία Ενάντια στη Φασιστική Απειλή

«Σταματήστε να μας στέλνετε πίσω στον κίνδυνο»
«Αγαπάμε την Κύπρο ενσωματώστε μας στην κοινωνία»
«Το μόνο που ζητάμε, είναι Ψωμί, Υγεία, Ελευθερία»
«Η Αφρική φιλοξένησε Κύπριους το 1974»

Πόσο αληθινά αλλά και πόσο τραγικά όλα αυτά να τα βλέπουμε και να τα ακούμε σε μια χώρα που ο κόσμος της γνώρισε από πρώτο χέρι την προσφυγιά και τον ξεριζωμό. Και πόσο τραγικό είναι να διαβάζουμε στην ανακοίνωση με την οποία καλούσαν στην εκδήλωση ότι: «η αστυνομική παρενόχληση και η βία δεν είναι η μόνη απειλή που αντιμετωπίζουμε. Όσοι από εμάς ζητάμε άσυλο τυγχάνουμε μεταχείρισης από το κράτος και πολλούς εργοδότες ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Η μειωμένη πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, οι χαμηλότερες αμοιβές και οι ρατσιστικές διακρίσεις είναι συνηθισμένα φαινόμενα. Βρισκόμαστε συνεχώς αντιμέτωποι με τον κίνδυνο απελάσεως λόγω της πολιτικής που ακολουθεί η κυβέρνηση την οποία σημαντική μερίδα των ΜΜΕ στηρίζουν και προωθούν».

Έτσι ακριβώς είναι. Και είναι ακόμη πιο τραγικό ότι από αυτή την κινητοποίηση απουσίαζαν τα ελληνοκυπριακά συνδικάτα και το κόμμα της Αριστεράς, το ΑΚΕΛ. Καμιά δικαιολογία δεν μπορεί να υπάρχει σε αυτό.

Θα πρέπει να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις ενάντια σε αυτές τις ρατσιστικές πολιτικές της κυβέρνησης. Η διαδήλωση του Σαββάτου έδειξε ότι η διάθεση υπάρχει, τόσο ανάμεσα στους πρόσφυγες και τους μετανάστες όσο και σε ένα σημαντικό κομμάτι των ελληνοκυπρίων. Θα πρέπει να φροντίσουμε την επόμενη φορά να είναι ακόμη πιο μαζική και δυναμική.

Ντίνος Αγιωμαμίτης

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Κάτω τα χέρια από το νερό!

Για την κυβέρνηση της ΝΔ κάθε καταστροφή είναι και μία «ευκαιρία» για ιδιωτικοποίηση. Αμέσως μετά τις περσιές καταστροφικές πλημμύρες στη Θεσσαλία, η κυβέρνηση ανέθεσε στην ΗΝΑ, έναν αμαρτωλό ολλανδικό εμπορικό οργανισμό που εκμεταλλεύεται αγροτικές καλλιέργειες στον αναπτυσσόμενο κόσμο, να εκπονήσει ένα «σχέδιο αποκατάστασης για την πλημμυρισμένη Θεσσαλία». Το «σχέδιο αποκατάστασης» πρότεινε την δημιουργία μίας εταιρίας που, με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, θα διαχειριζόταν όλους τους υδατικούς πόρους της περιοχής. Την προηγούμενη βδομάδα, το Υπουργείο Ενέργειας έφερε στη Βουλή ένα Νομοσχέδιο που υλοποιεί, λέξη προς λέξη, αυτό το «σχέδιο» της ΗΝΑ με την δημιουργία του ΟΔΥΘ ΑΕ (Οργανισμός Διαχείρισης Υδάτων Θεσσαλίας ΑΕ).

Σύμφωνα με το Ν/Σ, ο ΟΔΥΘ ΑΕ «θα έχει την ευθύνη για την στρατηγική, την εποπτεία και την υλοποίηση της στρατηγικής, την συνεχή επίβλεψη της εφαρμογής των μέτρων προστασίας και διαχείρισης των υδάτων, την ποιοτική και ποσοτική κατάσταση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, την εκπόνηση του Σχεδίου Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμού, την Αντιπλημμυρική Προστασία, τον έλεγχο, συντήρηση, διοίκηση και λειτουργία των εγγειοβελτιωτικών έργων, εκτελεί τις αναγκαίες ενέργειες για τον έλεγχο, τη συντήρηση, τη διοίκηση και λειτουργία δικτύου άρδευσης κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης και ως εξ αυτού θεωρείται πάροχος υπηρεσιών ύδατος». Τα έσοδα του ΟΔΥΘ, εκτός από την τιμολογιακή πολιτική στο νερό, θα προέρχονται, επιπλέον, «από ετήσια επιχορήγηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, από επιχορήγηση εκ του Κρατικού Προϋπολογισμού, από προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλους ενωσιακούς πόρους στο πλαίσιο του σκοπού του». Στον ΟΔΥΘ ΑΕ μεταφέρονται και καταργούνται, μαζί με το κεφάλαιο, τον εξοπλισμό και το προσωπικό, όλοι οι ΤΟΕΒ και ΓΟΕΒ της Θεσσαλίας μαζί με το Τμήμα Παρακολούθησης και Προστασίας των Υδατικών Πόρων και τη Διεύθυνση Υδροοικονομίας.

Η δημιουργία του ΟΔΥΘ σημαίνει την ιδιωτικοποίηση του νερού στη Θεσσαλία. Είναι ένα καραμπινάτο σκάνδαλο που θα το πληρώσουν οι αγρότες, που θα δουν το κόστος παραγωγής να εκτινάσσεται, οι εργαζόμενοι στους δημόσιους οργανισμούς που καταργούνται που θα απειλείται η μονιμοποίησή τους και οι εργασιακές τους σχέσεις και όλη η εργατική τάξη μέσα από την υπέρογκη αύξηση των τιμών των αγροτικών προϊόντων.

Για την άρδευση των καλλιεργειών απαιτείται το 80-85% της συνολικής κατανάλωσης υδατικών πόρων. Τα υπάρχοντα αρδευτικά και στραγγιστικά έργα (εγγειοβελτιωτικά) είναι κατασκευασμένα από το Δημόσιο, αποδίδονται στους αγρότες και τη διαχείρισή τους είχαν οι Οργανισμοί Εγγείων Βελτιώσεων (ΟΕΒ), που είναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και υπάγονται στις αντίστοιχες περιφέρειες. Στη Θεσσαλία υπάρχουν 55 Τοπικοί ΟΕΒ και 1 Γενικός ΟΕΒ.

Κέρδος

Μετά τις πλημμύρες καταστράφηκε μεγάλο μέρος των εγγειοβελτιωτικών έργων. Το κόστος ανάταξης των έργων, για να ξεκινήσει η φετινή αρδευτική περίοδος, σύμφωνα με προτάσεις των ΤΟΕΒ/ΟΕΒ, ήταν τουλάχιστον σε 100 εκ. ευρώ. Η κυβέρνηση, στην ουσία, αρνήθηκε να χρηματοδοτήσει την ανάταξη των εγγειοβελτιωτικών έργων και αντί αυτού δημιουργεί μία Α.Ε., ως "πάροχο υπηρεσιών νερού", που θα λειτουργεί με μοναδικό κριτήριο το κέρδος.

Από την τιμολόγηση του νερού που θα φτάνει στα χωράφια μέχρι τις μελέτες και τα έργα που θα δίνονται σε ιδιώτες, είτε μέσω εργαλαβίων είτε μέσω ΣΔΙΤ. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο «σχέδιο» της ΗΝΑ αναφέρεται ότι θα πρέπει να εκτιμάται το κόστος ενός αντιπλημμυρικού έργου σε σχέση με το κόστος των επιπτώσεων από μία πιθανή πλημμύρα. Αν δηλαδή το κόστος των επιπτώσεων είναι μικρότερο από το κόστος κατασκευής ενός έργου, τότε καλύτερα να πνιγεί μια περιοχή αντί να κατασκευαστεί κάποιο έργο.

Το πρώτο «δώρο» της κυβέρνησης στον ΟΔΥΘ είναι εξόφληση των χρεών των ΤΟΕΒ στους παρόχους ρεύματος, με επιδότηση του κράτους έως 75% (!) των συνολικών οφειλών, συνολικού ύψους έως οκτώ εκατομμύρια ευρώ για κάθε ΤΟΕΒ. Δηλαδή, η κυβέρνηση έχει να δώσει πάνω από 400 εκατ ευρώ στους παρόχους ρεύματος, προκειμένου να μην υπάρχει καμία επιβάρυνση στον ΟΔΥΘ, αλλά δεν έχει 100 εκατ ευρώ για την αποκατάσταση των δικτύων μετά την πλημμύρα. Όμως, αυτές οι οφειλές των αγροτών προς τους πρώην ΤΟΕΒ δεν «χαρίζονται» αλλά, αντίθετα, «μεταφέρονται» στον ΟΔΥΘ και «οι ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τον ΟΔΥΘ ΑΕ, η εξόφληση των οποίων εκκρεμεί για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 12 μηνών, βεβαιώνονται στη ΔΟΥ κατοικίας ή έδρας του οφειλέτη και ακολουθώντας εισπράττονται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων». Με λίγα λόγια θα πληρωθούν άμεσα οι πάροχοι του ρεύματος με επιδότηση του κράτους και μετά η εφορία θα αναζητήσει τα χρέη των αγροτών οι οποίοι καταστράφηκαν από τις πλημμύρες.

Το συγκεκριμένο Ν/Σ ανοίγει το δρόμο για δημιουργία ανάλογων ΑΕ και σε άλλες περιοχές αλλά και στην ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ, της ΕΥΑΘ και των ΔΕΥΑΘ. Αυτός ήταν και ο στόχος της μετατροπής της ΡΑΕ (Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας) σε ΡΑΑΕΥ (Ρυθμιστική Αρχή Αποβλήτων Ενέργειας & Υδάτων).

Επί πλέον, είναι παρανοϊκό στην εποχή της κλιματικής κρίσης, που οι συνεχόμενες και εκτεταμένες ξηρασίες οδηγούν τα αποθέματα νερού ολοένα να μειώνονται, ο έλεγχος και η διαχείριση των υδατικών πόρων να περνάνε στα χέρια των ιδιωτών.

Χρειάζεται να παλέψουμε για να μην υλοποιηθεί το Ν/Σ. Με απεργίες και μπλόκα, να απαιτήσουμε όλη τη διαχείριση του νερού, όλες οι απαιτούμενες υποδομές και έργα, και στη Θεσσαλία και παντού, να υπάγονται και εκτελούνται αποκλειστικά από ένα δημόσιο φορέα με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο. Το νερό είναι δημόσιο αγαθό και όχι εμπόρευμα.

Γιώργος Ράγκος

ΡΑΦΗΝΑ

Να σώσουμε το Ρέμα

Με συμμετοχή άνω των 150 ατόμων ολοκληρώθηκε η εκδήλωση με θέμα «Ποτάμια και Οικοσυστήματα σε περίοδο Κλιματικής αλλαγής» με αφορμή την καταστροφή του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας, του μεγαλύτερου φυσικού ποταμού της Αττικής, που διοργάνωσε η «Κίνηση για την Προστασία και την Ανάδειξη του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας» στις 19/4 στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων. Την έκκληση για να σωθεί το Ρέμα Ραφήνας έχουν ήδη υπογράψει 70.000 άνθρωποι ενώ ήδη έχουν γίνει δύο προσφυγές στο ΣτΕ.

Την εκδήλωση άνοιξε με σύντομο χαιρετισμό η **Εμμανουέλα Τερζοπούλου**, δημοτική σύμβουλος Ραφήνας-Πικερμίου και επικεφαλής της Κίνησης, η οποία αναφέρθηκε στους αγώνες που έχουν δοθεί και συνεχίζονται τοπικά για την υπεράσπιση του ρέματος. Μίλησαν οι: **Παναγιώτης Δημόπουλος**, Καθηγητής Οικολογίας Πανεπιστημίου Πατρών, **Πέτρος Κόκκαλης**, Ευρωβουλευτής των Πρασίνων και Γεν. Γραμματέας του «ΚΟΣΜΟΣ», **Ξενοφών Κοντιάδης**, Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου Παντείου Πανεπιστημίου, **Νίκος Χρυσόγελος**, Αντιδήμαρχος Δήμου Αθηναίων για την Κλιματική Διακυβέρνηση και την Κοινωνική Οικονομία.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης προβάλλονταν εικόνες από τον φυσικό πλούτο του ρέματος και εικόνες από την καταστροφή που έχουν προκαλέσει τα «έργα» που έχουν ξεκινήσει κατά μήκος του. Ακολούθησε πλούσια συζήτηση με τοποθετήσεις 15 ομιλητών μεταξύ αυτών, οι **Η. Ταρναράς**, Μελετητής Υδραυλικών Έργων και Περιβαλλοντικών Υποδομών, **Μ. Γανωτή** εκ μέρους της ANIMA-Σύλλογος Προστασίας και Περιθάλψης Άγριας Ζωής, **Δ. Ζαρρής** εκ μέρους της ΡΟΗ-Σύλλογος πολιτών υπέρ των Ρεμάτων, **Κ. Παπαδάκης**, Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Αθηναίων από την Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα, **Π. Ζήκας** από το ΜέΡΑ25, **Π. Πετρόγλου**, δικηγόρος των 5 νέων της Ραφήνας που προσέφυγαν στη δικαιοσύνη υπερασπίζοντας το δικαίωμά τους σε ένα υγιές και προστατευμένο περιβάλλον, πανεπιστημιακοί, αρχαιολόγοι, εργαζόμενοι/ες.

Αναδείχθηκε ο κίνδυνος της ολοκληρωτικής καταστροφής με την οποία απειλείται το ρέμα από το Έργο Διευθέτησης της κοίτης του με φορέα το Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών και προϋπολογισμό 104 εκατομμύρια ευρώ, που αν υλοποιηθεί, θα μετατρέψει το ποτάμι στον «Κηφισό» της Ανατολικής Αττικής, έναν τεχνητό οχετό ομβρίων.

«Να δώσουμε συγχαρητήρια για τον αγώνα που δίνει η Κίνηση μέσα κι έξω από τα δικαστήρια και κυρίως στον δρόμο γιατί δεν είναι λίγες οι φορές που τα δικαστήρια έχουν στηρίξει τα μεγάλα συμφέροντα» ανέφερε στην παρέμβασή του ο Κώστας Παπαδάκης. «Είναι μια τρομερή απειλή για το περιβάλλον και ταυτόχρονα μια τρομερά κερδοφόρα ευκαιρία για τα συμφέροντα που θέλουν να γίνει η Ραφήνα ένας δεύτερος Πειραιάς. Το ίδιο συμβαίνει παντού. Τι θα κάνουμε στην Αθήνα, με όσα ρέματα είναι ακόμη ανοιχτά και τις αντίστοιχες προσπάθειες των κατοίκων να τα προστατεύσουν; Όταν στο Δ. Αθήνας ψηφίζεται να δοθούν 126 εκατομμύρια για να γίνει το γήπεδο του Αλαφούζου στο Βοτανικό -το οποίο και καταψηφίσαμε σαν Ανατρεπτική Συμμαχία- ενώ με όλα αυτά τα λεφτά θα μπορούσαν να γίνουν πάρα πολλά περιβαλλοντικά έργα».

Γ.Π.

Φωτό: Αλέξανδρος Σταματίου

ΓΑΛΑΤΣΙ

Το Πάρκο
κινδυνεύει

Σε συνέλευση-συζήτηση την Τετάρτη 24 Απριλίου στις 18:00 στο πάρκο Ηνιόχου στο Γαλάτσι καλεί η Πρωτοβουλία για την Υπεράσπιση του Πάρκου Ηνιόχου. Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα στο κάλεσμά της:

«Το προηγούμενο χρονικό διάστημα ο δήμαρχος Γαλατσίου Γ. Μαρκόπουλος, που τον τελευταίο χρόνο έχει μετατρέψει ήδη 5 ελεύθερους χώρους σε πάρκινγκ, εξέφρασε για άλλη μια φορά σε ραδιοφωνικό σταθμό την πρόθεσή του να μετατρέψει και το πάρκο Ηνιόχου σε υπόγειο πάρκινγκ...

Με την έναρξη των εργασιών του μετρό, που θα ολοκληρωθούν σε τουλάχιστον μια δεκαετία, έχουν θυσιαστεί πέντε πλατείες, δύο παιδικές χαρές, χώροι άθλησης, αρκετά στρέμματα δασικής έκτασης, καθώς και ο περίπατος προς το Άλσος Βεΐκου. Ταυτόχρονα ο Δήμος Γαλατσίου έρχεται να καταστρέψει τον τελευταίο πνεύμονα πρασίνου μέσα στο αστικό περιβάλλον της πόλης μας, το πάρκο Ηνιόχου. Το μοναδικό με δέντρα υψηλής βλάστησης, δίχως τοιμένο, γεμάτο χρώμα και πράσινο...

Οι κάτοικοι της γειτονιάς και της πόλης ολόκληρης με προσωπικό χρόνο, έξοδα και κόπο διαμόρφωσαν μια βρώμικη αλάνα 3,6 στρεμμάτων σε καταπράσινο πάρκο με δέντρα, θάμνους, φυτά, παγκάκια, τραπέζια, φροντίζοντας για τη συντήρηση και την καθαριότητά του.

Το πάρκο βρίσκεται ξανά σε κίνδυνο. Αλλά υπολογίζουν χωρίς τον ξενοδόχο, εμάς, τους κατοίκους της περιοχής και τη πόλη που θα υπερασπιστούμε και πάλι τον δημόσιο πράσινο χαρακτήρα του χώρου και την ελεύθερη πρόσβαση για όλους και όλες».

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Όχι άλλα
τραπεζο-
καθίσματα!

Σε μαζική παράσταση την Τετάρτη 23/4, 8μμ, στη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Αγ. Παρασκευής, καλούν τους κατοίκους της περιοχής το δημ. σχήμα Φυσάει Κόντρα, ο Σύλλογος Κατοίκων Κοντοπεύκου και άλλοι φορείς ενάντια στην εμπορευματοποίηση της πλ. Αγ. Τριάδος.

Η νέα δημοτική αρχή του Γ. Μυλωνάκη, δείχνοντας από νωρίς τις διαθέσεις της για τους δημόσιους χώρους, προσανατολίζεται να φέρει προς ψήφιση στη συνεδρίαση την κατανομή χώρου για τοποθέτηση τραπεζοκαθισμάτων στην πλατεία, λιγοστεύοντας και άλλο τους ελεύθερους χώρους πρασίνου στο δήμο, προς όφελος μικρών και μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων. Όπως αναφέρει η ανακοίνωση του Φυσάει Κόντρα: «στεκόμαστε ενάντια στην πρόταση αυτή της δημοτικής αρχής για νέα τραπεζοκαθίσματα στην πλατεία Αγ. Τριάδος και ζητάμε να την αποσύρει άμεσα. Η γειτονιά του Κοντοπεύκου που κάθε άλλο παρά την πολυτέλεια έχει να χάσει έναν ακόμα δημόσιο και ελεύθερο χώρο, μέσα από τους μαζικούς της φορείς πρέπει να αποτρέψει αυτή την εξέλιξη! Γι' αυτό και θα ζητήσουμε να αποσυρθεί η πρόταση της δημοτικής αρχής στο Δημοτικό Συμβούλιο της Τετάρτης 24/4! Να είμαστε όλες κι όλοι εκεί!».

Νίκος Τουρνάς

STOP στις Γυναικοκτονίες

Εκδηλώσεις για τον αγώνα ενάντια στις γυναικοκτονίες οργανώνει η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη στις γειτονίες της Β' Αθήνας, μετά τη δολοφονία της Κυριακής Γρίβα έξω από το ΑΤ Αγίων Αναργύρων μπροστά στα μάτια των αστυνομικών. Την Πέμπτη 18 Απριλίου έγινε η εκδήλωση στο Ίλιον, στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου «Μελίνα Μερκούρη» και ακολουθεί την Τετάρτη 24 Απριλίου η εκδήλωση στο Περιστερί στην πλατεία Δημαρχείου.

Η οργή για τη γυναικοκτονία της Κυριακής, που εκφράστηκε με μαζικές διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις κατοίκων, σχολείων, γυναικείων συλλογικοτήτων και οργανώσεων της Αριστεράς έξω από το ΑΤ τις επόμενες μέρες, δεν έχει κοπάσει. «Ο ένοχος δεν μπορεί πια να κρυφτεί, είναι η κυβέρνηση της ΝΔ και το σύστημά της. Αυτή τη σύνδεση την έκαναν γυναίκες και άντρες στις εργατογειτονίες μας που κατέβηκαν από την επόμενη κιόλας μέρα στο δρόμο», είπε η Λίλιαν Μπουρίτη, ψυχολόγος και μέλος της Κίνησης, που άνοιξε τη συζήτηση στο Ίλιον.

Μηχανισμός

Το πρώτο σημείο που ανέδειξε η ομιλήτρια ήταν η επιχείρηση συγκάλυψης από την αστυνομία του Χρυσοχοϊδη, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που η κυβέρνηση προσπαθεί να κουκουλώσει όλα τα εγκλήματά της, από τα Τέμπη μέχρι την Πύλο. «Η αστυνομία είναι όργανο καταστολής των αγώνων και ταυτόχρονα ένας σεξιστικός μηχανισμός με σωρεία τέτοιων εγκλημάτων στο ενεργητικό της. Η λύση δεν είναι να εκπαιδευτεί σωστά ή να γίνουν περισσότερες προσλήψεις μπάτσων όπως είπαν Χρυσοχοϊδης και Μητσοτάκης, αλλά το να διαλυθεί», τόνισε.

Το δεύτερο σημείο που ανέδειξε είναι ο ρόλος των κυβερνητικών πολιτικών στην ραγδαία αύξηση των γυναικοκτονιών και της σεξιστικής βίας. «Οι χαμηλοί μισθοί, η φτώχεια, η ανεργία, το χτύπημα της δημόσιας Υγείας και Παιδείας, η διάλυση του κράτους πρόνοιας, οι ιδιωτικοποιήσεις, συνολικά η προσπάθεια να φορτωθεί τα βάρη της κρίσης η εργατική τάξη, είναι οι παράγοντες που κάνουν τις γυναίκες ευάλωτες στις σεξιστικές επιθέσεις», είπε. «Και μαζί πάει η σεξιστική ιδεολογία που ειδικά με αυτή την κυβέρνηση έχει κλιμακωθεί με την προπαγάνδα ότι η θέση των γυναικών είναι στο σπίτι για να κάνουν παιδιά και να φροντίζουν την οικογένεια, με τα συνέδρια υπογοννημότητας, με την ατζέντα κατά του δικαιώματος στην έκτρωση κλπ. Για να δικαιολογεί ότι το κράτος δεν θα πληρώνει μία για την αναπαραγωγή της εργατικής τάξης και ότι όλη αυτή η διαδικασία θα γίνεται μέσα στην εργατική οικογένεια στις πλάτες των γυναικών».

Το τρίτο σημείο ήταν η δύναμη του γυναικείου και του εργατικού

κινήματος. «Είναι μεγάλο προχώρημα ότι ο κόσμος που κατέβηκε μετά τη γυναικοκτονία της Κυριακής αναδείκνυε ξεκάθαρα με τα συνθήματα και τα πανό του ποιος είναι ο ένοχος. Είναι αποτέλεσμα της μετατροπής της 8 Μάρτη σε απεργία και όλων των αντισεξιστικών μαχών που έχουν δοθεί τα τελευταία χρόνια. Αυτή είναι και η λύση. Η κλιμάκωση των αγώνων ενάντια στη δολοφονική κυβέρνηση, τους πλούσιους (εκ)βιαστές και το σύστημά τους», κατέληξε.

Τα γεγονότα των τελευταίων ημερών επιβεβαιώνουν και τα τρία αυτά σημεία. Η επιχείρηση συγκάλυψης της γυναικοκτονίας της Κυριακής συνεχίζεται αμείωτη, με τη δικηγόρο της οικογένειάς της να καταγγέλει παράδοση στην αρμόδια ανακρίτρια «μονοταρσιμένου» υλικού από τις γύρω κάμερες με «κομμένα» σημεία, πιθανή εμπλοκή στη συλλογή του υλικού των ιδίων των υπό

ερευνα αστυνομικών, καθώς και γενικότερη

σιωπή και κωλυσιεργία στην έρευνα από την πλευρά της ΕΛ.ΑΣ. Την ίδια στιγμή η περιβόητη αυστηρή κυβερνητική οδηγία προς τους αστυνομικούς για άμεση ανταπόκριση στα περιστατικά κακοποιήσεων έσκασε με πάταγο στη Νίσυρο, όταν πατέρας ανήλικου πήγε να καταγγείλει την κακοποίηση του παιδιού του και βρέθηκε στη φυλακή και με την απειλή της απέλασης επειδή είναι από την Αλβανία και δεν είχε χαρτιά παραμονής. Αντίθετα ο δράστης, που στη συνέχεια αποκαλύφθηκε ότι περισσότερα από έξι παιδιά έχουν πέσει θύματά του, αφέθηκε ανενόχλητος και να φύγει από το νησί.

Εκεί που η αστυνομία έτρεξε κυριολεκτικά να κάνει το «καθήκον» της ήταν στη Ρόδο, όπου μπουκάρε σε σχολείο και μπροστά στα μάτια των μαθητών συνέλαβε τον διευθυντή και μία νηπιαγωγό με την κατηγορία της «συνέργειας σε απαγωγή». Η σύλληψη στηριζόταν σε «μήνυση που υπέβαλε ένας πατέρας στη μητέρα των παιδιών τους και στους εκπαιδευτικούς, στο πλαίσιο μεταξύ τους διαμάχης για την επιμέλεια των παιδιών, όταν εκείνη τα παρέλαβε, όπως συμβαίνει κάθε μέρα, μετά τη λήξη του ωραρίου του σχολείου», αναφέρουν τα τοπικά σάιτ. Το σύνθημα «Σεξισμός, ρατσισμός και τρομοκρατία» δεν θα μπορούσε να είναι πιο αληθινό.

Η απάντηση ήρθε για άλλη μια φορά από τον κόσμο. Στη Νίσυρο οι κάτοικοι εξέδωσαν ψήφισμα συμπαράστασης στον μετανάστη πατέρα με εκατοντάδες υπογραφές, ενώ συγκεντρώθηκαν και έξω από το ΑΤ απαιτώντας την απελευθέρωσή του και την παραμονή του στο νησί. Στη Ρόδο, τα σχολεία έκλεισαν με στάση εργασίας των τοπικών εκπαιδευτικών σωματείων και της ΔΟΕ, προχωρώντας σε μια τεράστια διαδήλωση μαζί με πλήθος κατοίκων έξω από το Δικαστικό Μέγαρο. Αυτή είναι η δύναμη ενάντια στον σεξισμό και κάθε μορφή καταπίεσης.

Λένα Βερδέ

ΡΑΦΗΝΑ

Σεξιστική
επίθεση μέσα
στο Δημοτικό
Συμβούλιο

απαξιωτικών χαρακτηρισμών από τον δημοτικό σύμβουλο και πρώην δήμαρχο Ραφήνας-Πικερμίου Ευάγγελο Μπουρνούς, αμφότεροι της δημοτικής παράταξης «ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ».

Δυστυχώς, μάρτυρες τέτοιων συμπεριφορών δεν γινόμαστε πρώτη φορά. Στις

19.10.2023 ο πρώην δήμαρχος Ραφήνας-Πικερμίου και νυν δημοτικός σύμβουλος Ευάγγελος Μπουρνούς στον προσωπικό λογαριασμό του στο facebook προέβη σε ακραία σεξιστικό λόγο.

Τόσο ο σεξιστικός λόγος όσο και η ρητορική μίσους με βάση το φύλο αποτελούν μορφές έμφυλης βίας. Οι μορφές βίας κατά των γυναικών είναι καταδικαστέες από όποιον και αν προέρχονται... Εμείς που υπογράφουμε την παρούσα δημοτική σύμβουλοι και εκπρόσωποι φορέων καταδικάζουμε και καταγγέλλουμε τα ανωτέρω περιστατικά και ζητάμε τη λήψη κάθε ενδεδειγμένου μέτρου για την πρόληψη και την εξάλειψη αντίστοιχων περιστατικών έμφυλης βίας σε βάρος των γυναικών του Δήμου μας».

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4
καφέ Rewind, Αγ.Λαύρας 23, 7μμ
Πορτογαλία 1974 – Η επανάσταση των γαρυφάλων
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΚΥΨΕΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7.30μμ
Πορτογαλία 1974 – Η επανάσταση των γαρυφάλων
Ομιλητής: Πάνος Γιαννακάκης

ΠΑΤΗΣΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 σινέ Ατενέ 6.30μμ
Μαρξισμός και ιστορία: Βάση και εποικοδομημα
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Πορτογαλία 1974 – Η επανάσταση των γαρυφάλων
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιοπούλου

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Πέρα απ' το νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια
Ομιλήτρια: Εύη Μαχοβίτσκαια

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 καφέ Τρίκυκλο 6.30μμ
100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν – Η πολύτιμη επαναστατική παράδοση
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΕΡΑΜΙΚΟΣ – ΚΟΛΩΝΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 25/4 καφέ Πλάτωνος 7μμ
Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες στις γειτονιές- Έξω οι φασίστες
Ομιλητής: Πέτρος Κωνσταντίνου

ΓΚΥΖΗ
ΠΕΜΠΤΗ 25/4 καφέ Ραγκαβή 53, 8μμ
Η πάλη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της παιδείας
Ομιλητής: Αλέξανδρος Σακελλάρης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΠΕΜΠΤΗ 25/4 καφέ Μύρτιλο 7μμ
Ποιος είναι υπεύθυνος για τις γυναικοκτονίες;
Ομιλήτρια: Πελαγία Κατέλη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 25/4
καφέ Blue Bear, πλ.Εξαρχείων 8μμ
Γερμανία – Η «ατιμομηχανή» της ΕΕ σε κρίση
Ομιλήτρια: Πέρσα Κατσανούλη

ΘΗΣΩ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΠΕΜΠΤΗ 25/4 καφέ Περιβολάκι 7.30μμ
Πέρα απ' το νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΜΑΡΟΥΣΙ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 Καφέ Γαρδένια (πατάρι), Πλ. Ηρώων 7.30μμ
50 χρόνια από την επανάσταση στην Πορτογαλία
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 1/5 Καφέ Γαρδένια (πατάρι), Πλ. Ηρώων 7.30μμ
Η Πρωτομαγιά του '36
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαγεωργίου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΕΜΠΤΗ 25/4
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
50 χρόνια από την επανάσταση στην Πορτογαλία
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 1/5
καφέ Μύλος (σταθμός ΗΣΑΠ) 8.30μμ
50 χρόνια από την επανάσταση στην Πορτογαλία
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 1/5 Πλ. Φελέκη 7μμ
50 χρόνια από την επανάσταση στην Πορτογαλία
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4
καφέ Sloth, πλ. Μεσολογίου 8.30μμ
Απεργιακή Πρωτομαγιά ενάντια στην κυβέρνηση
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Απεργιακή Πρωτομαγιά ενάντια στην κυβέρνηση
Ομιλήτρια: Μαρίζα Ψαλάκου

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 Books & Coffee 7μμ
Απεργιακή Πρωτομαγιά ενάντια στην κυβέρνηση
Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 25/4 ισόγειο Α' ΦΕΠΑ 8μμ
Ένας επαναστατικός οδηγός για τον Καρλ Μαρξ
Ομιλητής: Θανάσης Τασσιούλας

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΠΕΜΠΤΗ 25/4
καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ
Παλαιστίνη – Αντίσταση στη γενοκτονία
Ομιλητής: Ιάσωνας Παπαδάτος

ΒΥΡΩΝΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 25/4 Φίφτου Γαστροκαφέ 7.30μμ
Κρίση στην ΕΕ και αντικαπιταλιστική εναλλακτική
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 πλ. Δημαρχείου 7μμ
Γυναικοκτονίες – ποιος ευθύνεται;
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 φούρνος Leo Kon, πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Γερμανία – Η «ατιμομηχανή» της ΕΕ σε κρίση
Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 πλ. Δημαρχείου 7μμ
Γυναικοκτονίες – ποιος ευθύνεται;
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 καφέ Ντράμς 7.30μμ
Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΠΗΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4
Έστα Καφέ, δίπλα στο δημαρχείο 7μμ
Παλαιστίνη – Αντίσταση στη γενοκτονία
Ομιλήτρια: Μήτσι Μπαμπάκου

ΝΙΚΑΙΑ - ΚΟΥΥΔΑΛΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ
Γερμανία – Η «ατιμομηχανή» της ΕΕ σε κρίση
Ομιλητής: Γιώργος Σύρος

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 δημαρχείο 6μμ
Παλαιστίνη - Αντίσταση στη γενοκτονία
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 καφέ Μαρίνα 7μμ
Απεργιακή Πρωτομαγιά ενάντια στην κυβέρνηση
Ομιλητής: Μύρων Μαρκάκης

ΠΑΤΡΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4
Αράτου 21, αιθ. ΕΒΕ, 1ος ορ. 7.30μμ
Πορτογαλία 1974 – Η επανάσταση των γαρυφάλων
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΞΑΝΘΗ
ΠΕΜΠΤΗ 25/4 καφέ Κήπος 7μμ
Πέρα από το νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΒΟΛΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 25/4 καφέ Society 7.30μμ
Βιβλιοπαρουσίαση: Η πορτογαλική επανάσταση
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΠΕΜΠΤΗ 25/4 Πυρσινέλα 6, 3ος ορ. 8μμ
Πέρα απ' το νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

Θεσσαλονίκη
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Επανάσταση στην Πορτογαλία
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ - ΚΑΜΑΡΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 καφέ Ποэта 8.30μμ
Φονικός επίσημος ρατσισμός
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΤΟΥΜΠΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 καφέ Άνεμος 8μμ
100 χρόνια Λένιν
Ομιλητής: Δημοσθένης Τακούδης

ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/4 καφέ Γιώτης 8μμ
Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

Εκδήλωση της Συμμαχίας Σταματίστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη στο ΠΑΔΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 αιθ. Κ8.001 2.30μμ
«Ιμπεριαλισμός και Μέση Ανατολή»
Ομιλητές: **Λέανδρος Μπόλαρης**, ιστορικός, **Συμμαχία Σταματίστε τον Πόλεμο**, **Αντνάν Σεχάντε**, Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, καθηγητής ΣΕΤ, **Σωτήρης Κάραλης**, λέκτορας ΣΜΗΧ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ της δημοτικής κίνησης "Εκτός Σχεδίου" στη Νέα Ιωνία

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 ΚΕΠ, Πατριάρχου Ιωακείμ 4 (πλησίον ΗΣΑΠ Ν.Ιωνίας) 7.30μμ
Υγεία: δημόσιο αγαθό ή πανάκριβο εμπόρευμα;
Ομιλητές/τριες: **Μαρία Καραμπέλη**, παθολόγος, επιμελήτρια Β', ΓΝΑ Γεννηματάς, **Θεόδωρος Μεγαλοοικονόμου**, ψυχίατρος, **Μαρία Ντάσιου**, πνευμονολόγος, Κ.Υ. Ν.Ιωνίας
Θα παρέμβει και ο **Μιχάλης Βερβέρης**, εργαζόμενος στο Νοσοκομείο "Αγία Όλγα"

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 25/4
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/4
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 7μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 6μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Σκλαβενίτης 6.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΑΒ Πετρουπόλεως 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 27/4

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 12μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Λαϊκή 11.30πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ Λ.Ηρακλείου 12μμ
ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης, Γερμανός 12μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Ιερά Οδος και Κυδωνιών 12μμ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 11πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 11πμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Αμφιάλη 11πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 12μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μμ
ΓΚΥΖΗ Πλ.Γκάζη 12μμ
Ν.ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πεζόδρομος Χαϊμαντά 12μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης 12μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ "Κελάρι" Πεζόδρομος Περιστερίου 12μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ.Βαρνάβα 1μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγ. Θεράποντα 12μμ
ΚΕΝΤΡΟ Άγαλμα Λαμπράκη 12μμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 12μμ
ΧΑΝΙΑ Πλ.Αγοράς 10.30πμ
ΞΑΝΘΗ Πλατεία 11πμ
ΠΑΤΡΑ Αγ.Γεωργίου 12μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 12μμ
ΒΟΛΟΣ Πλ.Αγ.Νικολάου 11πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης
Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματί-

σουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.
Τον διεθνισμό
Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.
Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.
Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς.
Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δη-

μιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.
Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση
Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.
Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.
Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για

το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.
Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.
Το επαναστατικό κόμμα
Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκροιστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφεώς 13, 194 00 Κορωπί
Γραφείο: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Οι εργατικές επαναστάσεις δεν ακολουθούν μια γραμμική πορεία ανάλογα με τα επίπεδα ανάπτυξης του καπιταλισμού. Χρειάστηκε στο 19ο και στις αρχές 20ου αιώνα, ο Μαρξ και ο Λένιν να αντιπαρατεθούν με απόψεις που έλεγαν ότι εργατικές επαναστάσεις γίνονται μόνο στους αναπτυγμένους καπιταλισμούς.

Αυτή η αντιπαράθεση είναι μαζί μας μέχρι σήμερα. Με ανάποδο τρόπο. Σήμερα υπάρχουν απόψεις που λένε να μην περιμένουμε εργατική επανάσταση στους αναπτυγμένους καπιταλισμούς, εκεί η εργατική τάξη είναι ενσωματωμένη. Η εργατική επανάσταση ακολουθεί τη φτώχεια.

Είναι αντιπαράθεσης γύρω από το πώς ξεσπάνε οι εργατικές επαναστάσεις, πώς ξεδιπλώνονται, πώς νικάνε, πώς μπορούν να φτάσουν στον σοσιαλισμό. Γιατί ο σοσιαλισμός δεν γίνεται σε μια μόνο χώρα. Αυτό είναι από τα θεμέλια της επαναστατικής παράδοσης και του Μαρξ και του Λένιν.

Βοήθησε σε αυτή την αντιπαράθεση ο Τρότσκι βάζοντας ότι η ανάπτυξη του καπιταλισμού είναι συνδυασμένη και ανισόμορη. Δεν ακολουθεί μια γραμμική πορεία. Χώρες που είναι πίσω μπορούν να έχουν άλματα καπιταλιστικής ανάπτυξης έστω και αν διατηρούν ακόμα τα σημάδια της καθυστέρησης. Αυτό είναι το παράδειγμα της Ρωσίας. Ήταν μια χώρα που είχε τα πιο σύγχρονα εργοστάσια και ταυτόχρονα μια θάλασσα από αγρότες που πάλευαν για να απαλλαγούν από τσιφλικάδες και φεουδάρχες.

Αυτό οδήγησε τον Λένιν να διατυπώσει ότι η επανάσταση ξεσπά εκεί που είναι ο αδύναμος κρίκος, εκεί που η συνδυασμένη και ανισόμορη ανάπτυξη δημιουργεί συνθήκες αδύναμου κρίκου στην ιμπεριαλιστική αλυσίδα. Η εργατική επανάσταση είναι μια διαδικασία που ξεσπά σε συγκεκριμένα σημεία και έχει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα του πώς θα εξαπλωθεί.

Αυτό είναι το υπόβαθρο για να καταλάβουμε τι έγινε στη Ρώσικη Επανάσταση μετά τον Οκτώβρη του '17, ότι βρέθηκε να είναι μια επανάσταση πολιορκημένη. Η εργατική εξουσία βρέθηκε μόνη της γιατί το κύμα επαναστάσεων που υπήρξε διεθνώς δεν ήταν νικηφόρο. Κι όχι μόνο βρέθηκε μόνη της, αλλά βρέθηκε και κατεστραμμένη από τον εμφύλιο πόλεμο και την επίθεση που δέχτηκε.

Σημαντικό κρατούμενο και σαν απάντηση στις επιθέσεις από τα δεξιά ότι οι επαναστάσεις είναι καταδικασμένες να αποτυγχάνουν. Καταδικασμένες από ποιον; Οι πρόγονοί τους είναι που οργάνωσαν 19 στρατούς να μπουν στη Ρωσία και να την ματοκυλίσουν.

Δεν το κατάφεραν, έχασαν τον εμφύλιο. νίκησε ο Κόκκινος Στρατός. Αλλά ήταν μια νίκη με τεράστιο κόστος. Κόστος από άποψη υλικής καταστροφής. Η εργατική τάξη μειώθηκε αριθμητικά στο 43%. Στο τέλος του εμφυλίου είχε μείνει λιγότερο από μισή. Πολλοί εργάτες λόγω της πείνας αναγκάστηκαν να φύγουν και να γυρίσουν στα χωριά τους για να επιβιώσουν. Πέρα από το πόσο νεκρούς είχε η εργατική τάξη που σήκωσε το βάρος του Κόκκινου Στρατού.

Στην Πετρούπολη, το προπύργιο της επανάστασης, οι απώλειες ήταν ακόμα μεγαλύτερες. Το 1917 είχε 400 χιλιάδες εργάτες, στο τέλος του εμφυλίου είχαν απομείνει 70 χιλιάδες. Συρρίκνωση αριθμητική. Συρρίκνωση και πολιτική. Ποιοι εργάτες έπεσαν στα πεδία των μαχών; Οι πιο πολιτικοποιημένοι. Τα μέλη των

14/4, Νομική Αθήνας, Φωτό: Γιώργος Πίττας

Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση;

Μπολσεβίκων και των άλλων αριστερών κομμάτων. Κι αυτό σήμαινε ότι δεν ήταν μόνο αποδεκατισμένη η εργατική τάξη αλλά και το μπολσεβίκικο κόμμα. Αν συγκρίνουμε με την κορυφαία στιγμή το 1917, από τους Μπολσεβίκους του Οκτώβρη μόνο το 10% είχε επιβιώσει στο τέλος του εμφυλίου.

Αποδεκατισμένη εργατική τάξη και χτυπημένο το πρωτοπόρο κομμάτι, άνοιξε το ζήτημα ποιος υλοποιεί τις αποφάσεις στην εργατική εξουσία. Η νίκη της επανάστασης ήταν ότι αυτά που αποφασίζουμε στις συνελεύσεις και τα σοβιέτ, τα υλοποιούν οι συνελεύσεις και τα σοβιέτ. Έτσι οργάνωθηκε η νίκη τον Κόκκινο Οκτώβρη κι έτσι μπορούσε να προχωρήσει στη συνέχεια. Κάθε διάταγμα της εργατικής εξουσίας έπρεπε να υλοποιηθεί με την άμεση συμμετοχή αυτών που έφεραν την εργατική εξουσία. Αν όμως ήταν μειωμένοι αριθμητικά και ακαθοδήγητοι πολιτικά, πώς μπορούσαν να το κάνουν;

Τεράστιο πρόβλημα, όχι απλώς οικονομικό αλλά πολιτικό. Αυτό οδήγησε τον Λένιν το 1921 να πει ότι είμαστε ένα εργατικό κράτος με γραφειοκρατικές παραμορφώσεις. Διότι είμαστε αναγκασμένοι η εκλεγμένη από τα σοβιέτ κυβέρνηση να χρησιμοποιούμε γραφειοκράτες για να υλοποιούμε τις αποφάσεις μας.

Η στροφή στη ΝΕΠ έδωσε τα περιθώρια οι αγρότες, οι μικροκαλλιεργητές, να μπορούν να λειτουργούν σε πλαίσια αγοράς, να πουλάνε και να αγοράζουν τα προϊόντα τους. Κι αυτό σήμαινε ότι δίπλα τους λειτουργούσαν οι μικροαστοί, οι έμποροι. Η ΝΕΠ είχε τέτοιους συμβιβασμούς. Αυτό άνοιξε τεράστια συζήτηση μέσα στους Μπολσεβίκους. Πώς μπορεί να αντιστραφεί αυτή η κατάσταση; Ο Λένιν δεν πρόλαβε να απαντήσει σε αυτό το ερώτημα γιατί πέθανε εκείνη την περίοδο.

Το βάρος έπεσε στην Αριστερή Αντιπολίτευση, στον Τρότσκι κατά κύριο λόγο αλλά όχι μόνο. Που είπαν ότι για να αντιμετωπίσουμε αυτά τα ζητήματα, θα χρειαστούν δύο βασικοί προσανατολισμοί.

Ο ένας είναι ότι πρέπει να ενισχύσουμε ξανά τις πόλεις. Πρέπει να μπορέσει η εργατική τάξη να ξαναμεγαλώσει αριθμητικά, πρέπει να ξαναέχουμε τα μαζικά εργοστάσια στα οποία να λειτουργεί η εργατική δημοκρατία. Να κάνουμε συνέλευση και να μαζεύονται χίλιοι εργάτες και όχι να είναι διασκορπισμένοι στα χωριά τους.

Και δεύτερο, δεν μπορούμε να περιμένουμε τότε η ρώσικη οικονομία θα ανταπεξέλθει σε αυτές τις απαιτήσεις. Θα χρειαστούμε βοήθεια απέξω και αυτό σημαίνει να δώσουμε ξανά την μάχη για επαναστάσεις στις υπόλοιπες χώρες. Γιατί σοσιαλισμός δεν χτίζεται σε μια μόνο χώρα.

Αριστερή Αντιπολίτευση

Αυτός ο διπλός προσανατολισμός ήταν η μάχη που έδωσε η Αριστερή Αντιπολίτευση. Είχε δυσκολίες, προβλήματα και ταλαντεύσεις; Ναι. Αλλά, πέρα από τις όποιες πολιτικές αδυναμίες να αντιμετωπίσουν μια πρωτόγνωρη κατάσταση, είχαν και αντικειμενική δυσκολία. Με πεσμένη την εργατική τάξη, οι δεσμοί της Αριστερής Αντιπολίτευσης με την εργατική τάξη ήταν πολύ χαμηλοί. Κι αυτό ήταν το καθοριστικό πρόβλημα.

Η κρίσιμη στιγμή έφτασε το 1927. Στην επέτειο των δέκα χρόνων, η Αριστερή Αντιπολίτευση προσπάθησε να οργανώσει διαδηλώσεις με αυτό τον επαναστατικό και διεθνιστικό προσανατολισμό. Όμως δεν είχε τη δύναμη να ξεσηκώσει την εργατική τάξη για να επιβάλει αυτό τον προσανατολισμό. Αντίθετα αυτός που αποκτά δύναμη πατώντας πάνω στις γραφειοκρατικές παραμορφώσεις του καθεστώτος, του κόμματος και του κράτους είναι ο Στάλιν προχωρώντας στην αντεπανάσταση.

Πώς το κάνει; Ένα, με την περιβόητη πολιτική της κολλεκτιβοποίησης των αγροτών. Στο όνομα της καταπολέμησης των κουλάκων και της ΝΕΠ, υπήρχε ξεκλήρισμα των αγροτών. Τεράστια κομμάτια αναγκάστηκαν να μετα-

φερθούν με βίαιο τρόπο στις πόλεις και να γίνουν εργατικό δυναμικό. Οι απολογητές του Στάλιν λένε και τι άλλο μπορούσε να γίνει; Μήπως και η Αριστερή Αντιπολίτευση δεν έλεγε χρειαζόμαστε περισσότερα εργοστάσια, εργάτες στις πόλεις; Ο Στάλιν μπορεί να το έκανε άγρια, λένε, αλλά η πολιτική ήταν σωστή.

Όμως η κολλεκτιβοποίηση και το πεντάχρονο πλάνο δεν ήταν επίθεση μόνο στους κολάκους, τους νεοκαπιταλιστές της ΝΕΠ. Ήταν επίθεση στην εργατική τάξη. Δεν ήταν ότι έφερνε εργάτες στις πόλεις και ξαναλειτούργουσαν τα σοβιέτ και οι συνελεύσεις στα εργοστάσια. Το αντίθετο. Στα εργοστάσια καταργούνταν οι οποιεσδήποτε διαδικασίες εργατικού ελέγχου. Η δεκαετία του '30 είναι η περίοδος που ο Καγκάνοβιτς εξουσιοδοτημένος από τον Στάλιν έκανε την περιβόητη δήλωση «Όταν ο διεθυντής μπαίνει στο εργοστάσιο η γη πρέπει να τρέμει».

Η επίθεση δεν ήταν μόνο πολιτική. Υπάρχουν στοιχεία που καταγράφουν πόση υπεραξία συγκέντρωνε το σοβιετικό κράτος από τους εργάτες. Το 1928 το ποσοστό της υπεραξίας ήταν 27%. Το 1932 ήταν 110%. Εκτίναξη της εκμετάλλευσης. Κυριολεκτικά αντεπανάσταση. Το 1932 τα εργατικά μεροκάματα βρίσκονταν στο 50% του επιπέδου του 1928. Έτσι έγινε η εκτίναξη της συσσώρευσης. Αυτά είναι το υπόβαθρο του πώς χτίστηκε ο κρατικός καπιταλισμός στη Ρωσία. Στις πλάτες των εργατών και στις πλάτες των αγροτών.

Δεν περιορίζεται εκεί το πώς χάθηκε η επανάσταση. Ταυτόχρονα με όσα συνέβαιναν στο εσωτερικό της Ρωσίας, σε διεθνές επίπεδο γινόταν στροφή από τον διεθνισμό στις Βάρκιζες. Η πρώτη Βάρκιζα έγινε το 1927 στην Κίνα, όταν η νικηφόρα επανάσταση μπήκε στη Σαγκάη και με γραμμή του Στάλιν παραδώσανε τα όπλα στον Τσιάνγκ Κάι Σεκ. Κι αυτός τους έσφαξε. Τεράστια στροφή που καλύφτηκε πίσω από τη ρητορική ότι τώρα χτίζουμε το προπύργιο του σοσιαλισμού στη Ρωσία κι άμα το χτίσουμε, αργότερα θα βοηθήσουμε και τους άλλους. Ήταν η άλλη όψη της σταλινιστικής αντεπανάστασης που έπαιξε τεράστιο ρόλο. Γιατί όσο η διεθνής απομόνωση συνεχιζόταν τόσο μεγάλωναν οι πιέσεις σε βάρος της εργατικής τάξης.

Η σταλινική αντεπανάσταση με τη συσσώρευση στις πλάτες των εργατών είχε ανοίξει το δρόμο για το επόμενο βήμα. Στη δεκαετία του '60 ο Κοσίγκιν βγήκε και μίλησε ανοιχτά σε οικονομικό συνέδριο. Ποιο είναι το κριτήριο για το οικονομικό πλάνο; Πώς καθοδηγούμε τις επιχειρήσεις; Με κριτήριο το ποσοστό κέρδους. Πόσα ρούβλια βγάζουν για κάθε ρούβλι που τους δίνει το κράτος ως κεφάλαιο. Εκεί έφτασε η αντεπανάσταση.

Κι άρα στη συζήτηση μέσα στην Αριστερά που είναι ακόμα ανοιχτή, επιμένουμε ότι οι επαναστάσεις μπορούν να ξεσπάνε και χρειάζονται την εργατική εξουσία για να νικάνε. Δεν παίρνει την εξουσία το κόμμα, η εργατική τάξη παίρνει την εξουσία και μόνο αν καταφέρει να απλώσει την εργατική δημοκρατία δεν θα υποκύπτει σε τέτοιου είδους πιέσεις και εκβιασμούς. Με αυτή την ανάλυση μπορούμε να έχουμε τον προσανατολισμό ότι αυτή τη φορά θα αντιμετωπίσουμε αυτά τα ζητήματα νικηφόρα.

Το κείμενο βασίζεται στην εισήγηση που έκανε ο Πάνος Γκαργκάνας στο μονοήμερο για τα 100 χρόνια από τον θάνατο του Λένιν.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 22 ΜΑΗ

Παλεύουμε για μια άλλη Παιδεία σε μια άλλη κοινωνία

Σταθμός για το κίνημα

Πριν από μια εβδομάδα πραγματοποιήθηκε το μονοήμερο συζητήσεων με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από το θάνατο του Λένιν, με θέματα πολύ επίκαιρα στις συνθήκες τις οποίες έχουμε περάσει τον τελευταίο καιρό.

Το τελευταίο διάστημα η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει φέρει το ένα έγκλημα μετά το άλλο. Οι φοιτητές με την επιστροφή τους στις σχολές στο ξεκίνημα της χρονιάς, μπήκαν κατευθείαν σε κίνημα καταλήψεων για να εναντιωθούν στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας και της Υγείας και το νομοσχέδιο που έφερνε η κυβέρνηση για τα πανεπιστήμια. Τρεις μήνες με συνεχείς μάχες και διαδηλώσεις σήμαιναν πολλά για το κίνημα. Οι φοιτητές φέτος ήταν ένας πυροδότης συνολικά για το κίνημα καθώς στην πορεία του κατάφερε να ενώσει πολλά αγωνιζόμενα κομμάτια. Είδαμε εικόνες οπου διαδήλωναν αγρότες, εργάτες και φοιτητές μαζί, παλεύοντας όλοι ενάντια στην κυβέρνηση.

Αποκορύφωμα αυτής της ενότητας ήταν στις 8 Μάρτιου οπου διαδήλωσαν στους ίδιους δρόμους η πανεργατική απεργία κατά του σεξισμού, το φοιτητικό κίνημα, οι εργαζόμενοι της Υγείας που διαδήλωναν για την καταστροφή του ΕΣΥ, πλάι πλάι με την παλαιστινιακή κοινότητα ενάντια στη γενοκτονία που διαπράττει το Ισραήλ και στηρίζει ενεργά ο Μητσοτάκης. Μια γενοκτονία που είναι η επιτομή του Ιμπεριαλισμού καθώς στην Μέση Ανατολή ξεσπάει ο ένας πόλεμος μετά τον άλλον. Προφανώς δε ξεχνάμε τις γυναικοκτονίες και την συγκάλυψη της κυβέρνησης σε αυτές, άλλο ένα δείγμα ότι ο καπιταλισμός καταστρέφει.

Έχοντας αυτή την εικόνα το φετινό Φεστιβάλ Μαρξισμός στις 5-7 Ιουνίου είναι σταθμός. Είναι μια ευκαιρία για κουβέντα πως η επαναστατική στρατηγική είναι αυτή που μπορεί να αλλάξει την κοινωνία και να φέρει την ανατροπή.

Γιώργος Ζιάκας,
φοιτητής Χωροταξίας Βόλου

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ
ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ, ΤΟΝ ΣΕΞΙΣΜΟ,
ΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ
ΕΝΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΑ 22 ΜΑΗ
ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΕΑΑΚ

Το φοιτητικό κίνημα για πάνω από δύο μήνες κατάφερε να φέρει τα πάνω κάτω μέσα από γενικές συνελεύσεις, καταλήψεις και μαζικά συλλαλητήρια. Δείξαμε ότι έχουμε την δύναμη να συγκρουστούμε με την κυβέρνηση και τις βασικές επιλογές της στην εκπαίδευση και όχι μόνο. Η κυβέρνηση της Ν.Δ από εκεί που νόμιζε ότι θα κάνει περίπατο, βρέθηκε απομονωμένη. Το κίνημα των καταλήψεων κατάφερε να συσπειρώσει όχι μονάχα χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες, αλλά εργαζόμενους και εργαζόμενες μέσα και έξω από τις σχολές, να μετατραπεί σε κέντρο του αγώνα όλης της νεολαίας ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, την φτώχεια, τον πόλεμο, τον σεξισμό και την καταπίεση, τον ρατσισμό.

Καταφέραμε να διαλύσουμε τα ψέματα της κυβέρνησης, να γίνει πλειοψηφικό αίτημα η ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου, να αναδείξουμε ότι οι ιδιωτικοποιήσεις το μόνο που φέρνουν είναι καταστροφή και θάνατο όπως στην Υγεία, στα τρένα και παντού. Η σύγκρουση με την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων μας ένωσε με τους εργατικούς αγώνες όπως έγινε στην πανελλαδική διαδήλωση στις 8 του Μάρτη, αλλά και πιο πριν στη γενική απεργία στις 28 Φλεβάρη, στις διαδηλώσεις μαζί με τους απεργούς της Υγείας. Αναδεικνύεται ξανά και ξανά ότι το φοιτητικό κίνημα με αιχμή τις καταλήψεις παίζει τον ρόλο του πυροδότη μαζικών αντιστάσεων.

Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη από τις θεωρίες περί παντοδυναμίας έχει βρεθεί σε ανοιχτή πολιτική κρίση. Είναι φανερό ότι οι πραγματικοί ταξικοί συσχετισμοί δεν κρίνονται στις κάλπες μιας ημέρας, αλλά στους δρόμους, στις συνελεύσεις, στις καταλήψεις και τις διαδηλώσεις. Δεν περνάει μέρα που να

μην φουντώνει η οργή ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων. Δολοφονεί κυριολεκτικά, αυτή και το σάπιο σύστημα που υπηρετεί, καθημερινά με την κλιμάκωση των γυναικοκτονιών όπως πριν λίγες μέρες μπροστά στο αστυνομικό τμήμα των Αγίων Αναργύρων. Δολοφονούν πρόσφυγες με αποκορύφωμα το έγκλημα της Πύλου, το μεγαλύτερο ναυάγιο μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο με πάνω από 600 νεκρούς. Δολοφονούν στην Παλαιστίνη με την ελληνική κυβέρνηση να στέλνει φρεγάτες, να αναλαμβάνει την διοίκηση των επιχειρήσεων με το στρατηγείο της Λάρισας, την στιγμή που εκατομμύρια διαδηλώνουν συνεχώς σε όλο τον πλανήτη για λευτεριά στην Παλαιστίνη. Δολοφονούν με την ιδιωτικοποίηση της Υγείας και την διάλυση των νοσοκομείων.

Οι αγώνες μας έχουν τις ρίζες τους σε όλα αυτά τα μέτωπα και έτσι έχουμε να συνεχίσουμε. Με αγώνες για την ανατροπή του νόμου Πιερρακάκη και κάθε νόμου που διαλύει τις σχολές μας. Δεν θα αφήσουμε να ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια. Διεκδικούμε δη-

μόσια και δωρεάν Παιδεία, λεφτά για τις ανάγκες μας και όχι για εξοπλισμούς και την αστυνομία. Αντίσταση ενάντια στις κατασταλτικές επιθέσεις, την απαγόρευση πολιτικών εκδηλώσεων μέσα στις σχολές, τον αυταρχισμό διοικήσεων που απειλούν με πειθαρχικά και διαγραφές. Στις σχολές μας χωράνε οι εκδηλώσεις, οι συνελεύσεις, οι ιδέες και οι μαζικές διαδικασίες, δεν χωράνε οι ιδιώτες και οι μάντζερ. Συνεχίζουμε με γενικές συνελεύσεις, με πρωτοβουλίες δράσης πάνω σε όλα τα μέτωπα, ενάντια στην κυβέρνηση, ενάντια στο σύστημα, του σεξισμού, του ρατσισμού και του πολέμου. Τίποτα δεν είναι ίδιο μέσα στις σχολές μετά από αυτό το φοβερό κίνημα.

Ήρθε η ώρα να βάλουμε τις ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους. Παλεύουμε για φοιτητικούς συλλόγους που θα είναι στην πρώτη γραμμή όλων αυτών των αγώνων, που θα συντονίζονται με το εργατικό κίνημα μέσα και έξω από τις σχολές, που θα οργανώνονται δημοκρατικά μέσα από τις γενικές συνελεύσεις. Έτσι δίνουμε και την μάχη των φοιτητικών εκλογών στις 22 Μαΐου. Οι φοιτητικές εκλογές είναι μια σημαντική πολιτική μάχη για να μαυρίσουμε την κυβερνητική παράταξη της ΔΑΠ και να βγει ακόμα πιο ενισχυμένο το μπλοκ του αγώνα και μέσα από τις κάλπες. Στηρίζουμε και ψηφίζουμε τα σχήματα της ΕΑΑΚ, ενωτικά και αντικαπιταλιστικά. Οι φοιτητικές εκλογές γίνονται λίγες μέρες πριν τις ευρωεκλογές και θα δώσουν ξεκάθαρα το μήνυμα ότι η νεολαία κινείται αριστερά και μαυρίζει την κυβέρνηση.

Έτσι θα δώσουμε και την μάχη των Ευρωεκλογών στηρίζοντας την ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία για να δυναμώσουμε την εργατική εναλλακτική, για να αναδείξουμε ότι μπορούμε να νικήσουμε επιβάλλοντας τα δίκια μας με τους μαχητικούς αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας.

Ελάτε να παλέψουμε μαζί για μια άλλη Παιδεία σε μια άλλη κοινωνία.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

«Τι φταίει για τις γυναικοκτονίες» θα συζητήσουν οι εκδηλώσεις που οργανώνουν τα σχήματα ΕΑΑΚ στη Φιλοσοφική Αθήνας (ΚΑΡΦΙ) και Καλών Τεχνών (Αρ.Κα.Σ ΕΑΑΚ).

Στη Φιλοσοφική η εκδήλωση θα γίνει την Τετάρτη 24/4 στις 2:30μμ στο Αίθριο με ομιλήτριες την **Λίλιαν Μπουρίτη** από την Κίνηση για μια απεργιακή 8 Μάρτη και την **Νικολέτα Γιαντοσή**, καθηγήτρια στο Ιστορικό - Αρχαιολογικό. Στην ΑΣΚΤ η εκδήλωση θα γίνει την επόμενη ημέρα στις 3μμ στο Κυλικείο με ομιλήτρια την **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, μέλος του γενικού συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ και της Κίνησης για μια απεργιακή 8 Μάρτη.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Το Σάββατο 20/4 οργανώσαμε τη δεύτερη εκδήλωσή μας στα γρασίδια της Φιλοσοφικής με θέμα "Αναρχισμός μια μαρξιστική κριτική". Την εισήγηση έκανε ο Ευκλείδης Μακρόγλου, δικηγόρος και μέλος του ΣΕΚ, στην οποία έβαζε την αναγκαιότητα της συγκρότησης της πρωτοπορίας των εργατών/ριών και των φοιτητών/ριών σε ένα επαναστατικό κόμμα το οποίο θα μπορέσει να οδηγήσει την τάξη μας στην εξουσία και να διαλύσει το υπάρχον αστικό κράτος, σε αντίθεση με τις ιδέες της αυτονομίας που χάνουν το κλειδί για την ανατροπή του συστήματος: την δράση των εργατών σαν υποκείμενο της αλλαγής, αλλά και του σταλινισμού που μέσω της γραφειοκρατίας συχνά υποκαθιστά τον κόσμο από τα κάτω και δεν φτάνει τους αγώνες μέχρι τη νίκη.

Ήταν μια πλούσια κουβέντα που ανέδειξε την ανάγκη για τσάκισμα της κυβέρνησης και του συστήματος της με ερωτήσεις από καινούριους συντρόφους. Μια συζήτηση πολύ χρήσιμη ιδιαίτερα στη Θεσσαλονίκη, καθώς μέσα στις καταλήψεις και το φοιτητικό κίνημα υπάρχουν πολλά παιδιά τα οποία θέλουν να παλέψουν αλλά επηρεάζονται από τις αναρχικές ιδέες.

Στη συνέχεια προγραμματίσαμε εξορμήσεις, την Τρίτη στη 1μμ στη ΣΘΕ, την Τετάρτη στις 3μμ στο ΠΑΜΑΚ και την Πέμπτη στις 3μμ στη λέσχη για να καλέσουμε τους φοιτητές στην κεντρική εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που θα γίνει την Πέμπτη 25/4 στις 7:30μμ στην ΕΔΟΘ.

Επικοινωνούμε τις επαναστατικές ιδέες μέσα στις σχολές με την Εργατική Αλληλεγγύη και τα υλικά μας ειδικά τώρα που οργανώνουμε την παρέμβασή μας στις φοιτητικές εκλογές. Θέλουμε για άλλη μια χρονιά να μαυρίσουμε τη ΔΑΠ τη νεολαία των δολοφόνων, να ενισχύσουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά και τα ΕΑΚ και να ανοίξουμε όλα τα ζητήματα από τον ρατσισμό μέχρι τον σεξισμό. Στις φοιτητικές εκλογές σύντροφοί μας κατεβαίνουν με τα σχήματα στην Πληροφορική, τη Δημοσιογραφία και το Μαθηματικό ενώ προσπάθεια γίνεται για να φτιάξουμε καινούριο σχήμα στο Μουσικό.

Επιπλέον θέλουμε να καλέσουμε τους φοιτητές στη νέα εκδήλωση που οργανώνουμε το Σάββατο 27/4 στις 3 μμ με θέμα την Επανάσταση των Γαρυφάλων στη Πορτογαλία, στα γρασίδια της Φιλοσοφικής ΑΠΘ.

Τζένη Δεμιρτζίδου,
ΣΕΚ στις Σχολές, Θεσσαλονίκη

ΒΟΛΟΣ

Την Τετάρτη 24 Απρίλη παίρνουμε την πρωτοβουλία για δυο διαδικασίες σχημάτων. Στην Ιχθυολογία που υπάρχει ήδη το σχήμα και στο Οικονομικό που τώρα ξεκινάμε την προσπάθεια να ζωντανέψουμε το σύλλογο και να παλέψουμε κόντρα στην απεργοσπασία της ΔΑΠ.

Είναι μεγάλη ευκαιρία για την αντικαπιταλιστική αριστερά να συγκεντρώσει γύρω της όλα τα πρωτοπόρα κομμάτια που έδωσαν την μάχη των καταλήψεων μέχρι τέλος. Στα Πολυτεχνείο το νέο σχήμα, η Intifada ΕΑΚ οργανώνει εκδήλωση για τις γυναικοκτονίες, την Πέμπτη 25/4, στις 2μμ στην Αρχιτεκτονική, σε συνεργασία με το σχήμα Αταξία ΕΑΚ της Χωροταξίας.

Αννα Κοντοζήση,
φοιτήτρια, Οικονομικό Βόλου

ΠΑΔΑ

Δράση στο πλευρό της Παλαιστίνης

Την Παρασκευή 19/4 με πρωτοβουλία των φοιτητών/ριών της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και του ΣΕΚ στις Σχολές, οργανώσαμε κινητοποίηση στην Πρυτανεία του ΠΑΔΑ με αφορμή τη διμερή συμφωνία Erasmus που έχει συνάψει το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής με το Shenkar College του Ισραήλ. Τους μήνες που προηγήθηκαν με καταλήψεις, απεργίες και διαδηλώσεις όλο το φοιτητικό κι εργατικό κίνημα δήλωσε την αλληλεγγύη του στον Παλαιστινιακό λαό και την αντίδρασή του στη γενοκτονία που διαπράττει το Ισραήλ. Η κινητοποίησή μας είναι σε συνέχεια αυτού το κινήματος. Συνεχίζουμε μέχρι τη νίκη.

Είμαστε ένα παγκόσμιο κίνημα από το Κολούμπια μέχρι την Αθήνα και την Γάζα. Διεκδικούμε ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο και καμία συνεργασία του πανεπιστημίου μας με το κράτος τρομοκράτη. Εδώ και 7 μήνες το Ισραήλ σφυροκοπά ανελέητα την μαρτυρική Γάζα. Μιλάμε για μια εξελισσόμενη γενοκτονία με πάνω από 30.000 νεκρούς. Αυτός είναι ο δολοφονικός απολογισμός των επιθέσεων του Ισραήλ.

Καμία συνεργασία με το κράτος τρομοκράτη σε κανένα επίπεδο!

Διεκδικούμε παύση της συμφωνίας του ΠΑΔΑ με το ισραηλινό πανεπιστήμιο

μιο και σε αυτή την κατεύθυνση θα συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις. Προγραμματίζουμε νέα συγκέντρωση τις επόμενες ημέρες, ενώ την Τετάρτη οργανώνουμε συζήτηση με θέμα «Ιμπεριαλισμός και Μέση Ανατολή» και ομιλητές τον ιστορικό **Λέανδρο Μπόλαρη** από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, τον καθηγητή του ΠΑΔΑ και μέλος της Παλαιστινιακής Παροικίας **Αντών Σεχάντε** και τον **Σωτήρη Κάραλη**, λέκτορα στη Σχολή Μηχανικών.

Παναγιώτης Οδατζίδης,
φοιτητής ΣΜΗΧ ΠΑΔΑ

Στηρίζουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία

Συνέχεια από τη σελ.3

Μποτσίδης Γιώργος, συνταξιούχος, πρώην μέλος ΔΣ του Εργατικού Κέντρου Έβρου, Mc Yinka, μουσικός, Μυρσινιάς Βασίλης, επισιτισμός, μέλος της Κίνησης «η Καμαριέρα», Nazzal Nadia, καθηγήτρια Γερμανικών, Ντάσιου Μαρία, γιατρός πνευμονολόγος στο Κ.Υ. Νέας Ιωνίας, Ντόκου Εύα, μέλος ΔΣ φοιτητικού συλλόγου ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ, Παγιάνα Ηλέκτρα, μέλος ΔΣ φοιτητικού συλλόγου Ιχθυολογίας Βόλου, Πανατζόπουλος Διονύσης, συνταξιούχος εκπαιδευτικός, Παπαγεωργίου Αφροδίτη, μέλος ΔΣ συλλόγου εργαζόμενων Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, Παπαδοπούλου Δήμητρα, τελωνειακή υπάλληλος, Θεσσαλονίκη, Παπαθανάσης Γιάννης, ιδιωτικός υπάλληλος ΙΟΝ ΑΡΤΑΣ, Παπαμηνά Μαργαρίτα, μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Χανίων, Πατζανακίδης Γιάννης, δικηγόρος Ξάνθης, Πατρικίου Κατερίνα, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζόμενων ΑΟΝΑ Αγ. Σάββας, Πατσόπουλος Διονύσης, εργαζόμενος στην ΕΥΔΑΠ, Παυλοπούλου Ιωάννα, εκλεγμένη αντιπρόσωπος στο συνέδριο της ΟΣΤΟΕ, Πίττας Κώστας, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Πολίτη Φύλλια, δημοσιογράφος, In.gr, Πολυδώρος Κώστας, εκλεγμένος αντιπρόσωπος στο συνέδριο του ΕΚΑ, Πομόνης Πέτρος, εργαζόμενος στην ΕΡΤ3, πρώην μέλος ΔΣ ΠΣΥΠΕΡΤ, Πουλουτίδου Αναστασία, μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ «ο Θουκυδίδης», Ρίζος Σεραφείμ, πρώην Δημοτικός Σύμβουλος Χανίων, πρώην μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Χανίων, Sayegh Layla, παραγωγός παιδικών ταινιών, Σάλτα Έφη, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων ΑΟΝΑ Αγ. Σάββας, Sabanegh Rania, σύμβουλος επιχειρήσεων, Σεκούρης Νικόλαος, Ορθοπαιδικός-Χειρουργός, Γ.Ν. Παίδων "Π. & Α. Κυριακού, Σηφρακάκης Γιάννης, Συμμαχία Σταμα-

Εκλογές στη ΦΕΠΑ

Με επιτυχία για την αντικαπιταλιστική αριστερά πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές του Συλλόγου Οικοτρόφων ΦΕΠΑ στις 20-21 Απριλίου. Το νέο σχήμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς «Contraactivo» που δημιουργήσαμε μόλις λίγες μέρες πριν τις εκλογές κατάφερε να συσπειρώσει έναν κόσμο με αποτέλεσμα να πάρει δύο έδρες στο διοικητικό συμβούλιο. Πέντε έδρες θα έχει η Πανοπουδαστική.

Η ριζοσπαστικοποίηση ενός κόσμου που έζησε ένα κίνημα δύο μηνών καταλήψεων φάνηκε και μέσα από την διαδικασία των εκλογών όπου ένα σημαντικό κομμάτι της νεολαίας επέλεξε να στηρίξει ένα σχήμα που έβαλε ως πρόταγμα την ανατροπή του καπιταλισμού που γεννά την εξαθλίωση και την καταπίεση κι επηρεάζει ιδιαίτερα τα πιο ταξικά πληττώμενα άτομα που απαρτίζουν τις εστίες.

Ωστόσο για εμάς οι εκλογές είναι μια πρώτη μάχη που έδειξε τη διάθεση του κόσμου να παλέψει συνολικά ενάντια στο σύστημα που υποβαθμίζει τις εστίες και τις ζωές μας καθημερινά. Παίρνουμε το έναυσμα για να συγκροτήσουμε έναν σύλλογο που οι γενικές συνελεύσεις θα οργανώνονται από τα κάτω και θα βγάζουν αγωνιστικές αποφάσεις για να διεκδικήσουμε ελεύθερες, δωρεάν και δημόσιες εστίες σύμφωνα με τις ανάγκες μας. Η οργάνωση του συλλόγου μας αμεσοδημοκρατικά με την συμμετοχή όλο και περισσότερων φοιτητών και φοιτητριών που θα συντονίζονται μέσα από τις γενικές συνελεύσεις είναι σημαντική. Θα παλέψουμε για έναν σύλλογο με αυτά τα χαρακτηριστικά. Ανοίγοντας όλες τις μάχες όπως την πάλη ενάντια στον σεξισμό, τον πόλεμο, τις ιδιωτικοποιήσεις και την τρομοκρατία του συστήματος που θέλει τις εστίες ένα απονεκρωμένο χώρο χωρίς πολιτικοποίηση και συλλογικές δράσεις. Πιστεύουμε ότι μπορούμε να επιβάλλουμε τους όρους μας και να υπερασπιστούμε την ελεύθερη έκφραση μας σ αυτές.

Απέναντι στην συνειδητή υποβάθμιση των εστίων από την κυβέρνηση που θέλει να μας βάλει να πληρώνουμε για να μένουμε σ' αυτές θα απαντήσουμε με αγώνες, μαχητικές αποφάσεις, διεκδικήσεις βάζοντας τις ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους.

Μαριάννα Σπυριδάκη,
φοιτήτρια Φιλοσοφικής Αθήνας

τήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Σιαφάκα Αλεξάνδρα, μέλος προσωρινής διοίκησης Σωματείου «η κλακέτα», Σπανόπουλος Άγγελος, γραμματέας Πανελληνίου Σωματείου Τουριστικών Συνοδών, Σπυριδάκη Μαριάννα, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εστίων ΦΕΠΑ, Σπίρου Σοφία, ανεξάρτητη ρεπόρτερ, Στάμου Άννα, Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, Σταυριανού Χουάνα, ξενοδοχοϋπάλληλος, μέλος της Κίνησης «η Καμαριέρα», Στρατή Νατάσα, ιδιωτική υπάλληλος, Στύλλου Μαρία, υπεύθυνη σύνταξης περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω, Ταχτσόγλου Σωτήρης, ηθοποιός-σκηνοθέτης, Τέλιος Χρήστος, μέλος ΔΣ Σωματείου Κατεργασίας Ξύλου και Ναυπηγοεπιχειρηματίας ΠΕΙΡΑΙΑ και Νήσων, Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος η «ΕΝΟΤΗΤΑ», Τζήμα Σοφία, εργαζόμενη στο νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου, Τουρνάς Νίκος, μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων ΓΓΔΕ, Τσιγαρίδας Βασίλης, νομικός, πρώην μέλος Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, Τσιούνη Εύη, μέλος ΔΣ φοιτητικού συλλόγου Αρχιτεκτονικής Βόλου, Φαράντος Γιώργος, πρόεδρος Εργολαβικών ΔΕΣΦΑ, Φραγκιαδάκη Χρυσάνθη, σύμβουλος μάρκετινγκ και Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης, Φράγκου Αφροδίτη, πρώην δημοτικός σύμβουλος Μαρουσιού, Πρωτοβουλία «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-Oh», Φωτεινού Μαρία, ψυχαναλύτρια, Φωτέλλη Ειρήνη, εργαζόμενη στην ΕΡΤ, πρώην μέλος ΔΣ ΠΟΣΠΕΡΤ, Χάινταρ Νεκτάριος, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων ΨΝΑ Δαφνί, Χαρχαρίδου Μαρία, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων ΓΝΑ Γεννηματάς, Χατζάρας Νίκος, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων Δήμου Αμπελοκήπων Μενεμένης, Χάτζιος Θανάσης, υποψήφιος διδάκτορας Πληροφορικής, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Χατζόπουλο Νοέλ, μέλος ΔΣ φοιτητικού συλλόγου ΣΕΤΠ ΠΑΔΑ, Χριστοφίδου Μαρίτσα, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζόμενων Δήμου Ηρακλείου Αττικής, Ψάνης Παρασκευάς, συνταξιούχος τραπεζοϋπάλληλος ΕΤΕ.

ΙΤΑΛΙΑ Απεργία στη RAI ενάντια στη φασιστική λογοκρισία

5 μέρες απεργία προκήρυξε το συνδικάτο των δημοσιογράφων της RAI, της δημόσιας τηλεόρασης και ραδιοφώνου της Ιταλίας. Είναι μια απεργία ενάντια στους φασίστες, την κυβέρνηση της Μελόνι και τη λογοκρισία.

Η αφορμή ήταν μια απόφαση της ηγεσίας της RAI που ξεχείλισε το ποτήρι για τους εργαζόμενους των MME και για όλους τους αντιφασίστες. Καθώς πλησιάζει η 25η Απρίλη, η σημαντικότερη επέτειος της χώρας, η «γιορτή της Απελευθέρωσης» από το ναζισμό και το φασισμό, ένα γνωστό πρόγραμμα της τηλεόρασης είχε καλέσει τον συγγραφέα **Αντόνιο Σκουράτι** να ετοιμάσει έναν μονόλογο. Ο Σκουράτι είναι καθηγητής λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο του Μιλάνου και το 2019 κέρδισε το μεγαλύτερο λογοτεχνικό βραβείο της χώρας για ένα μυθιστόρημα για τη ζωή του Μπενίτο Μουσολίνι. Ο Σκουράτι ετοίμασε τον αντιφασιστικό του μονόλογο, αλλά λίγες μέρες πριν από τη μέρα της εκπομπής, ανακοινώθηκε από τη διοίκηση ότι το συμβόλαιο λύνεται και ο μονόλογος δεν θα διαβαστεί.

Ο λόγος είναι προφανής. Ο μονόλογος του Σκουράτι δεν ήταν μόνο αντιφασιστικός, αλλά τόλμησε να βάλει στο κάδρο της 25ης Απρίλη τη Μελόνι και την κυβέρνησή της, τους πολιτικούς απογόνους του Μουσολίνι που κυβερνάνε τη χώρα. Το κείμενο ξεκινάει με αναφορά στα 100 χρόνια από τη δολοφονία του αριστερού βουλευτή **Τζάκομο Ματεότι**. Ο Ματεότι δολοφονήθηκε δέκα μέρες μετά την αντιφασιστική του κοινοβουλευτική ομιλία το 1924. «Ο τελευταίος που μέσα στη Βουλή ακόμη αντιστεκόταν στη φασιστική δικτατορία απήχθη μέσα στο κέντρο της Ρώμης, μέρα μεσημέρι, στο φως του ήλιου. Αγώνιστηκε μέχρι τελευταία στιγμή, όπως είχε κάνει σε όλη του τη ζωή» λέει ο Σκουράτι.

Μετά κάνει ένα άλμα 20 ετών και αναφέρει τις πιο σημαντικές σφαγές που διέπραξαν οι φασίστες μαζί με τους ναζί την Άνοιξη του 1944. «Οι διανοητικοί σύμμαχοι του Μουσολίνι έσφαξαν εν ψυχρώ χιλιάδες άμαχους Ιταλούς. Ανάμεσά τους εκατοντάδες παιδιά, ακόμη και βρέφη. Πολλούς τους έκαψαν ζωντανούς, άλλους τους αποκάλυψαν». Μετά από αυτές τις δυο ιστορικές αναφορές ο Σκουράτι κάνει μια διαπίστωση: «Η Άνοιξη του '24 και η Άνοιξη του '44 μας δείχνουν ότι ο φασισμός ήταν στη διάρκεια ολόκληρης της ιστορικής του πορείας ένα ασυγχώρητο φαινόμενο συστηματικής πολιτικής βίας, δολοφονιών και σφαγών».

Και τέλος περνάει στο κρίσιμο ερώτημα: «Θα αναγνωρίσουν κάποια στιγμή οι κληρονόμοι εκείνης της ιστορίας;

20/4, Αντιφασιστική διαδήλωση στη Γένοβα. Φωτό: La Repubblica

«Κάτω τα χέρια από τη RAI!». Φωτό: ANSA

Όλα δείχνουν πως δεν θα γίνει. Η κυβερνώσα μετα-φασιστική ομάδα που κέρδισε τις εκλογές τον Οκτώβρη του 2022 είχε μπροστά της δύο δρόμους, να καταγγείλει το νεοφασιστικό της παρελθόν ή να προσπαθήσει να ξαναγράψει την ιστορία. Χωρίς αμφιβολία διάλεξαν το δεύτερο».

Αντανακλαστικά

Η λογοκρισία σε βάρος ενός αντιφασίστα συγγραφέα και μάλιστα λίγες μέρες πριν από τις 25 Απρίλη ξεσήκωσε όλα τα δημοκρατικά αντανακλαστικά στην Ιταλία. Έρχεται μάλιστα σε στιγμή που ήταν ήδη στην ημερήσια διάταξη ο τρόπος με τον οποίο η Μελόνι και οι σύμμαχοί της έχουν σπάσει για πρώτη φορά την παραδοσιακή μοιρασιά της πίτας μεταξύ των κομμάτων ανάμεσα στα κανάλια της RAI και προσπαθούν να κάνουν κουμάντο παντού.

Το συνδικάτο Usigraì των δημοσιογράφων στη δημόσια τηλεόραση καταγγέλλει σε ανακοινώσεις του: «Ο έλεγχος της ηγεσίας της RAI πάνω στην ενημέρωση γίνεται κάθε μέρα πιο ασφυκτικός. Αφού άδειασαν από το χαρακτήρα τους δύο κανάλια, τώρα οι διορισμένοι από την κυβέρνηση διευθυντές παρεμβαίνουν αποκλείοντας ακόμη και «ανεπιθύμητους» καλεσμένους, όπως τον Αντόνιο Σκουράτι. Ο ίδιος οργανισμός που ξόδεψε έξι εκατομμύρια ευρώ για το πρόγραμμα Αβάντι Πόπολο (ένα τοκ-σόου μιας βουλευτίνας του κόμματος του Μπερλουσκόνι που πήγε άπατο και διακόπηκε), τώρα επικαλείται οικονομικούς λό-

γους για τον αποκλεισμό του Σκουράτι. Δικαιολογίες που έχουν ήδη διαψευστεί από τα γεγονότα.

Βρισκόμαστε απέναντι σε ένα διαβρωτικό σύστημα ελέγχου που παραβιάζει τις αρχές της δημοσιογραφικής εργασίας. Η Συνέλευση των επιτροπών σύνταξης της RAI από την Τετάρτη έχει προκηρύξει κατάσταση

κινητοποίησης και ενέκρινε πέντε μέρες απεργίας. Αγαπητοί τηλεθεατές και τηλεθεάτριες, εμείς διαχωρίζουμε τη θέση μας από τις αποφάσεις της εταιρείας και παλεύουμε για μια δημόσια υπηρεσία ανεξάρτητη, ισορροπημένη και πλουραλιστική». Στις 25 Απρίλη ήταν ήδη προγραμματισμένη μεγάλη αντιφασιστική διαδήλωση στο Μιλάνο από το συντονισμό 160 οργανώσεων.

Την κυβέρνηση, την ίδια τη Μελόνι και τους φασίστες τους έχει τσούξει πολύ αυτή η ιστορία. Ούτως η άλλως επιχειρούν να ξεπλύνουν το φασιστικό τους παρελθόν και παρόν. Αλλά ιδιαίτερα όσον αφορά τις δύο επετείους που δένουν την Ιταλία με την αντιφασιστική της παράδοση (τις 25 Απρίλη και τις 2 Ιούνη) κάνουν το παν για να τις μετατρέψουν σε μέρες «εθνικής συμφιλίωσης» και λήθης αντί για μέρες αγώνα και αντιφασιστικής μνήμης. Η πραγματικότητα όμως τους διαψεύδει και η απεργία τους χαλάει ακόμη περισσότερο τα σχέδια.

Την ίδια βδομάδα εξάλλου η Μελόνι είχε κάνει μια ακόμη ακροδεξιά πολιτική επίθεση, δίνοντας το δικαίωμα στις οργανώσεις ενάντια στις εκτρώσεις να έχουν παρουσία μέσα στις κλινικές, κάνοντας προπαγάνδα και πιέζοντας τις γυναίκες να μην υλοποιήσουν την απόφασή τους. Την Τρίτη 23 Απρίλη το απόγευμα η συνδικαλιστική συνομοσπονδία CGIL καλούσε σε περικύκλωση της Γερουσίας ενάντια στις επιθέσεις στις γυναίκες.

Νίκος Λούντος

ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΒΑΣΚΩΝ Στροφή αριστερά

Το αποτέλεσμα των εκλογών στη Χώρα των Βάσκων την περασμένη Κυριακή είχε ήδη προβλεφθεί από τις δημοσκοπήσεις, αλλά δεν παύει να δημιουργεί εντυπώσεις και να καταγράφει αλλαγές στο πολιτικό σκηνικό ολόκληρης της Ισπανίας.

Καταγράφηκε η μεγαλύτερη επιτυχία του **EH Bildu** (του αριστερού εθνικιστικού συνασπισμού) σε όλη τη μεταπολιτευτική ιστορία. Το Bildu συγκέντρωσε 32% και 27 έδρες, όσες έδρες κέρδισε και το **PNV** (το θεσμικό κόμμα του βασκικού εθνικισμού που κυβερνάει σχεδόν χωρίς διακοπή από τότε που έπεσε ο Φράνκο). Στις εκλογές του 2020 το Bildu είχε 27,5% και ακόμη λιγότερο αν γυρίσουμε πιο πίσω. Ο κορμός του Bildu βρίσκεται στο **Batasuna** το οποίο βγήκε εκτός νόμου το 2013 όταν καταδικάστηκε ότι χρηματοδοτούσε την ένοπλη βασκική οργάνωση **ETA**. Η ETA όμως από το 2010 είχε κηρύξει το τέλος της δράσης της, το 2017 δήλωσε τον αποπλισμό της και το 2018 την οριστική της αυτοδιάλυση.

Για το ισπανικό κράτος τα αποτελέσματα των εκλογών είναι δύσκολα στην ερμηνεία τους. Από τη μία θέλουν να πανηγυρίσουν το τέλος της τρομοκρατίας στη Χώρα των Βάσκων. Από την άλλη βλέπουν αυτούς που αποκαλούν «πολιτικό σκέλος της ETA» να κερδίζουν σχεδόν τις εκλογές. Επίσης δύσκολο για τη Μαδρίτη είναι να εξηγήσει πώς γίνεται το 2024 να έχουμε αθροιστικά το καλύτερο αποτέλεσμα για κόμματα που αναφέρονται στον βασικό εθνικισμό (67% αθροίζοντας το PNV και το Bildu) ενώ οι δημοσκοπήσεις καταγράφουν ταυτόχρονα ιστορικό χαμηλό για τον κόσμο που δηλώνει πως η λύση στα προβλήματά του θα έρθει μέσα από την ανεξαρτησία της Χώρας των Βάσκων.

Η εξήγηση είναι πως η άνοδος του Bildu οφείλεται στη στροφή αριστερά που εξελίσσεται στη Χώρα των Βάσκων και στους αγώνες οι οποίοι δεν έχουν διακοπεί τα τελευταία χρόνια. Το Bildu κατάφερε να κερδίσει από τα Αριστερά και μάλιστα να απορροφήσει ψηφοφόρους του **Sumar** και του **Podemos** που σχεδόν κατέρρευσαν στις εκλογές (και όχι μόνο επειδή κατέβηκαν χωριστά). Η ισπανική κοινοβουλευτική Αριστερά πληρώνει τη συμμετοχή της στην κυβέρνηση, παρόλο που το Podemos έχει αποχωρήσει και προσπαθεί να συγκροτηθεί σε αριστερή αντιπολίτευση από πολύ αδύναμη θέση όμως.

Αγώνες

Η Χώρα των Βάσκων είναι ένα από τα σημεία της χώρας που εξελίχθηκαν οι περισσότεροι αγώνες της τελευταίας δεκαετιας. Συνεχίζει να είναι η περιφέρεια με τις περισσότερες απεργίες (σχεδόν οι μισές απεργίες όλης της χώρας το 2022, ενώ εκεί κατοικεί το 4,5% του πληθυσμού). Η Δεξιά παρότι χρησιμοποιεί τη Χώρα των Βάσκων για να σκορπίζει δηλητήριο, δεν έχει καταφέρει να βάλει πόδι. Το **Λαϊκό Κόμμα** και το **Βοξ** έχουν μόνο οκτώ βουλευτές στο Κοινοβούλιο. Η τοπική κυβέρνηση δεν θα αλλάξει. Το PNV θα συνεχίσει να κυβερνά σε συνεργασία με το Σοσιαλιστικό Κόμμα.

Το Bildu δεν έχει διαφορετική στρατηγική από την άλλη Αριστερά. Στηρίζει και αυτό την κυβέρνηση του **Σάντσεθ** με τους βουλευτές του και μάλιστα σχεδόν χωρίς όρους (και χωρίς υπουργούς). Όμως στη χώρα των Βάσκων δεν έχει χρεωθεί τα αποτελέσματα αυτών των επιλογών αφού είναι η αριστερή αντιπολίτευση στο PNV. Η στρατηγική του όμως δεν μπορεί να δώσει διέξοδο. Σχεδόν παρακαλά το Σοσιαλιστικό Κόμμα να σταματήσει τη συνεργασία του με το PNV και να φτιάξουν κυβέρνηση μαζί, κάτι αδύνατο με τις σημερινές συνθήκες.

Τα αποτελέσματα είναι ακόμη μια υπενθύμιση ότι τις πολιτικές ευκαιρίες τις δημιουργούν τα κινήματα. Η ρεφορμιστική στρατηγική άλλες φορές δίνει την εντύπωση της εκτόξευσης στον ουρανό και άλλες της ξαφνικής κατάρρευσης.